

בס"ד

ליקוטי מאמרים

מהרה"ג המפורסם
מו"ה ירחמיאל
ישראל יצחק
דאמב שליט"א

יסוד ושורש אמונתנו

(מתוך מכתב)

הרה"ג רב ירחמיאל ישראל יצחק דומב שליט"א
קובץ מאמרים "חומתנו" ה' קרח, כ"ח סיון תשי"ג

של כפירת ה"מדינה" בתורה, כמו שאבאר. ענין המדינה והציונות בכלל, היא היא האומרת היפך מכל זה לגמרי, הציונות והמדינה מיוסדים אך על כפירה בכל ענין אלקי אשר הנחיל ד' הטוב לנו, כפירה בשכר ועונש אלקי, בענין גלות וגאולה באופן אלקי, שאנחנו בגלותנו מפני חטאינו גלינו מארצנו, ובעת בא דברו ונתקן את כל אשר קלקלנו או בתשובה ומעשים טובים, או ר"ל על ידי יסורים ועונשים, אזי יגאלינו גאולת עולם גם כן באופן אלקי נשגב, על ידי משיח ד' ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד אפילו ממלאכי השרת ויקבץ הנדחים והעולם כולו יתוקן בתיקון השלם ואותנו יגדל וינשא כל ימי עולם.

ענין המדינה אומרת אך אחת, כי מהותה וענינה של כנסת ישראל אינה שונה ממהותם וענינם של כל גויי הארץ ר"ל, המדינה אומרת שאנחנו מסודרים באותו הסדר שהם מסודרים ונבנים, שאנחנו מתעלים ונופלים על ידי אותם האמצעים בעצמם, שכל שאר הגוים מתעלים ונופלים על ידם, ענין מדינה עצמאות הוא האבן פינה שכל חיי והצלחה הלאומית תלוי בה אצל כל גויי הארץ ומפני שאצל הציונים ומיסדי המדינה גורלינו כגורלם וחלקינו כחלקם, ראו לפתור את כל השאלות העומדות אצלנו באותו אופן עצמו שכל השאלות של שאר אומות העולם נפתרות ר"ל.

מפני זה ראו לייסד המדינה ועם כל הנלוו לה, באותה המטרה בעצמה שלכל הגויים, דהיינו להיות לנו מדינה קטנה או גדולה בעתיד – וכן באותן האמצעים בעצמם, שכל הגוים מתיסדים ונבנים על ידם – אמצעים פוליטיים, תעמולה, כסף, גבורה צבאית וכדומה.

כיון שכל מצות תוה"ק הם מצות אלקיים, וכיון שכל מהותינו הוא מהות אלקי, שמפני זה תורתנו הקדושה שייכת לנו, הציונות וענין המדינה עוקרים את הכל מן השורש ח"ו, המדינה עוקרת את כל היסוד שאמונתנו תלויה בה, מברחת מן הקצה אל הקצה, ופוגמת בשרשי השרשים של נשמות ישראל.

אמיתתן של הדברים כבר נראה בעליל,

יסוד אמונתנו הקדושה וכל יסוד תוה"ק ושמירת המצות, שאנחנו עם בני ישראל, זרע אברהם יצחק ויעקב, נבחרנו להיות לעם סגולה, עליון על כל גויי הארץ, עם קדוש לאלקיו, השי"ת הוריש לנו עד עולם ועד ענין אלקי, שאין זאת לשאר אומות, אלא לעם ישראל, הנתברר בשלימות בעת יציאת מצרים, בעת שלקח גוי מקרב גוי באותות ומופתים, בגילוי שכונה על ידי הקב"ה בכבודו ובעצמו, וגם נשלם ענין הזה בעת שקרבנו לפני הר סיני, שפסקה הזוהמה והענין האלקי שרה על כנסת ישראל בשלימות כמו שיהיה בעת ביאת המשיח ב"ב. דבר זה, היינו הענין האלקי הנשרש בנו לנצח היה הכנה לקבלת התורה כמאמר: אשר בחר בנו מכל העמים, ואחר כך נתן לנו את תורתו, כי המצוות בעצמם הם רק ענינים אלקיים ולא אנושיים ח"ו, ואל יאמר אדם אי אפשר בבשר חזיר, אלא אדרבה וכו', ואבי שבשמים גזר עלי, כמפורש זאת בפסוקי התורה ומאמרי חז"ל לאין מספר, וגם פעולת המצות לשכר ועונש הוא רק בענין אלקי והנהגה אלקית נשגבה לאין דמיון לסדר אנושי, וזה יסוד קיום כל תוה"ק.

הענין האלקי אשר לכנסת ישראל, זהו בעצמו האמונה בביאת המשיח, תחית המתים, נבואה בישראל, ענין התפילה כמפורש בתוה"ק ומי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו כד' אלקינו בכל קוראינו אליו וכו'. שכר ועונש וכל הענינים אשר לעם סגולה, הכל מיוסד על האמונה הגדולה הזאת, העיקרית והיסודית המפורסמת בישראל לנער וגדול, וזהו התכלית ההצלחה הנצחית שהענין האלקי הזה יתגלה בתוקפו, בעת יגלה ד' הטוב מלכותו עלינו במהרה, ויראו עינינו וישמח לבינו באמור לציון מלך אלקיך.

באמת אין להאריך בזה כלל כי זה כל כך פשוט ומפורסם, עד שאם מי שהוא מדבר מזה יראה לכאורה שזה ענין של איזה מדריגה בחסידות או בקבלה, ששייך רק ליחידים, אבל האמת שכל ישראל, מחוטב עציך עד שואב מימך, דבר זה להם לפשוט ונראה לעינים, כמו אור היום ולא הייתי נזקק לזה אם לא לברר ענין

לנו באסור עולם, ואדרבה אז הסכנה תהיה ביותר מכעת, כי עכשיו באפשר לראות למי שאינו עוור ביותר, מה היא המדינה ולהיכן ענין זה מוביל, אבל אם יהיה ח"ו בכוחו של הס"ם להאפיל ולבלבל כל כך עד שיעלה בידו להשליך על כסא הממשלה (אם כי הדבר אי אפשר לפי המצב, ולא דברנו רק בדרך משל), גאוני ומנהיגי ישראל אזי הסכנה תהיה ביתר שאר ויתר עז לגייס את כולם לתוך חיילותיו של השטן עד בלי השאיר שריד ר"ל.

בקיצור, ענין המדינה הוא כפירה גמורה בעיקרי האמונה הקדושה, ואין חילוק אם נלוים שמירת מצות מעשיות עם הכפירה הזאת או לא, כיון שהמדינה עוקרת את כל היסוד של שמירת תורה ומצות כמצוה עלינו מפי ד' על ידי משה עבדו, ואמרתי מכבר שהמדינה אינו לוחמת בגלוי נגד שמירת שבת ולימוד תורה"ק או אכילת כשר, אך ענין המדינה עוקרת הרצון מלבן של ישראל לשמור שבת ואכילת כשר, ובכל צביון שהמדינה תופיע, אם בצביון מפא"י ומפ"ם, או בצביון מזרחי, אגודה ופאג"י הכל הוא אחד, כפירה עקרית טמאה ומוחלטת, שום כיסוי לא תכסה עליה, ושום מראה חיצוני לא יחליפנה, ואם לפי שעה נראה שישנם עוד שומרי תורה המחזיקים בתורה וגם מחזיקים במדינה או אפילו לומדים ומופלגים המיקרים את תורה"ק ואינם מובדלים מענין המדינה באותו ההבדל שבין טמא לטהור, זה איננו אומר כלום, כי סוף כל סוף הכפירה תעשה את שלה. ותוליכנו בדרך שהלכו בה "המזרחי מלפנים" בדרך המוליך ישר אל באר שחת בדרך שמפא"י הלכו מלפנים, שרובם מבתי ישראל כשרים, לא שמפא"י ומפ"ם עשו את המדינה הזאת, ואנחנו צריכים לתקנה ולישרה, אלא המדינה עשתה את מפא"י ומפ"ם! והמדינה תתקן והישר את כולם את כל הנוגעים בה !!! אז כולם ישא רוח ויקח הבל, והחוסה בי יירש ארץ וינחל את שם קדשי.

למשל המזרחי שרצו לשלב שמירת תורה ומצות במעשה אל ענין הציונות והמדינה, וכבר צועדים הם בגלוי ברעפארם מוחלט אל שאול תחתית ממש, כיון שכל היסוד האלקי נעקר מלבבם – מפאת כפירת המדינה המוחלטת, אם כן כל שמירת מצות מעשיות נשאר אצלם בגדר "מסורת הדורות" או "ירושת אבות", והם ה"מזרחי" – מפלגה השמרנית הישראלית – רוצים לשמור על "ירושה" הזאת כמו שהשמרנים האנגלים שומרים על ירושתם של ימי הבינים ומנהגיהם השונים. ואם כן מן הראוי שהמזרחי וכת דלהם ירצו להתאים את "התורה אל רוח הזמן", כיון שכך נכון על פי דעת האנושי ושאצלם כבר התורה"ק בגדר זה ר"ל.

לא שהסכנה והפגם הוא רק מפני שרוצים ברעפארם ולעקור את עיקרי תורה"ק, אבל אם היו מסכימים לשמור את כל מצות התורה עם גזירות חז"ל, ענין המדינה לא היה מזיק לנו! לא ולא !!! כי המחשבה הזאת בעצמה היא מחשבת כפירה גמורה בכל עיקרי אמונתנו הק', בביאת המשיח ובתחית המתים ר"ל, מחשבה זו בעצמה היא הטומאה הגדולה שבגדולות, אפילו שיהי' נלוה לזה שמירת המצות בכל פרטם, אבל מזה שהם, ה"מזרחי" והנגררים אחריהם רוצים או מסכימים לרעפארם גלוי או נסתר, מזה נראה שאי אפשר באופן אחר, ושהאמונה בענין המדינה, והאמונה בד' ובתורה"ק אי אפשר להם לילך יחדיו, כי אי אפשר להיות כופר גמור ושומר תורה ומצות ביחד, והדברים כה עמוקים, אבל גם פשוטים וברורים למבין.

מפני זה אמרתי לכמ"ה שאפילו אם יהיו ח"ו בראש המדינה אנשי שם וגדולי ישראל המפורסמים, אפילו הטובים והחרדים ביותר, יהיה החוב עלינו ללחום נגדם במסירות נפש ממש, ואפילו שהמדינה יהיה גוזרת ומחייבת על האזרחים לשמור כל מצות תורה"ק, ואפילו להניח שני זוגות תפילין... טמאה היא לנו, ואסורה היא

מה רוצה "נטורי קרתא"?

הרה"ג ירחמיאל ישראל יצחק דומב שליט"א
ילקוט "אום אני חומה" תש"י

אודות מדינת ישראל בלבד, זוהי בעי' הכוללת בתוכה את כללות מהות היהדות. בכל היקפה ועמקה, הערכת עצם מהות כנסת ישראל, מתבטלת בעת הגדרת העתיד הנשקף לנו, והאמצעים אשר משתמשים בהם כדי להשיגו, מדינת ישראל אינה אלא קו מבדיל, צומת דרכים, ממנה מצטלבים הדרכים לכאן ולכאן.

ההתנגדות המלאה וההחלטית לציונות אינה בנויה על העובדא שהציונים אינם יהודים דתיים, או שהנהגת מדינת ישראל כהיום אינה בידי דתיים, אלא על יסוד ההכרה שההשקפה הציונית היא הפוכה לגמרי מעיקרי יסודי אמונתנו.

הבעיה הראשית היא: האם אנו עם אשר חייו מסודרים ומונהגים ע"י הנהגה עליונה אלקית, עם אשר קיומו עלי ארץ אינו תלוי בגורמים נורמליים מדיניים כלכליים וצבאיים, עם אשר זכות קיומו מוטבע ע"י דרכים אלקיים מופלאים, ע"י תורה ומצות בלתי מושגים לשכל אנוש, או שאנו עם אשר מהותו כמהות שאר העמים, אשר הוא מתקיים, מתנשא אף משתפל, ע"י אותם הגורמים שלשאר עמים, גוי ככל הגוים.

הציונות בנויה על יסוד הכולל, שגלותנו עם כל אורכו והמשונה שבו, אינו אלא תוצאה מסיבות כל עולמיות, ואשר הציונות היא תפתור אותם, הנחה זו קובעת להשתמש בכל האמצעים הטבעיים ששאר העמים היו משתמשים בהם בתנאים דומים. להתארגן באופן מדיני צבאי וכלכלי, להפיץ תעמולה ולעצב את דעת הקהל, כדי להשיג את המטרה, המטרה עצמה אף היא מטרה גויית כל עולמית, להשיג ארץ ולתפוס מקום בין עמי העולם, כי הציונות בנויה על האורניטציה היחידה שאין כל הבדל בין עצם מהות היהדות ובין מהות שאר העמים.

יש להעיר, כי בעוד ששאיפה זאת להשיג ארץ אחת ולהיות עם אחד, היא דבר מובן מאליה לשאר עמים, ה' צורך לתנועה הציונית לגייס מנגנון תעלומה ענקי כדי להסביר לנו את הדבר הפשוט הזה, ואע"פ שלא היינו חלילה עם חסר בינה, ואע"פ שלא חסרו התנאים בתוך גלותנו הארוך אשר ידבירו אותנו לכך, בכל זאת לא

אין כל ספק כי כינון "מדינת ישראל" הוא מאורע מפתיע בתקופה זו, למרות שעברו כבר יותר משנתיים ימים מיום הכרזתה, עדיין היא עומדת במרכז ההתעניינות אצל חלקה הגדול של היהדות. עם כינון "מדינת ישראל" השיגה הציונות את מטרתה הסופית במידה גדולה מאד, כמעט שהגיעה לשיא שאיפתה במשך חמש שנים מיום התחוללותה, ברם, התגשמות הציונות עוררה בד בבד במדה גדולה, את הנטיה הנגדית של מתנגדי הציונות, ההתנגדות הגוברת הזאת בולטת ביותר אצל היהודים החרדים בירושלים הידועים בשם "נטורי קרתא". ברם, השקפה זאת אינה מוגבלת בשום אופן בירושלים או במאה שארים בלבד, רבים אתם בהשקפה זו יהודים חרדים בעולם כולו, וביניהם גדולי התורה המוסמכים, אע"פ שאין מקום מגורם ב"מאה שערים", ואין נטפל להם שם הלואי "נטורי קרתא".

בכלל, ידוע אך במועט, כי השם "נטורי קרתא" אינו קיים בירושלים רק מעכשיו, אלא שמיום אשר השפעת תנועת הציונות התחילה להיות מורגשת, התכנסו חרדי ירושלים ובחרו להם שם "נטורי קרתא", במטרה לשמור ולהשמר בעד השפעת הזרם החדש.

אלה המכירים מקרוב את "נטורי קרתא", יעמדו מאד משתוממים: כיצד לא ישמחו הללו בישועה הציונית? הללו אשר המה כאבותיהם הקדישו ימי חייהם לעבודת ה', אשר הם חיים חיי צמצום עד למאד החיים לא למענם אלא למען החזק תורה ושאר דבר שבקדושה, הללו המרגישים ביותר את מר הגלות האיום ואשר בחצות המה מורידים דמעות רותחות על גלות השכינה וגלות ישראל, כיצד ההלו יהיו המתנגדים המושבעים ביותר לנחמה ההולכת ומתגלית לעינינו?

אולם, דוקא הכרתם זו העמוקה, דוקא השתוקקותם הבווערת לישועת ישראל היא המאלצת אותם לעמוד מנגד לאידיה הציונית שמצאה את ביטויה ההחלטי בכינון מדינת ישראל.

לאמיתו של דבר, אין הנידון כאן רק

שנתפוס מקום בעולם כמו אלכניה, הונדוראס וכדומה, ובאפשרות להושע ע"י הלואה אמריקנית...

אין להחשיב את הישועה הציונית כאמצעי למטרה או ראשיתה, כי אילו הי' עתידנו מיועד להיות מעצמה עולמית אדירה, כי אז הי' נידון "מדינת ישראל" להחשב כ"אתחלתא דגאולה", כהתחלת המטרה הנכספת, אין כל רע בעצם הענין של מדינה עצמאית, לאמיתו של דבר, הרי זאת תופעה מאושרת בחיי שאר העמים. אולם הגורל היהודי צוין לעתיד אחר לגמרי, בתוכן יותר פנימי ויותר נעלה.

לומר דבר כנגד המנהיגים הציונים המתכחשים לעיקרי ויסודי הדת, וכופרים בכל הקודש לישראל בוודאי שלפי השגתם אין פתרון אחר ליהדות בלבד, מדינת ישראל, אבל היהודים נאמני התורה הכתובה והמסורה, המוכנים למסור נפשותם עבור האמונה שניתנה לנו בסיני, היהודים אשר דברי נביאינו ומאמרי חכמינו ז"ל אינן להם פרזות ספרותית חלילה, אלא אלא אמת ברורה מאומתת, אמיתית יותר משאר האמיתות שהם מושגים בחוש, כל הרעיון הציוני הזה אינו להם אלא רעיון זר ומסולף, כוזב, בטל ומבוטל.

לאמיתו של דבר לא חדשה "נטורי קרתא" כלום, כל זה כבר נאמר פעמים רבות ע"י גדולי ישראל האמתיים במשך חמשים שנות התקופה הציונית, המה ראו את הציונות באורה הנכון, והמה אשר קדשו מלחמה מרה נגד הציונים הדתיים, מזרחי ודומיו, לא פחות, ואולי עוד יותר מאשר את הציונים החילוניים, כאשר המזרחי הלביש את הכפירה הציונית הערומה במחלצת תורה בהמציאם לציונות שמות כמו "שיבת ציון" "ישוב ארץ ישראל" "אתחלתא דגאולה" וכדומה. בה בשעה שגדולי ישראל עצמם לא יכלו למצוא בשום אופן מקום לציונות במסגרת התורה, במטרה זו להלחם נגד הציונות יסדו את "אגודת ישראל", וכל עוד היא, ולא שמה בלבד, קיימת, היתה ממלאה תפקיד זה.

כמה צדקו גדולי ישראל יש לראות כיום כאשר הציונות השיגה את שלה, כאשר היא מקיפה כמעט את כל שכבות היהדות, ובד בבד עם זה נסוגו אחור מדרכי תורתנו הקדושה, פריקת עול זו, איננה מקרה בלבד, אלא תוצאה ישירה מן האידיה הציונית. כי כאשר מגדירים את מהות היהדות לפי ההשקפה הציונית, מתערער ממילא יסוד שמירת התורה. זה שאינו מושג

עלתה על דעתנו השקפה זו, ובעת אשר הציונות הביאה לעם ישראל את התרופה הזאת היתה חדשה, זרה, ובלתי מובנת, כי חיי העם היהודי היו מכוונים אז עפ"י התורה, וההכרה היהודית היתה ספוגה עד תום באמונה.

נקודת יסוד האמונה שונה לגמרי מן ההשקפה הציונית, העיקר הראשון מיסודי אמונתנו הוא שכר ועונש, ולא רק שכר ועונש רוחני, כי גם חיינו עלי חלד מכוונים אך ורק ע"י דרכים אלקיים מופלאים של שכר ועונש, ברכה הגשמים בארץ ישראל הגם שלמראית עין היתה תופעת טבעית כבשאר הארצות, לאמיתה היתה זו באה אלינו מסיבה אלקית בלתי טבעית. ההצלחה הגשמית של האומה הישראלית בכללה קשורה כולה בברית עם שמירת שבת, כשרות, ושאר המצוות המובנות והבלתי מובנות, אע"פ שהקשר בין ירידת הגשמים וההתנזרות ממאכלות אסורות, הוא בלתי מושג לגמרי לשכל אנושי.

לא כל האמצעים הטבעיים אשר הם כשרים עפ"י התורה ליחידים להשתמש בהם, הם כשרים לאומה הישראלית בכללה, כי כנסת ישראל בתוך איזה מצב שתהי' היא נושאת אתה לנצח הנהגה אלקית.

כאשר הלכנו לארץ כנען עפ"י ה' לא כבשנו אותה יען היינו חזקים בגוף יותר מן האומות שהחזיקו בה, ואף לא גורשנו ממנה עקב חולשתנו הצבאית, לא מרצון אנו כבושים בתוך גלות ארוך זה, כל מאורעות עם ישראל, עליותיו וירידותיו, הצלחותיו ואסונותיו כאסון ההשמדה הנאצית האחרונה, הנם מחמת סיבות שונות לגמרי מאשר לשאר העמים, גורלנו מוטבע ישר מאת ההשגחה האלקית העליונה.

בחושבנו על עתידנו, אנו חושבים על מועדים אלקיים, אלה אשר נאמרו מראש ע"י נביאינו שלוחי השי"ת, על הגאולה העתידה עם כל הדרה האלקי, התגלות מלכות שמים ויחד אתה הרמת קרנינו לנצח נצחים, על ביאת המשיח והאושר והקורת רוח אשר יהי' עם בואו, כאשר נאמר בדברי תוה"ק וחז"ל כפשוטם לא מפני שלא היתה לנו "הגנה" נדדנו בגולה, ולא מחוסר מנהיגים מדיניים כהיום, כי אם דווקא מפני שהי' לנו כאלה, וברי, שמהם לא תצמח לעולם ישועה לישראל.

אולי הוא לחשוב כי לזאת צפינו אלפיים שנה וסבלנו כה נוראות, וכי כה רבות שהובטח לנו, וכי כה רבות שהתפללנו, הכל הי' בכדי

וינהיגו אותה בין הסערות והבלבולים, אלה הנסיונות הכבירים שבאחרית הימים.

לסלוק הדעת הזו השורר לדאבוננו בין חלק גדול מאד שביהדות החרדית, עזר לא מעט צל היהדות החרדית המאורגנת אשר לה האומץ להקרא כיום "אגודת ישראל", ואשר מנהיגיה מכל החוגים, מן האגודאים השמאליים פא"י עד האגודאים הקיצונים פאג"י, כולם עברו מדעת תורה על דעת העתונות הלאומית וספרותה, ואשר משם מועתק הכל בלווי מלים "עפ"י תורה", וכך יצא מן האבניים יצור כזה הנקרא "מדינה עפ"י תורה" למרות הניגוד המשווע שבסיסמא זו, בתהליך הזה של לווי הכפירה "עפ"י תורה", ממשיכה האגודאיות את התהליך שהמזרחי החל בו לפני חמשים שנה והסית והדיח על ידו כ"כ יהודים דתיים, והעלם על המרכבה הציונית המתדרדרת לעברי פי שחת.

אפשר שהמנהיגים האלה נכבשו עצמם מאת נטיותיהם, בהיותם שטחיים לא הי' להם העוז לעמוד בפני הזרם השוטף, אבל איך שיהי' הדבר התאזרח בלב החלש הסיסמא השטחית "עפ"י תורה", שמובנה האמתי הוא שמירת מצות מעשיות עפ"י כפירה, הצרות האימות יחד עם הבלבולים הביאו לתוצאות בלתי משוערות, תוצאת אלה הביאו בלב המנהיגים את הבטחון כי עמדה זו היא הנכונה, ובתוך התהו ובהו הזה, ללא דבר מגדולי ישראל האמיתיים, כמעט, שזאת הציונות הגויית עפ"י תורה, נעשית לטבעית, עד שזאת כיום אגודאית נאותה, הם לקחו מן המזרחי את סיסמאותיו את תהפוכותיו, את פסוקיו ומצוותיו, את כל עמדתו, והאגודאיים הקיצונים יחד עם האגודאים השמאליים ממלאים מרצון או שלא מרצון את שליחותו של השטן להפיץ הכפירה הציונית השרשית בין שארית פליטת היהדות החרדית.

בזאת לא נשתנה עצם הענין של הציונות, בכל צורותיו ורב גווניו הוא נשאר כמו שהוא.

היהודים שלא אבדו צלילות דעתם לא זזו מעמדתם, למרות שהם מורדפים ולמרות השקוצים המושלכים עליהם, הם נשארו עומדים על משמרתם, הם לא הודדו מן ההצלחות הציוניות, והם מאמצים במס"נ במסירות ונאמנות, את העמודים האיתנים של אמונתנו.

ישועתינו כלולה כולה בתורתנו, ורק דברים הכתובים בה מראש, אין חסר בה דבר אשר יד אנוש תוסיף עליה, כל האמצעים העולמיים

בשכל אנוש, אין הציונים מפריעים במישרין שמירת התורה והמצות, אלא שבעקיפין הם עוקרין שרשית מן הלב היהודי את רצון לכך, שהרי מנקודת יסוד אנושית בלבד, אין אכילת חמץ בפסח או טעימה חמה ביום הכפורים יכולים להזיק כלל וכלל, אפשר להתלבש אלגנטית במלבושי שעטנז, אף להיות בריא ממאכלות אסורות, וכדומה משאר המצות שאין שכל אדם יכול להגיע עד חקרן.

אין להשפיע את שמירת התורה, בקריאה אל הנטיות האנושיות, בנמוקים כגון "ירושת אבות, אוצר האומה, מסורה" וכדומה, אשר לדאבוננו אף ציונים חרדים "קנאים" משתמשים בהם במדה גדולה, מלבד אשר רעיונות אלה נושאים אתם הגשמה פגומה, הם מביאים תוצאה הפוכה, שהרי החזקת "אוצר האומה" אפשר שתעשה ע"י אמצעים פשוטים יותר, למשל: לשמור על השבת באכילת דגים וחמין, טיולים ליד חוף הים והליכה לקולנוע, או בשאר הדברים שיאשרו ב"חוק השבת" אשר נציגי התורה במדינת ישראל נאבקים במס"נ למען חקיקתו, או לחוג את חג הפסח כחג חרות לאומי ברקודי עם ומחולות, לסוב ליד שלחנות ערוכים במאכלי חמץ, וכדי שלא להזיק את "אוצר האומה" יאכלו גם כזית מן המצה "המסורתית", ואת חג השבועות לחוג בהבאת ביכורים מן הקיבוצים אל הקרן הקיימת בתל אביב, לדאבוננו הולך ומתפשט מיום ליום טשטוש המושגים, עדים אנו לתמורה שאין דוגמתה, ואם אנו רואים כיום יהודים אשר למרות שהם מוקסמים לאין שיעור מ"מדינת ישראל" הם שומרים תורה ומצות, אין ספק שבסופו של דבר ההקסמה הזאת תוליך אותם שולל אל שממות הכפירה הציונית, לאט לאט יותאמו הרגשיהם במסגרת רעיון זה, דבר זה אפשר לראותו בולט אצל הציונים הדתיים הראשונים כיצד הם שואפים להקים מין גוף שיקרא "סנהדרין", במטרה להתאים את התורה לצרכי הדרישות הגופניות שבדור זה.

ההשמדה הנאצית האחרונה והכמיהה לאור נחמה יחד עם ברק המדינה, כל אלה התישו, ואף הרסו לגמרי, את כשרון היהדות החרדית למחשבה ברורה, הציונות עמלה להסביר לנו, ואנו כמעט ששוכנענו על ידה כי אכן גורלינו נתון בידינו לא פחות מזה השפיעה העניות מגדולי ישראל אמיתיים אשר מתוך קדושת התורה יעודדו את כנסת ישראל המטורפת,

למרות שכלל ישראל נתון כיום בתוך ערפל שלא הי' כמוהו, נוסיף להתחזק ולהאיר באור אמונתינו, תמיד היו נמצאים יהודים אשר במסירות נפש היו מפיצים אורה בתוך החשכה, ובכל כוחותינו נשתדל לא להעדר בשעה אחראית זו.

המועילים לשאר העמים, לנו הם חסרי תועלת, ואם האמונה הברורה הזאת היא רק נחלת המיעוט, אשר הוא נאבק עם הרוב ואין בידו להסב את הגלגל אחורנית, הרי תפקידנו לפחות לשמור על עצמינו מפני הזרם השוטף את הכל,

עת לדבר !

הרה"ג ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א
קובץ מאמרים "חומתנו" – תשי"ג – תשי"ד

הציוני, עוד לא שכחנו מה שלמדו אותנו גדולי ישראל האמיתיים מענין זה. נזכרים אנו על דבריהם מתוצאות של ענין המדינה בכל יום ויום, והודות לזה שאנו חיים רק מפיהם של גדולי ישראל האמיתיים, יש אפשרות להתגבר ולעמוד בנסיון הגדול הזה בימי אחרית הימים האלה שאנו חיים בהם.

גדולי ישראל האמיתיים שהיו בעולם בעת הופעתה של טומאת הציונות, וכן גדולי ישראל שליט"א ההולכים בעקבותיהם, כולם מלמדים אותנו שענין המדינה בכלל, בכל צביון שתהיה, היא מינות מוחלטת, עבודה זרה היותר גדולה בכל עבודות זרות שהיו בעולם, התכחשות גמורה בד' אלקי ישראל ר"ל, עקירת כל התורה וכל אמונתנו הקדושה, נשיא מדינת ישראל הוא מסמל את כל ענין המר והטמא הזה, וכניסתו במקום תורה זה כניסת צלם להיכל, ובכל הרצון אי אפשר ואסור לעבור על זה בשתיקה ואדישות.

דברי גדולי התורה האמיתיים – שתקצר היריעה להעתיק אפילו קצתם – הם חיים וקיימים לעד ולנצח! לעומת כל המהפכה הגדולה הנתהוה בזמנינו, לעומת החדרת הרעיון הציונית לתוכה של מחנה החרדים לדאבונינו הגדול, לעומת כניסתה של נציג המפלגה הנקראת עוד בשם אגודת ישראל, לתוך ממשלת מדינה הטמאה, ולעומת כניסת רעיון המדינה לתוכה של אגודת ישראל, לעומת כל ההכרזות מטעם האגודה הזאת על הנס הגדול הזה, על "האתחלתא דגאולה הזאת, על קיבוץ גליות הזה, על שיבת ישראל לאדמתו הזאת", על החוב לבנות על פי תורה, כפירה ומדינה הזאת, וכן כל שאר המחשבות שהיו עד עתה נשמעים במחנה הציונית, ושהאגודה העתיקה מהם ועוד הוסיפה עליהם, לעומת ההסכמה על כל זה מחלק גדול של שומרי התורה חלושי הכרה, שנשטפו מהפצה הגדולה של דיעות כוזבות האלה מטעם הכותבים העיתונים, מטעם הרבנים והדברנים, מטעם המנהיגים והעומדים בראש, לעומת כל זה דברי גדולי ישראל לא נשתנו אפילו במקצת, וא"א לזוז מדבריהם אפילו זיז כל שהוא: כיון שדבריהם כ"כ קדושים כ"כ ברורים, אמיתיים, ושכ"כ נתאמתו

תחת הכותרת הזאת קראתי מאמר נדפס מהרב ב. ז. יעקבזון, ובו מוחה הוא בחזקה נגד מה שנדפס ב"חומתנו", על ענין הזמנת בן צבי לפתיחת ישיבה, המוכנת ללימוד תורה"ק ולהיות נתחנך בה דור העתיד של לומדי תורה.

בתוך פרשת מוסר רחבה, רואה הרב יעקבזון במאמר של "חומתנו" השפלת קרן התורה, "הלבנת פנים" ושפיכת בוז על אחד מגדולי ישראל שמפיהם אנו חיים וכו', וכן המערכת המפרסמת את מאמרו של הרב יעקבזון, מקדמת כי אם שאין ברצונה להזדקק לפרשת חגיגת ישיבת פוניבזש, אבל כן "מזדקקת" היא במקצת, והוא שיש בהמאמר הנדפס ב"חומתנו" הרבה חילול השם.

מתוך שאנחנו נזכרים על "עת לדבר", בהכרח להוסיף כי זוכרים אנו גם בעת לחשות, המאמר הנדפס בתגובה על ענין ההזמנה, לא פרסם את כל הנרגש בלב על ענין זה ועל ענינים אחרים, וכן תנאי הזמן מכריחים לפעמים לחשות לגמרי ולחנוק אותן האנחות הכבדות המתפרצות מן הלב, ובצדק או שלא בצדק אנו מחשים.

הרב יעקבזון כותב שאינו רוצה להתוכח עמנו, אנו נשמע לו בזה, אבל ההכרח להזכיר בקצרים, כי הזמנת בן צבי לפתיחת ישיבה זה תקדים מסוכן למאד ועוד לא נעשה צעד גלוי כזה לשותף לימוד תורה"ק בישיבה עם אלה הנלחמים עם לימוד ושמירת תורה"ק בכלל. פתיחת ישיבה "בנוכחותו האבידה של מר בן צבי ורעיתו", אין זה אלא בילבול וטישטוש שכמוה עוד לא נעשתה אפילו בדרך הגדול של "מעבר", שהאגודה דורכת בה כהיום, הכנסת כפירה ציונית ביחד עם כופריה לבנין ישיבה, זה חילול שם שמים ברבים ופירסום רב.

החינוך של תורתנו הקדושה, שמקוים לראות בלומדיה, והחינוך מתורתו של בן צבי, אחד ממחוללי המפא"י, רחוקים המה בתכלית, ואנו רוצים לשמור על הריחוק הזה בכל האפשר, עוד נוסף על זה כי מר בן צבי הוא נשיא מדינת ישראל, והקוראים של "חומתנו" משפילי קרן התורה, מלביני פנים והמרבים בחילול השם" עוד לא שכחו מה זאת מדינת ישראל ומה זה רעיון

בימינו.

המערכת שפירסמה מאמרו של הרב יעקבזון עשתה זאת רק על "אחריות הכותב", גם אני אבקש ששרותי דלהלן ג"כ יתפרסמו על אחריות הכותב ולא על המערכת. אגלה אני להרב יעקבזון ולכל הקרובים לעמידתו, כי לא מכל מי שנקרא בשם גדול בישראל רוצה אני להיות חי מפיו! אין אני בא בזה למדוד בכיון הגמור את גדולתו של הרב מפונבזש בתורה וכן את חלקו בהרבצת התורה, אם הביא באמת כ"כ מהפכה גדולה בענין הרבצת תורה, ואם ישיבתו באה"ק היא היחידה או שגם מבלעדיו היו לומדים תורה באה"ק או במושבות אחינו בית ישראל בכל מקום שהם, אם בנינו הם אחראים עבור מספר הצעירים הלומדים הע"י או ה'י' אפשר להם ללמוד במקומות אחרים אם הצעירים נמשכו ללמוד התורה על ידו או שהיו לומדים בלאו הכי, וכן נעזוב כרגע אם דגל הכחל – לבן ולמוד גמרא בעברית, היא החינוך יותר מועיל לתורה וליראת ה' נעזוב את כל החשבונות לחשבוננו של עולם, וישלם לו ה' כפעולתיו וכן ודאי כי צריכים לנו לכבד את כל רב וידען בתורה, אבל אחרי כל אלה ארשה לעצמי לומר כי הרב מפנבישז אינו מאותן הגדולים אשר מפיהם אנו חיים, אני שמעתי מפיו של הרב מפנבישז דברים שאינני רוצה להיות חי מהם בשום אופן! שמענו מפיו הרבה על גודל "יקירת המדינה" שקמה בזמננו, דברים הרבה בהפלגה גדולה, דברים ששום רב מזרחי הקודמים והעכשויים צריך להיות בוש מהם, שמענו ממנו על ענין של "קדושה יוצאת" שבדה מלבו, שלפי דבריו אפילו קיבוץ של עין חרוד יש בו מענין "קדושה יוצאת" הזאת... שמענו ממנו על "האתחלתא דגאולה" על גובה השעה, על הניסים ועל הנפלאות, על הפקידה לומר הלל, וכן כל שאר הדרים שאך למותר להזכירם וזה ודאי שענין הזמנותו של בן צבי לפתוח הישיבה היתה תוצאה ישירה ממהלך רוחו ומחשבתו של הרב מפנבישז עד הנה, וגם זה ודאי כי לא מפיו אנו חיים!

עוד אוסיף מעט על אחריות הכותב, כי ודאי אנו צריכים ומצוים לחלוק כבוד לכל תלמיד חכם לפי ערך תורתו ויראתו, אבל לא לפי ערך התפרסמותו וכן לכל דבר יש גבול, ואין לעבור על הגבולים האלה, בכל הרצון אי אפשר להכתיר בכתר "גדול התורה" לכל מי שיש לו ידיעות בתורה, בקי או חריף, מגיד שיעורים או רב מפורסם, וכן לכל מי שהוא חבר למועצת גדולי

התורה המיוסדה מיסודו של יו"ר אגודת ישראל "במדינת ישראל". ודאי וברור שמפיהם של גדולי ישראל אנו חיים! אך ורק מפיהם של גדולי ישראל, גדולי ומאורי עולם, שדעתן היתה דעת תורה באמת, שכל אנושיית לא היתה פועלת כלל אך דעתם מגשמיית נתהווה לדעת תורה אלקית ממש. שכן הסגולה לעם קדוש שאדם המעלה אפשר לו לזכות לזאת המדרגה, שכל דעה עולמית מסולקת ממנו לגמרי, ועצמיות מחשבתו האנושיית מתאחדת ומתעצמת בתורה האלקית עד שהיא בעצמו תורה ממש... וכיון שנתעלה במעלה הזאת חייבים כל ישראל לעשות ככל היוצא מפיו בלא ראיות והוכחות, וכל מחשבתו ודבריו המה תורה שלימה, ואפילו שיחת חולין היא תורה, והמה הצדיקים ששתלן הקב"ה בכל דור והמה מועטים. המה הגדולי ישראל האמיתיים כמו הגה"ק מהרי"ל דיסקין והגה"ק מהר"ח מבריסק והחפץ חיים והצדיקים הקדושים רועי ישראל הנאמנים זכר כולם לברכה והגאונים והקדושים שהיו קרובים לזמננו זצ"ל הי"ד, וכן להבחל"ח גדולי ישראל ההולכים בעקבותיהם, שמפיהם אנו חיים וסרים למשמעתם. הם למדו אתנו בכיון ובדיוק על הענינים העומדים על הפרק, כי עמדו על סדר היום בזמנם ובימיהם, כי גם אז הופיעה טומאה הציונית בגדלה ובחזקה, וגם אז היו אלה שרצו להשתתף עמהם בכדי להטיב דרכם ולהשפיע עליהם, בכדי לבנות המדינה העתידה "על פי תורה", להכניס את כולם תחת דגל התורה, ועמידתם הברורה של גדולי ישראל האמיתיים מאז ועד הנה, שמענו מהם בעל פה וכן באו דבריהם בתורה שבכתב, ואם דבריהם של אלה גדולי ישראל האמיתיים אינם מחייבים להרבה רבנים מפורסמים בזמננו, הלא גם לנו הרשות והחיוב שלא להיות "מפיהם אנו חיים", ורק דרכה של תורה הברורה תהיה תמיד ענינו.

החלטות מטעם מועצת גדולי התורה אינם מחייבים אותנו אפילו במקצת בעת שהמה מחליטים על פי רוב דעות וגם מוזרים לפי הרוח שלמדו אותנו גדולי ישראל האמיתיים, כל הקירוב לענין המדינה ברמז או בגלוי, כל הענין שאי אפשר להתנגד "למציאות", כל הענין של מדינה על פי תורה וחינוך על פי מדינה, כל אותן ההכשרים הנתונים אפילו ביד אחת ו"בדילת ברירה", כל אותו הטישטוש והבלבול וההתפעלות או גם השמחה מברק המדינה והעצמאות, כל האבידת ראש וכשל הכח, בעת נסיון הגדול הזה, כל הדעת תורה "הברורה"

יעקבזון, הוא מה שמי שהוא אומר גם כן ברבים שזה הלשון והמעשה הוא רע! וזה שפיכת בוז על אחד מגדולי ישראל, שמפיהם אנו חיים.

אדמה כי אין מן הצורך להתווכח עם הרב יעקבזון, אבל כן אפשר להזכירו כי באם הרב הנכבד הזה מתנגד לשפיכת בוז, ההתנגדות הזאת תקח ממנו הרבה זמן וכח, כי גם על שפיכת בוז של אחרים יש לו להתנגד, על שפיכת בוז על ראשם של תלמידי חכמים יראי ד', שחיהם מוקדשים לד' ולתוה"ק, הסובלים חיי צער ועומדים בנסיון הנאנחים והנדכאים, הנדסים בעקב מהמון הגאים, מהמון הבלרנים, שיודעים לשמור על העט שתהיו נקיה... מהמערכת שאין ברצונה ל"הזקק" ומתנגדת "להרבות חילול השם" מהיו"ר הבחיר שלו שמשמר את לשונו ועטו בנקיות לחברי הממשלה והנלוים אליהם, ידידיו שפונה אליהם באהבת ישראל, ואינו שוכח אפילו פעם אחת, בעת שמזכיר את השם המפורש של "נטורי קרתא", לבל להוסיף מטורפים וכל שמות של שמצה, אפונה אם יספיק הזמן להרב הנכבד על כל זה.

עת לדבר! במטותא מנייכו תדברו! אל ירך לבכם ואל יפול רוחכם, אל תתפחדו ואל תתבהלו, אל תדברו במחתרת ובלחישה, הרימו בכח קולן יושבת ירושלים, ד' עמכם גבורי החיל.

שיו"ר אגודת ישראל במדינת ישראל יכול לכוון אליה בכיוון ובדקדוק מקודם, ושמעשיו כל כך מוגבלים באותו הגבול ממש שמועצת גדולי התורה החליט עליהם בעתיד, כל זה אין אצלינו דברי גדולי ישראל אשר מפיהם אנו חיים! רובם של ההחלטות האלה אינם אלא העתקות המעותקים מדבריהם של הבלרנים העיתונאים ומכל דעה אנושית פשוטה, לפי התנאים ולפי המציאות ולפי רוח הזמן ולפי כל המדות הטבעיות שאדם מודד בהם, וכל אחד יכול למשמש בידיים האמת הברור הזה.

הרב יעקבזון מלמד אותנו במאמרו הלכות לשון הרע ומדבר בגנות חבירו, הלכות אלו שאין להם חלק לעולם הבא ר"ל וכו', דבר זה בעצמו אין בו שום חידוש, כי למדו מכבר רבני המזרחי הקודמים, עם גדולי ישראל האמיתיים זי"ע, שיצאו נגד השחתתם ביד רמה, כי מי שמוחה נגד מעשיהם ומעלליהם הוא בעל לשון הרע וכו' וכו', אבל בענין זה של ההזמנה, יש לציין כי המאמר הנדפס ב"חומתנו" אינו אחראי לגמרי בעד הפירסום הגדול והלבנת פנים ברבים, כי לא היה צורך כלל לפרסם זאת שם, הרב מפוניבוזש פירסם הדבר למדי באותיות בולטות. "על נוכחותו האבידה של נשיא המדינה ורעיתו", וזה היה הלשון, אבל הלשון הרע, לפי דעתו של הרב

גיוס הכלל וגיוס הפרט

הרה"ג ירחמיאל ישראל יצחק דומב שליט"א

ילקוט "אום אני חומה" כ"ה מרחשון תשי"ג

ונרתמת אל מרכבת הכפירה הציונית, כן יש לזעוק על אלה המתגייסים שם ב"פלוגות דתיות", המתדבקים ונכנעים לממשלת הס"ם. גיוס כלל החרדים במדה ידועה, קשה עלינו כמו גיוס הבנות אל חיל צבא המדינה, שניהם כאחד מובילים ישר אל השחתה, שקשה לתקנה. והחוב עלינו לברר זאת ככל האפשר.

היסוד הכללי, שכל הגזירות הטמאות מסתעפות ממנו, היא **טומאת המדינה**, בכל לבושה ומראותיה. בלי הפרש, אם בלבוש מפ"ם ומזרחי או בלבוש אגודאי, מפני שרעיון זה עוקר את כל ענין שייכותו של ישראל לאלוקיו, את כל העתיד הנצחי של ישראל, ומגשם ומשחית את כל אמונתנו הקדושה, מכל נפש ונשמה, עצם המדינה היא האסון הכי גדול שקרה לבית ישראל מעודו עד היום הזה.

ואף אם יעלה ביד שומרי תורה לבטל גזירת גיוס הבנות, – על אף שהנני מסופק בזה – אבל גיוס הכלל אל רעיון המדינה ישאר על מקומו, כיון שחטא זה עבר ונשנה ושוב אינו עומד על הפרק, וכך הדבר בנוגע לכמה ענינים העומדים ברומו של עולם, למשל: גיוסם של ילדי ישראל הטהורים אל טומאת הציונות על ידי "זרם הרביעי", הרי"מ לוי"ן ה"מגייס" ודאי שוב לא ינקט צעדים לבטל רשת ס"מ זה, ואדרבה הצעקה היא על מה שברצון הממשלה לבטל "הישג זה", שנעשה בניגוד מוחלט לדעת גדולי התורה. הדיבורים והמעשים האחראים לכשלונות העבר, שוב אינם עומדים על הפרק, הם עברו ואינם, ונתכשרו בימינו אלה.

אבל לא כן אנו! עלינו להכריז ולהודיע השכם והערב, כי אף אם יעלה בידינו לחלוש גזירה זו או אחרת, או אפילו לבטלם לגמרי, לבטל ייבוא של בשר טריפה, לבטל חילולי ש"ק, או אפילו את כל הדברים העומדים בניגוד למצוות התורה, אפילו אם יעלה בידינו להושיב ממשלה דתית מהמזרחי עד צבועי הקנאים שבאגודת ישראל, והם יגזרו גזירות וחוקים המחייבים את שמירת התורה במילואה במדינה, גם אז תהיה המדינה פסולה וטמאה כמו עכשיו, בעת

עם כל מה שמדובר ונעשה בענין גיוס הבנות, עם כל המחאות הרבות, עם כל ההפגנות הציבורית, עם המרידות השוררת אצל ציבור שומרי תורה ומצוות, עם כל השנאה שהציונים הביאו עליהם מפאת זוהמה זו, עם כל ההחלטת של גדולי ישראל שליט"א, – עלינו לזכור ולהזכיר אחת, והוא: כי לא לגזירה זו בלבד אנו מתנגדים ומוחים, אלא אך ורק אל המקור אנו פונים, אל הסיבה שמביאה את כל אלה עלינו, אל היסוד שכל הגזירות הישנות והחדשות נבנות עליו.

ההתנגדות לאיזה חוק פרטי של המדינה בלבד בהחלט אינו מוצדק, גם אינו מועיל ואולי קרוב שיזיק יותר משיועיל. כי בעת שהנך מתנגד ומפגין על חוק גיוס הבנות, בה בשעה אתה אומר שבלא חוק זה אינך מתנגד יותר לגיוס. בעת שכלל ישראל גוערים על "שר הסעד" שיתפטר מהממשלה באם בן גוריון "ידידו" לא ייטיב דרכו בענין זה, באותה שעה יש לשמוע שאם בן גוריון ייטיב דרכו בענין הגיוס, אזי הוא ישאר שמה בתור נציגה של היהדות החרדית. באם מפגין אתה נגד ייבוא בשר טריפה, אתה אומר שהם המדינה, הם יפסיקו את הייבוא הזה, ואתה נותן הכרה מחשבתית למדינה. באם מתנגד הנך לגיוס הבנות, מסכים אתה לגיוס הבנים, ואתה אומר ומסכים בזה, שצבא ההגנה הוא דבר הנוגע לחלקך, לשמור ולהגן על המדינה שלך, וכל מה שאתה מרבה להתנגד לחוקים פרטיים, אתה מרבה להודות על הכלל, על עצם המדינה.

בודאי אי אפשר להתאפק על כל הנעשה, על שריפת התורה הנרגשת והנראית לעינינו בכל יום ויום, על כל תחוקה ציונית, העוקרת ישר או בעקיפין את חוקי תורה"ק הניתנת לנו בחורב מתוך האש, אבל גישה אחרת נחוצה בהחלט, – עלינו להזכיר בכל אופן ובכל הזדמנות הבאה לידינו, כי אל עצם רעיון המדינה קולעת התנגדותינו.

אם צועקים אנחנו על הבנות הכשרת הנלקחות מאתנו, המובלות אל ציה וצלמות, כן יש לצעוק על כל נפש מישראל שנתגייסה אל חיילותיו של השטן, הנעקרת ממקורה ושורשה,

הדוחקים והדוחפים עת הרעים ואת הטובים, בלא מנהיג ומדריך, בזמן עליו ניבאו הנביאים בתקופה של מסירות נפש בכח ובפועל.

משנה חובה הוא על כן עלינו להכריז בריש גלי, לחזוק ולשנן לנו, לבנינו ולבני בנינו: רעיון של מדינה פסול הוא אצלינו בהחלט, ואינו מותנה כלל וכלל אם חוקיה יחייבו או ישללו את שמירת התורה, לא תהא שלום ושלום במחנה היראים עד אשר יראה ד' בעניינו, ויעביר טומאה זו מהארץ, ויחשוף את זרוע עוזו לגאולינו גאולה שלימה ואמתית, במהרה בינינו, אמן.

שעומדים עלינו לבטל ולכלות את הכל. ואדרבה, אז תהיה הסכנה יותר חמורה ויותר מזיקה כיון שלא פרט זה ולא אחר יכאיב אותנו, כי עצם רעיון המדינה הוא התכחשות בד' אלוקי ישראל, כפירה באמונת גאולתינו על ידי משיח צדקינו שיגאלנו במהרה בימינו.

חיים אנו בזמן נסיון הנסיונות, זמן הפלגת כח הרע באופן מבהיל ועצום שלא היה לעולמים, ומאידך גיסא מיעוט הלבבות וקטנות הדעת אשר לקוי בו דור זה של עקבתא דמשיחא. זמן של אחרית הימים עם כל המבוכות והמהומות

על ההפגנה ועל תומכיה

הרה"ג ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א

קובץ מאמרים "חומתנו" ה' מצורע, ה' ניסן תשי"ד

שירות לאומי מציבים את המדינה לסכנה כי זה יגרום למלחמת אחים ולפירוד הלבבות, ובעיקר כי יש לבנות את המדינה אך על פי תורה, כי זה יביא קיומה והחזקתה, וכן הרבו להוכיח כי רק אל חוק הזה וביטולו היתה המטרה היחידה, כענין התנגדות חריפה בדבר איזה חוק פרטי הנהוג וכו' וכו'.

ב

כנראה הסברים ווידוים האלה הם מעט מזעיר מבחון, כי הרעש הולך וסוער, אינם מאמינים ואינם רוצים להאמין אל הסברות וסילופים כאלה, מרגישים המה הציונים האמיתיים כי ההפגנה הזאת מכאבת להם ביותר, לא מפני "התנגדות חריפה בדבר איזה חוק פרטי", שטענה רוחה של הפגנה הזאת, כי הרבה הפגנות היו כבר ממין זה בענין שירות לאומי בארץ ובחו"ל, אבל הפגנות כאלה "אינן דבר", המה אינם מזיקים ואינם נרגשים, הפגנה הזאת בניו יארק לא היתה ממין ההפגנה שהתקיימה מטעמה של "אגודת הרבנים" בארה"ב באסיפה הגדולה לפני חודשיים, ששמה והנואמים נתנו הצהרה גלויה בראשית דבריהם, שהם אוהבי ציון ואוהבי המדינה וכו' וכו'.

הפגנה הזאת לא נתארגנה על ידי "אגודת ישראל הרשמית", גם לא מטעם אנשי "הקול" הקנאים ביותר, אבל ההפגנה הזאת נתארגנה נתאספה וגם קובצה אך ורק מטעם אותם שכל עצם המדינה בכללה מוזר בעיניהם, שאינם רואים בכל הענין המר והטמא הזה אלא כפירה מוחלטת ודאית, התכחשות גמורה בקדושת ישראל ומדרגתו האלקית, כפירה בכל הי"ג עקרים סילוף ובילבול חושך ואפילה מודח.

יודעים המה זאת המתנגדים ויודע זאת גם מר מאקאטאוסקי, וידע גם ידע כי המה הציונים שלוחם בהם, הם הביאו את "ישראל ולשונו וכיסופו לתחיתו בתוך ארצו והמה הם האחראים לקרב את לבותיהם של המונות ישראל להיותם כמהי השיבה וכוספי התאחזות בתוך ארצם" ולא כמו שמאשימים בחנם במאמרו האחרון ב"הקול"

הרבה דברים נאמרו ונכתבו על ההפגנה בניו יארק, כתוצאה מההדל הגדול הנשמע והזעם הגדול שעוררה הפגנה זאת אצל מגייסי בנות ישראל לשמחה, אצל העושים וגם אצל המסכימים, אצל הגלויים ואצל הנסתרים, מתנגדים המה במאד להפגנה ממין הזה, וכנראה מרגישים המה כי יש להם על מה לקצוף ולהתנגד.

אין לנו להתוכח עם מתנגדים האלה, כי מה לנו ולהם, אין בידינו ואין ברצוננו להשקיט את רוחם, אבל יש לנו איזה נקודות לברר מסביב להפגנה הזאת והפעם לא עם שונאינו ומנגדינו, אך עם אחינו ידידינו.

כשנתפרסמה ההפגנה וכשנפרץ הזעם, התקיפו העתונים של הציונים החפשים את הדתיים ביותר, באומרם, וגם בצדק, כי מעשה זה השמיץ את המדינה לעיני העמים, ובחושבם כי אנשי האגודה ושאר הציונים הדתיים היה להם יד וחלק בהפגנה הזאת. האשימו העתונים החפשיים אותם שהם הביאו להם בוז וקלון, ואמרו עליהם את כל העולה על רוחם.

הרבה מהם נסוגו תיכף, הפא"י וה"שערים" שלהם פירסמו תיכף כי פשוט הם חושדים בכשרים, ואין להם שום חלק ונחלה עם מפגינים כאלה, הרבה מהם התחילו לפייס בלחשיה ובשברון רוח, "המודיע" התחנן והסביר, וכן הסכים שרת בהכנסת שלהם כי ידוע לו כי ה"אגודה" הרשמית לא לקחה ח"ו חבל באירגון ההפגנה הזאת.

הקנאים ביותר, אנשי ה"קול" והפאג"י לקחו עמדה כבודה יותר, והם הכריזו בגלוי כי מעריצים המה את המפגינים ואת ההפגנה, וכן נאה וכן יאה, לעמוד וללחום בגלוי ללא חת ואך זהו הדרך שרוח חכמים נוחה הימנה.

אבל כן לא שכחו להסביר ולהודיע כי טועים המה המתנגדים והשונאים כי הפגנה זאת בניו יארק היתה נגד עצם המדינה, כי מי שוטה לחשות כזאת, סופרי "הקול" פירשו בכל מיני פירושים כי אדרבה מחמת אהבת עצם המדינה נעשתה המעשה הזאת, כי חוקים כמו אלה של

"ראיתי אותם", ואך זה כל הענין בכלל של כמיהה השיבה תחית הלשון והעם, שמר מאקאטאוסקי מתאונן עליו שהציונים לא יצאו בזה ידי חובתם שזה טעות גמור, אבל דוקא זאת שקץ וטמא לנו ביותר, ועל זה דוקא אנו נלחמים, וזה מסכן אותנו ביותר.

שאון הציונים והמולתם הוא רק על ההפגנה הזאת, היחידה במינה, שלא הלכה ולא ניסתה לילך ולגמור בצירות הישראלית ולהדגיש אצל הקונסול "שלנו" את התמרמרותם נגד "החוק הפרטי" הזה, כי הם אינם רוצים לידע מן הקונסול ומן הכיסופים לתחיית העם והלשון. מן כמיהת השיבה והתאחזות בתוך ארצם, מן כבודה של האומה וכבודה של המדינה, מן קשר גורלינו עם גורל המדינה, מן מדינה ע"פ תורה או שלא ע"פ תורה, מן כפירה עם מצוות מעשיות או כפירה בלי מצוות מעשיות, הם הפגינו והכריזו בגלוי כי חוק שירות לאומי או שאר כפיה נגד תוה"ק אינה אלא תוצאה ישירה מכל הענין של המדינה והכפירה הזאת, ואין ללוות ממנה אחרת! לשוא כל הסילופים והבילבולים של כפירה עפ"י תורה שמר מאקאטאוסקי וריעיו אנשי "הקול" או "המודיע" ו"שערים" מסלפים ומבלבלים.

המה הציונים הראשונים והאוריגינלים לא ישמעו אליכם, הכלפי חוץ אינם כמיהים לחבורותיהם כמו שאתם כמהים לחבורתם ולהיות איש בין אנשים בעלי תרבות ובעלי פעולה, כי אם בשם דתיים אתם דוגלים, יודעים המה ה"כלפי חוץ" הזה שאין לדתיים עם "כמיהת ההשיבה" וכיסופים – לתחית "העם והלשון" ללא כלום, וכי שקר גמור אתם דוברים, הם לא יאמינו אליכם! ורק ברחמי שמים נקוה, כי הכלפי פנים היהודים הכשרים והתמימים הקוראים את דבריכם גם המה לא יאמינו לכם ולא ישמעו בקולכם! והמה ישארו באמונתם הטהורה לעומת כל כחל וסרק, ולעומת כל דברי כפירה ציונית המתבוללים בכל מיני קסם ויופי של קנאות ומלחמה עבור הדת, המה לא יתגנבו לתוך לבותם אפילו בחשאי ובלחש לחשים, ואינם רוצים לידע משום חשבונות בעולם, כלפי חוץ או כלפי פנים, עבודה זרה אוסרת במשהו באלף לא בטלה, לבם עוד רד עם א"ל ועם קדושו נאמן!

הניגוד לענין המתועב של גיוס בנות אינו איסור של רבנים וגזירה בלא טעם, אך מטעם התוצאה של גיוס נגעו בה, ותוצאות של גיוס הבנים אינו פחות מהתוצאות של גיוס הבנות

ותוצאות גיוס האבות לרעיון הכפירה הוא הוא האחראי לגיוסם של הבנות והבנים יחד! ומי הוא זה שאינו רואה בעיניו, שמאותה השעה שנשבה הארון האלוקים דעת תורה וקדושה ברורה, שנתמעטו גדולי ישראל, רועי ישראל האמיתיים, והרת נתנה שהלבלרים עם דעתם ורצונם האנושית – ארציית המה יפרשו להם לישראל את הדרך אשר ילכו בה, שעם כל הרצון אינם נוגעים אפילו בקצה מטה האלקים המורה לעם סגולה, הממששים עם כל האמצעים הטכניים שהשטן העמיד לרשותם לפטם ולטמטם מוחם ולבם של חלושי הכח בדורותינו אלה אחרית ימי עולם, שמאז שחדלנו להרגיש את כל הזרות הנשמיות והטפשות שבדבריהם, המהפכים דברי אלקים חיים לרצונם ולמחשבותם הבלועה עם כל גויית וכפירה שלכדה דעת הקהל ושהם רק מעתיקים מלבלרים אחרים שכמעט בעיניהם ההכרח להדמות להם, מאז חדלנו כל טובה הרבו להניח יסודות של שקר, ובנו עליהם בנינים של שוא ותרמית, הוסיפו טעות על טעות ולאט לאט גייסו ומגייסים תמימי דרך לתוך חיילותיו של הצורך, גיוס מחשביי ונפשיי היסוד לכל הגיוסים ותערובות, והסכנה עצומה להנתק מכל זיק של אמת לאמיתו בעת השמע לדבריהם ולהלקח עם החן הכוזב החופף עליהם.

עתה צרה היא ליעקב העת הזאת! הכל מזוהם ומטושטש, הולך ופוחת, אין מנהל לנו ואין מחזיק בדינו, מחלת הטשטוש הולך ותוקף עלינו, אלה בקצה האחרון ר"ל הנרגש והנראה לסוף הכל, ואלה בקצה הראשון, אלה בדקות ואלה בדקות מן הדקות הדחיפה הראשונה להגלגל להיות מתגלגל ויורד, בדחיפה ובמהירות או ממדריגה למדריגה שתחתיה כפי הגופניית או התמסרות נפשית, אבל גם זה עת שאפשר לזכות למסירת נפש עת של קידוש השם! נסיון הגדול והאחרון, וחבי כמעט רגע.

ועליכם, העומדים במערכה, לידע כי בכל עת עודם ישנם השבעת אלפים בכל מרחבי עולם זעיר שם זעיר שם אשר לא כרעו ולא יכרעו לאיזה בעל שיהיה, הקרובים אליכם ומרגישים עמכם, ההפגנה בניו יארק היתה מלאה מן האמת הברור הזה, ורק נקודת האמת באיזה כמות שתהיה מעוררת ורוגשת, גדולי ישראל האמיתיים הורו לנו מה זאת ציונות מה לקוות מהם ומה יהיה עמדתינו שבנוגע להם, לאורם ניסע ונלך!

חותם מזויף

הרה"ג ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א
ילקוט "משמרת חומתנו" סיון תשי"ד

לכל מין קול של עלה נדף! יש כאן כנופיה קטנה, האוחזים בחותם של אגודת ישראל ברמאות, והכנופיה הקטנה הזאת משתמשים בהחותם הזה במאה אחוזים.

וגם אין לשכוח בדבר עיקרי אשר להם, כי מפאת גזילת החותם הזה הקופה הציונית נמשכה לטעות, משלמת עבור החותם הזה יותר ממאה אלף דולר לשנה על ידי המגבית המאוחרת בארה"ב, כי חושבים המה כי ישנה עוד אגודה בעולם, ורוצים שהאגודה תעמוד על צדם, וגם אפשר יראים "שהכח" הזה לא יתנגד להם, וכה מתגלגל הגלגל הזה, כי עם אותם הסכומים הענקיים הסוחבים במרמה מן הציונים, יש להם אפשרות לרכז סביבם עשרות של לבלרים מגושמים, עשרות של משרדים, עיתונות ותעמולה, אסיפות וקולות בהבחירות, אלה מועטים ואלה מתבלבלים, אלה נשכרים ואלה מקוים לשכר.

אבל ישנם גם אלה שאינם מזדעזעים מכל המולה הזאת המשתלמת מקופה הציונית, אלה ברורים וחזקים, אלה יודעים ומכירים האמת כמו שהוא, כל נכליהם עליהם לא יצלה, כח האמת העז והתקיף הנשאר בציון והנותר בירושלים.

ב

מועצת גדולי התורה! אמת הדבר כי מחוייב כל איש ישראל לכבד את כל מי שגדול ממנו בתורה ובחכמה. והדבר מכאיב ביותר לדבר בנוגע למי שבשם תוה"ק דוגל ומדבר, לבקר איזהו רב מפורסם או מרביץ תורה, הלא נשארנו מעט מהרבה, ועלינו לכבד ליקר את כל מי שאפשר להתחסם בשם גדול בישראל, או רב מפורסם בישראל, אין עלינו לבקרו ולבדקו בגודלו או בקוטנו, אבל כן הדבר בעת שאם היה נוגע אל אישיותו ועניניו הפרטיים, וכן הרצון והחפץ של כל מוקיר תורה, אבל אם הדבר נוגע לעיקר עיקרי הדת והאמונה, אל שורש השרשים שתוה"ק ושמירתה נפגעים בו, אזי המצב משנתה לגמרי.

חוב קדוש הוא, במקום שדברו עליו גדולי ישראל האמיתיים בדורות הקודמים, גאוני וקדושי ישראל, מלאכי עליון, רועי ישראל הנאמנים, עלינו לשמור דבריהם לחזקם ולאמצם ולילך

אגודת ישראל קוראת לכנסי' הגדולה הרביעית, בשם מועצת גדולי התורה, לחזק ולדור גדר בית ישראל, חיזוק התורה והדת, ולפתור את כל השאלות העומדות על הפרק ברוח התורה.

כה שמענו וכה נשמע עוד לקראת הכנסי' המתכנסת. כה הולכים ומתרבים הדברים והטענות, כה יעשו הכל למען המשיך רבים משארית ישראל הנשארים.

אבל כה נאמר לנו אליהם מבלי חנף ובלתי חת! כי כה המה הדברים, כמו שהם.

א

אגודת ישראל! אגודת ישראל נתיסדה מטעם גדולי ישראל האמיתיים להלחם נגד רוח הזמן, נגד הכפירות ונגד הדיעות הכוזבות, שהתחילו להפיץ אז את כרם ישראל, אגודת ישראל נוסדה בעיקר ובמכוון, לעמוד נגד הציונות והמזרחיות, הכפירה העמוקה והכוללת ר"ל, אם לא היתה ציונות לא היתה אגודת ישראל בעולם, כן אמרו מיסדיה בפירוש ובגלוי. אגודת ישראל היתה באה לאחד את כל החרדים לדבר ד', ובכח מיוחד לעמוד נגד כל הסכנות שהיו מרחפים אז על שמי ישראל.

אגודת ישראל דהיום אינה שום המשך להאגודה האמיתית, הנוסדה מטעם גדולי ישראל, אינה מאחדת את החרדים ואינה נלחמת נגד רוח הזמן, אינה עוזרת נגד הסכנות והצרות הרבות והגדולות שסבבו את בית ישראל, ואינה עומדת נגד הציונות והמזרחיות, שבעבורה נתיסדה אלא אדרבא עושים כל האפשר להתדמות אליהם, שמחים הם כעל כל הון שהציונים והמזרחים שכחו כמעט את כל העיקר האגודאי הזה, ושמחים המה שהציונים והמזרחים אינם עומדים נגדם. עם הכח הקטן שנשאר להם החליפו את המלחמה נגד אלה שעוד לבם רד עם א"ל ואינם רוצים להכנע לעבודה זרה הטמאה והאחרונה הזאת ואגודת ישראל האמיתית שנואה ובזויה היא להם.

לאמיתו של דבר כל כח וכל השפעה נשמטה מידיהם, אין כאן לא אגודה ולא אגודאות, אבל יש כאן כנופיה של עסקנים המלאים מהשפעת ההתחברות לציונים, דעות כוזבות ונכנעים הם

לאורם.

והעיתונאים האלה באיזה לבוש של פסוק או מאמר חז"ל, יהיה אפילו הלבשה הזאת פשוט בדחנות, אבל כל זמן שמאמר חז"ל או איזה פסוק נלוה עם החלטותיהם, הרי זה דעת תורה ברור היוצא מן המועצת גדולי התורה, וכי לזה נשמע?

ג

חינוך! אין כאן המקום לגולל כל הפרשה של חינוך העצמאי וכל מסקנותיו אבל בכל אופן נתיסד החינוך הזה ברוב רעש ותעמולה, והמועצת גדולי התורה ראו בהתיסדותו קיום הדת וקיום התורה וקיום העתיד של עם ישראל, אבל מה נהיה עם זרם הרביעי שחלף, שבעת קיומו גם זה היה תחת חסות האגודה ומועצת גדולי התורה, וכי באמת יש לחקות על בן גוריון בעת שהוא יחליט על ביטולו, ואז לדאוג על קיום הדת וקיום התורה? ושמה נאמר כי גם זרם הרביעי היה בבחינת זאת של קיום הדת וקיום התורה, מדוע נשתנה השם והטעם, ומדוע כל ההדגשה הזאת על חינוך בלתי נתלה עצמאי וכדומה, וכאן הבן שואל, הכי באמת היה זרם הרביעי קיום הדת וקיום התורה? וכי באמת היה דעת חכמים נוחה הימנו, וכי באמת הסכימו עליו גדולי ישראל של דורינו, כמו למשל החזון איש זצ"ל וכדומה? או אחרת, וכי באמת כלום לא אמרו על חינוך כגון זה גדולי ישראל של דורות הקודמים? וכי לא דברו עליו כלל וכלל, וכי לא החרימו ואסרו דבר זה בחרם ואיסור שאין לו התרה עולמית, ומועצת גדולי התורה שתקו וכאילו התירו הדבר, וכי לזה נשמע?

גדולי ומאורי ישראל, ובכללן הגאון הקדוש רשכבה"ג הגרי"ל דיסקין זי"ע, דברו על זה וכגון זה בחרם ואיסור גמור, והדגישו ובררו שאיסור זה של לימודי חול נוהג ביחוד בירושלים ובכל ארץ ישראל, ראו גדולי ישראל ברוח קדשם ובדעת תורה ברור, שאין דמיון בין לימודי חול בכל העולם לזה שבארה"ק, שבארץ ישראל אין זה לימודי חול אלא לימודי כפירה, רעל נורא ואפיקורסות נוראה, הלשון העברי אין זה לשון חול אלא לשון שחידשוה כופרים בד' אלקי ישראל, ושכל מטעמותיו אינו אלא כפירה גמורה, ויאמרו נא אתם מורי ורבותי של מועצת גדולי התורה האגודאית! וכי אין לומדים כפירה בבתי חינוך של עצמאי? באותן בתי חינוך שאתם רואים בזה קיום הדת וקיום התורה? השאלה היא על כפירה גמורה ר"ל לא על

בנוגע להענינים שאלה הנקראים בשם מועצת גדולי התורה דנים עליהם, הענינים שהעמדת המדינה ותנועת הציונית הביאם על סדר היום, אותם הענינים כבר דברו עליהם אותן גדולי ישראל, שחברי מועצת גדולי התורה אינם מגיעים לקרסולם. והענינים האלה אינם נחוצים להם ולחוות דעתם, ומכל שכן שאי אפשר לשמוע שהם יאמרו אחרת או ההיפך, באשר הורו לנו קדושי עליון, וכאשר הנסיון מוכיח שכל דבריהם כל כך נתאמתו, שכל כך צדקו ושכל כך ראו ודיברו על הענינים האלה כמו שהם במראה ולא בחידות, והיתכן לחשוב אחרת ח"ו? וכי זה כבוד התורה וחובת משמעת לגדולי ישראל שכל כך נדרש מאתנו, ושכל אחד מישראל, ובכלל חברי מועצתה"ת חייב בזה חיוב גמור?

מיום קום המדינה הטמאה הזאת, דהיינו מיום שהציונות בכח, יצאתה לפועל הגלוי, ושבערך בזה הזמן נתארגנה מועצת גדולי התורה הזאת, שאנו מדברים ממנה, היחס לציונות שעד הנה נודע לנו מפי גדולי ישראל האמיתיים, שטובה של הציונות הזאת אינה אלא כפירה בעיקר ובהי"ג עיקרים ר"ל, כפירה גמורה ומוחלטת, אבל אחרת לגמרי שמענו מאנשי אגודה דהיום, שמועצת גדולי התורה דהיום מגנת עליהם. שמענו שיש לבנות מדינה מודרנית, להלחם ולשפוך דם עבור קיום מדינה הזאת, שמענו שזאת אתחלתא דגאולה ר"ל, שזה שיבת ציון וקיבוץ גליות, שזה ישועה עבור כנסת ישראל, כמובן שהכל צריך להיות על פי תורה... שזה היעוד אשר צפינו לו במשך שנות אלפים, ושאר בטוויי ומושגי כפירה ציונית שאנשי האגודה הזאת שפכו לתוך לבן ובלבלו מחשבותן של ישראל עם קדוש. כל אותן הדברים שהיו עד הנה רק קניני המזרחי ודומיהם, ושאג"י נוסדה אך ורק למען הלחם בדיעות ומחשבות כפירה האלה, דברים האלה הם כרגע העיקרים אצל האגודה הזאת, שאומרים שעומדים תחת משמעת של מועצת גדולי התורה הזאת, וכי לזה נשמע ח"ו?

מה נעשה אם לא נביט על האמת הברור, שאנשי מועצת גדולי התורה אינם אלא העומדים למשמעת אנשי האגודה, ושרוב רובם מחברי המועצה הזאת אינם אלא אנשים המושפעים מדבריהם ומסקנותיהם של לבלרי האגודה המוגשמים, המושפעים מהמיית עוה"ז והמוון רהביו, המלבשים את כל מסקנת הבלברים

מפעם לפעם על קיומה של האגודה, מפני מה ולמה? אתם מועצת גדולי התורה מסכימים על הזרם.

בשעה שכן גוריון מבטל את הזרמים מהטעמים אשר אתו, אתם מיסדים את העצמאי עבור קיום התורה, בשעה שהרי"מ לוי"ן נחוץ לכנסיה בכדי להראות את מפרנסיו, המגבית הציונית בארה"ב, שהאגודה חייה וקיימה, אתם עושים כנס' ונקראת בשם גדולה, בשעה שראוה כי אין הזמן מוכן לכך, כי אפשר יפסיד על ידי זה המגבית של שנה זאת – שאז זמנה – מפני לחץ בנימין מינץ, אתם דוחים. בשעה שלרי"מ לוי"ן יש בטוחות, מהסברות אשר אתו כי הזמן מוכשר לזה, אתם קוראים אותה שוב, ושוב "גדולה" נקראת.

וכי באמת חושבים אתם שזה כנסי גדולה, וכי באמת סוברים אתם שהרי"מ לוי"ן והכנופיה אשר אתו מחכים על הכנס איזה עשרות תיירים מחוץ לארץ, למען אשר המה יבררו את השאלות אשר הוא מסופק בהם? או שמא העשרה התיירים מלונדון, ניו יארק וכדומה, יפתרו בזה הפעם את כל הענינים אשר הוא והכנופיה שלו אינם יכולים לפותרם? או אחרת, וכי באמת אין ידוע לכם כי כל ההחלטות אשר על הכנסיה כבר נחלטו? הכל לפי אשר יתאים לאותם האוחזים בחותם מזויף של אגודת ישראל, שיסדו גדולי עולם, למען הלחם באותן הכפירות והטמאות והשקרים, שהאוחזים בהחותם דוגלים עליהם?

שמעו נא זאת בית ישראל! שמעו נא האמת הברור, אין זו כנסיה ואין זאת גדולה! אין האסיפה הזאת למען חיזוק תודה"ק, אלא למען חיזוק כפירה ציונית טמאה ומטמאה, האסיפה הזאת נקראת מטעם כנופיה של אנשים ערמומים למען הטות לב כל ישראל אחרי מעשיהם הנלוזים והמוטעים, למען הרבות חושך על חושך, וטעות על טעות, למען חזק את שבט מורדים אשר בידם בודאי מעשה השטן יצליח ר"ל, בודאי יעלה בידם להטעות אחריהם רבים, וכך כמה רבנים מיוחדים בשפתי חלקות ובשפת שקר אשר להם, למשוך חן ויופי על כל דבר נאלח וטמא! אבל גם זה חלק מהנסיון, ועלינו לעמוד בזה במסירות נפש ממש, הכניסיה הזאת היא כלי מעשיו של השטן, שכל הציונות והטומאה, ובעיקר המרמה של האוחזים בחותמו של אגודת ישראל, יהי' נכשרים ונסכמים מטעם כנסיה גדולה זאת, הכנסיה הגדולה תשמך

ציונות לבד, שכל הרוח שמה מלא וגדוש מזה, מונח לפני "ילדותינו" ספר ששי, שמשם לומדים בהכיתות הגבוהות בבתי חינוך של קיום הדת וקיום התורה ושם הלא אין דף בלא ציונות מוחלטת, כולם היו ציונים, הרמב"ן ז"ל היה ציוני, כן הרמב"ם כן כולם. כן הצדיק ר' נחמן ברעסלווער זצ"ל לא אמר שום תורה ולא הורה שום דרך בעבודת ד' אלא ציונות, כן מקטעים שם ומהפכים שם דבריו, כן השל"ה הקדוש זי"ע עלה לארץ ישראל (שם צד 273) "לחדש הקשר הקיים שבין ישראל לירושלים, ותקות גאולתה בצורה חיה ופעילה, להישוב החי ופועל ובונה ומישב ארץ ישראל!"

אבל כל זה הוא רק ציונות, וזה נתכשר באסיפה של מועצת גדולי התורה לפני ארבע שנים וכדומה, וכהיום, זה כבר אגודאות, אבל שמה בספר הק'... הוזה מבארים גם כן איזה טעמים של מצות תודה"ק, וזה ביארו על מצות עליה לרגל (צד 269): ירושלים כלילת יופי משוש כל הארץ מרכז החיים המדיניים והלאומיים, היתה מקום משיכה לכל בעל רגש ולב חם, כל בחור וטוב באומה הישראלית ערגה נפשו מפעם לפעם לעלות ירושלימה, להזין את עינו ממראות הוד אלה, ולהמלא רגשות גאון לאומי...", וכי זה בתי חינוך של קיום התורה? וכי לזה נשמע לכם?

עוד שאלה קטנה בעניני החינוך הזה, מדוע בעת קיומו של זרם הרביעי, בעת שהיה לבכם פנוי מדאגה כספית עבור חינוך האגודאי, מדוע לא טבלתם אצבע בקיומו של בתי ת"ת העניים בירושלים עיה"ק, ששמה מתחנכים למאות ולאלפים (כ"י) ילדי ישראל הכשרים בחינוך כשר וטהור, שבודאי אינו נופל מאותו החינוך של בתי ספר העצמאי. מדוע לא נסעתם ולא טרחתם בשבילו? וכי אין על זה דאגתם של גדולי התורה?

ד

אבל זה וכל הנלוה לזה מראה בבירור, שאין האגודה מתנהגת על ידיכם אבל המועצה ממנהגת על פי האגודה, בשעה שהרי"מ לוי"ן ממלא תאות לבו ליכנס להממשלה, המועצה אומרת ליכנס, בשעה שאי אפשר לו עוד להיאחז בכסאו המועצה אומרת לצאת, בשעה שיש לו אפשרות ליסד הזרם הרביעי למען הרבות משרות, למען הרבות כבוד, למען הראות כי אגודת ישראל "חיה וקיימת", ואפשר גם לפשר איזה תביעות הדוקרים את לבו

דגל הכחול לבן, ובצלצול של תזמורת התקוה.
הזמן הוא עת נסיון, וגם בזה נעמוד אי"ה
כאשר בגלים השוטפים הקודמים.
עם ד' חזקו ונתחזקה!

גם לחזק מעמדם לפני חבריהם הציונים להגדיל
שמם וכבודם.
הכנסיה הזאת תשמש גם כן לחסל כליל
כל הזיק האחרון של אמת, שעליה נוסדה אגודת
ישראל, הכנסיה תשמש לאחד כל החרדים תחת

אור לארבעה עשר

הרה"ג ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א
(ילקוט מאמרים "משמרת חומתנו" ג' בלק, י"ג תמוז תשי"ח)

המלחמה נגד הבריכה המתועבה אינה מסתיימת בשום אופן עם בנין וביטול הבריכה הזאת. הגדר של מלחמה הכבדה הזאת מוגדר במלחמה נגד ביטול תוה"ק באופן פומבי. אי אפשר לעבור בשויון נפש בראות ביטול התורה מרוב רובן של ישראל, שעוד לא נהיה כדבר הזה מעת מעמד הר סיני, פריקת עול של כל מצוות התורה, תוצאת זרם מחשביי של כפירה בכל אמונתנו הקדושה מכריח את שארית ישראל להפגין ולמחות בהתמרמות אדירה בכל ההזדמנות שתהיה. אי אפשר לעבור בשתיקה ואדישות בעת שעקירת תוה"ק דוקרת העינים הדבר והתביעה הזאת היא למעלה מכל חשבון של תיקון ונצחון ממשי.

ההכרח למחות בעת שאנו רואים את כל הנעשה נגד עינינו וכעת אנו רואים הפעולות והמעשים יהיה זאת בריכה או חילול ש"ק או ענין אחר, אבל בעת שאנו נדחקים לחשוב על הסיבות שהביאו את כל המעשים הגעולים החשבון הזה אינו מסתיים בסיבת החסרון של קולות הארבעה עשר לבחירות, החשבון של הסיבות, נוקב ויורד הרבה יותר מן החשבון השטחי של עתונאי "המודיע" שהשטחיים מושפעים על ידו, וכשנחשוב חשבון הזה באופן הראוי התוצאה תהיה אחרת לגמרי מן אותו של אחיזת עינים שהאגודאים דוגלים בו.

הסיבה הכוללת של התועבות הנראים והמוחשים הוא תועבה אחת הבלתי נראית והבלתי מוחשית כ"כ אחרי הבילבולים הנוראים.

שהאגודאים בילבלו את החשבון הזה, וכן בעצמם נתבלבלו על ידם, והחוב לבלט החשבון הזה לחזור ולהזכירו בכל ההזדמנות שתהיה, ביחד עם מחאות ממשיות נגד המעשים של עקירת התורה הנראים. החוב להזכיר בעקירת התורה המסבבת את כל המעשים האלה, והסיבה הזאת היא אחרת לגמרי מן הסיבות והטעמים שמשמשי ע"ז רוצים שגם אנחנו נסכים עליהם.

הסיבה והטעם והחשבון הוא אחד רעיון הציוני העוקר ומחלל את הכל – רעיון הציוני החילוני שכביכול האגודאים נלחמים נגדו. אבל

גדולה המערכה ששארית ישראל כרוכה בה, ולפי ראות העין קטנים המה הכוחות שבהם אנו מתכוננים. שדה הקרב נתפשט למדי והכוחות פזורים המה, ההתקפות מרובות על כל החזית, וכמעט אי אפשר להלחם נגד כולם בבת אחת.

מלחמת החרדים הנשארים נגד תועבת הבריכה גדולה היא וכבדה, מסירת נפש בפועל ממש מתגלה במלחמה זו באופן מבהיל, כוחות הנפש למעלה מכל חשבון נלחמים עם כוחות קלגסים מרובים מזוינים ומאורגנים ובטוחים בעצמם עד למאד, ובכל רגע נדמה שהכוחות הקטנים מתמוגגים ללא תקוה נגד גלית הגדול – ובכל פעם מתחזקים בכח נשימה האחרונה שבאחרונות, בכח של שנים יניסו רבבה בכח הכמוס של נצחיות ישראל, הדופק ומעורר נגד היאוש המתראה מכל עבר מתחזקים ומתלקטים עוד פעם ועוד הפעם נגד כל חשבון והגיון אנושי, ונצחונם תלוי רק בכח עליון שאינו יודע גבול.

אם היו הלוחמים האלה מוותרים על מלחמה אחת הלא הנצחון היה בטוח וברור אם לא היו נלחמים נגד השתתפות בבחירות, הלא המלחמה הזאת היתה מיותרת לפי ראות העין. אם היו שומעים לעצת ה"גדולים" האגודאים הלא היה אפשר ללקט רוב בעיריה מן הציונים הדתיים שהמה מבטיחים כרגע שבשום אופן לא היו נותנים רשיון לבנין הבריכה, ואם כן הכל היה מסודר על צד היותר טוב. ואך למותר כל ההפגנות כל היסורים בגוף ובנפש, כל המאסרים, כל האכזריות, כל ההכאות ושפיכת דם ללא צורך המה, כל המאמצים הגדולים שאינם מובטחים בהצלחה סופית, ואדרבה היה הדבר מסודר באופן המעורר כבוד ליהדות הדתיים בשלטם ברוב פארלימענטארי בפעם הראשונה בעיריה ירושלמית, היו"ר יהיה דתי במקום מפא"י, הארבעה עשר קולות, אלה הארבעה עשר היה בכחם להפוך הכל ורק עמידתם המעוקשה של נטורי קרתא הפריעו כל הסדר, הארבעה עשר החסרים למעמד המוצלח הם רבב על חשבונם של נטורי קרתא שאין באפשרותם לנקות. אלה הארבעה עשר!

הטלת הקלפי זהו הודאה והשתחוויה נפשית וגם ממשית, לע"ז החחלוטה הזאת.

הדבר עוד בספק אם הנבחרים אגודאיים ושאר הציונים הדתיים היו מעכבים בעד הרשיון של בניית הבריכה התועבה, אם בניית בריכה הזאת שונה היא מבניית בריכת שחיה בתערובת, במלון "הנשיא" שהאגודאים הושיטו הרשיון עליה, גם יש ספיקות אחרות בענין הבחירות שגדולי האגודה הכריזו עליהם בכרוז של "חוב קדוש", הרבה כבר מסופקים בקדושת החוב קדוש הזה גם מה שנאמר בהכרוז הזה בהבאת פסוק בתוך מרבית הפסוקים "גם מתרפה במלאכתו חבר הוא לאיש משחית", אם פסוק הזה מתאים כל כך אחרי המאורעות האחרונות, ידענו מהמלחמות הגדולות של מסירות נפש שהנבחרים מן ה"חוב קדוש" נלחמים. ידענו מן היו"ר האגודאי ומן היו"ר הפא"י שקיום הדת תלוי בהם ובחלומותיהם, ידענו טיבם של כל הקדושים האלה עם עתוניהם ולבלריהם, סוכניהם ומחניפיהם, אבל הדבר קצת ספק אם אלה המתפארים במלאכת הבחירות, נתחברו כל כך לאישים המשחיתים, כאן הבוחרים והנבחרים השקועים בחברה מתמידה עם איש משחית.

לא נתבייש לומר כי שארית ישראל שלא נשמעו לדברי הכרוזים האגודאיים ולא קיימו את ה"חוב קדוש" הזה, גם אינם מקיימים שאר דברי הכרוז ואינם מתרפים כל כך במלאכתם ואינם מתחברים כל כך לאיש משחית... ולא אלה בלבד, אלא גם השומעים הנבחרים אינם מקיימים כל כך בדיוק הנאמר בהכרוז הזה. והיהדות החרדית המאורגנת בהאירגון הנקרא אגודת ישראל אינם "שומרים" כל כך על הדת, ונלחמים עליה כמו שנאמר בהכרוז הזה, אבל החוב להודיע ברור כי אנו בלתי עסוקים במסחר דתי, כלומר אי אפשר להחליף איסור אחד בכדי להציל איסור אחר, הבריכה אסורה היא לנו וגם הבחירות תועבים הם לנו ושארית ישראל נלחמת נגד שניהם.

לא זו בלבד, אלא עם כל תועבת הבריכה הנראית, תועבת הבחירות הבלתי נראית כל כך, מסוכנת ומזקת יותר מן תועבת הבריכה, בה בשעה שהחוב להפגין נגד עקירת התורה למעלה מכל חשבון והגיון אנושי על תוצאת מועילות תיכף, אבל ההתנגדות להבחירות נוסף בחשבון הנראה והנרגש לכל מי שלבו עוד רד עם א"ל כי בה בשעה שהבריכה עם תועבותיה מכוונת לפי שעה לשימוש מאותן האנשים שכבר פרקו

גם רעיון הציוני הדתי, שהמה האגודאים והציונים הדתיים דוגלים בו, רעיון של מדינה, ותהיה רעיון של כפירה בשכר ועונש, רעיון עקירת כל אמונה בגלות וגאולה באופן אלוקי, רעיון של כפירה בכל ה"ג עקרים, רעיון של "מציאות" וישועה, רעיון של אתחלתא דגאולה, רעיון של ניסים השבתאיים. כל רעיון של פשרה ופתלתולים עם כפירה מוחלטת, רעיון של חילוף מן מדריגה האלקית של כנסת ישראל אל ככל הגוים בית ישראל ר"ל, שאנחנו ח"ו מסתדרים באותו הסדר ובאותן האמצעים שכל שאר חברי האו"מ מסתדרים בהם, אנו נבנים על ידי אותן האמצעים בעצמם ששאר גויי העולם נבנים ונחרבים על ידם, ע"י אותם האמצעים שהערצל ונארדוי ראו להתאים אל כנסת ישראל, ושהאגודים ראו לנכון להתאים אל כל זה פסוקים ומאמרי חז"ל ובלבולי מחשבות שונות שהס"ם בעצמו משים בפיהם.

עקירת הקדושה על ידי כפירת הציונות מנפשות ישראל הביאו במישרים עקירת מצות התורה מרמ"ח איברים של ישראל, דבר זה באפשר לראות ולמשש בידים, ואם כי דבר זה בלתי מתהווה לפעמים באופן רדיקאלי ובבת אחת, הלא המטרה הסופית אחת היא, כל מי שנוגע בציונות באותה המדה שנפש מישראל מתקרב אל הכפירה הזאת, באותה המדה מתרחק האדם הישראלי משמירת התורה באופן מעשי, באותה מדה שמודה בישועת ישראל על ידי מדינת ישראל בצורה זאת או אחרת באותה מדה כופר הוא בד' אלקי ישראל ר"ל, ואם מאמין הוא במדינה בדקות כופר הוא גם כן בדקות – ואם באופן מוחשי ביותר כופר הוא ומתרחק מן הקדושה באופן מוחשי ביותר ואם הוא כופר דתי הרי הדתיות שלו מוגדר הוא אם אותן הבלבולים שהוא שקוע בהן, המדינה והכפירה ועקירת התורה אחדים המה, ואין בשום כח אגודאי להפרידם.

ההתנגדות המוחלטת להשתתף בבחירות אינה מיוסדת רק על גדר המעשי שבבחירות הטמאות האלה, למשל בחירת נשים האסורה, וגם השתתפות באחריות של תחוקות נגדיים לדת משה וישראל זהו רק שלב אחד מהתנגדות להשתתפות בבחירות, אבל עצם ההשתתפות בבחירות זהו השתתפות בציונות עצמה. השתתפות במוסדות הממשלה הציונית זהו קשר הכי חזק עם ההתבוללות בעצם קיומו של צלמו של נבוכדנצר, הנקרא בדור הזה מדינת ישראל,

והבריכות האלו גרועים ומזיקים הרבה יותר מן בריכת שחיה שאנו נלחמים עליה כרגע. החוב לברר מעט יותר, לו יהיה הדבר כמו שהאגודאים מציירים, שהקולות החסרים מונעים בניית הבריכה אם שארית ישראל היו משתתפים בבחירות אף על פי כן אסור לנו להשתתף! כי הבריכה זו תועבה מוגדרת והשתתפות בבחירות וההתקשרות עם המדינה זו טומאה כוללת. הבריכה שחיה נבנית על ידי פורקים, והבחירות מסיתות ומטמאות לנפשות יקרות שומרי תורה ומצוות וחרדים לדבר ד' ית"ש.

אין אנו מצטערים על קולות הארבעה עשר החסרים, והנבחר האגודאי שהפסדנו, אלא אנו מתגאים על כך שישנם עוד יהודים הבלתי מתפתים בהפתוים הרבים המקסימים והלוקחים לב – אנו מצטערים על הנבחרים שנבחרו ועל האלפים קולות שהלכו להבחירות הטמאות והאסורות, אנו נלחמים נגד כל הבריכות, בריכת השחיה של מפא"י ובריכת המינות של הדתיים – ננצח את שניהם בעזרת ה' לגבורים.

מעליהן עול תורה ומצות ר"ל, הבחירות מזיקות גם לאלה שעודם שומרי תורה ומצוות, וגם להרבה תמימי דרך שחרדים לדבר ה'. והולכים ומוטעים מהמון הביבולים שהאגודאים מבלבלים אותם.

ההשתתפות בבחירות והנבחרים הציונים דתיים, אינה מונעת ולא תמנע הקמת בריכות כגון זה, אבל מקשרת נפשות ישראל בטומאה הציונית בקשר אמיץ, המוריד שאולה הנוגע בציונית אינה מונעת תועבות אך יוצרתן. הציונות אחראית עבור תועבה זו ועבור כל התועבות, ההתכללות של האגודאים עם מדינה הציונית הקימה בריכות שונות בריכות של מינות וכפירה, הקימה החינוך העצמאי שמשם מתפטמים נפשות ישראל הנקיות עם מינות ואפיקורסות שהמורים האגודאים מושיטים להם מן מחברות הטמאות הנלמדים שמה, ההתבוללות האגודאית הקימה עתונים המפרסמים כפירה ומינות טמאה ללא גדר על ידי לבלריהם החיים ומתפרנסים מן הציונים ומדינתם, ההתבוללות האגודאית בריכות של מינות שונות, הרסו הגדרים בלבלו והשחיתו.

מאויבי תחכמני !!!

הרה"ג ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א
ילקוט "משמרת חומתנו" – ערב סוכות תשכ"א

מחבלים זה בזה בחבלות של מות, מגלים זה את זה מהותם ותוכניותם בשצף קצף, מראים בעצמם שפלותם ושקרם בצורה כזו שכמעט א"א לטעות עוד בהם יותר.

לא עבור אלה המעטים היודעים בכירור את ענין הציונות וענפיה, נחוצים הגלויים האלה. קדושת ישראל החקוקה בעומק הנפש דוחה וסולדת כל מיני עבודה זרה, וגם גועלת כל מיני מסיתים לעבודה זרה יהיו מאיזה מין שהוא, ויתלבשו בכל לבוש שיחפצו.

הגלויים על מהותן השפל של האגודאיים אינם מעלים או מורידים, עבור נקיי הדעת. אפילו יעמדו האגודאיים בכל הגובה הנדרש, אם היו האגודאיים הללו נקיי כפים ושונאי בצע בתכלית, אם היו לוחמים עבור תקונים שונים כמו שאומרים, אם היו מבטלים הבריכה בירושלים והבריכות בכל העולם, אם היו מובדלים מן המפא"י ולא קרובים אליהם, אם היו פועלים את פעולותיהם במסירות נפש ממש, אם היו בונים ישיבה בכל כפר, וחדר לתינוקות בכל סימטא, אם היו מכריחים את ישראל להניח שני זוגות תפילין בכל יום, ולהתענות משבת לשבת, אם היו נועצים חרב בבית המדרש, אם היו מעמידים חמה כבימי יהושע וירח בעמק אילון וכו' אבל היו מלויים לכלל זה ההודאה במדינה ובציונות היינו רוקקים בפניהם! היינו מביטים עליהם כעל מסיתים ומדיחים משמשי עבודה זרה! כי ההודאה בציונות זאת היא עקירת כל היסודות, חתירה תחת כל השרשים של כל קדושת ישראל, כפירה שבכל הכפירות ועבודה זרה שבכל עבודות זרות. נאמנים עלינו דברי קדוש ישראל יחיד הדור הממשיך השלשלת מהר סיני, מרן רשכבה"ג גאב"ד עיה"ק ירושלים ת"ו אדמו"ר מסאטמאר שליט"א המובאים בהקדמת ספרו הק', שנחוץ עבור כל איש ישראל להגות בדברי אמת הללו וזלה"ק:

"כי אם נקח כל פריצות הדור ועבירות המרובות הנעשות בכל העולם וישימו אותם בכף מאזנים אחת, ומדינה הציונית בכף מאזנים שניה תכריע את כולם. שהוא השורש פורה ראש ולענה

א

את המתרחש נגד עינינו אנו רואים, אבל מה שנשאר בספק הוא, אם לוקחים אנו הלקח הנדרש, אם למדים אנו כל מה שיש ללמוד מהדברים הללו.

"החוב קדוש" נתפרר לפירורים, זה אינו מפתיע כלל, כי כן הבטיחו לנו חז"ל ששקר אין לו רגלים, נוסף על זה, כיון שהשקר הזה, "החוב קדוש" הזה, הוא הסתה גלוי' לעבודה זרה הציונית, כיון שהמשתתף בבחירות מודה הוא ומשתתף הוא בהמדינה, נתכלל הוא בין כורעי לעבודה זרה, ומי יודע ומרגיש בפשטות אמונתנו הקדושה, בה"ג עיקרים כפשוטן, בקדושת ישראל בפשטות ובתמימות, יודע הוא ללא ספק כלל, כי ענין המדינה והציונות הוא שמד כפשוטו, שמד ולא אחרת, הרי "החוב קדוש" המסית לשמד הזה, עומד לביטול, כי כן הבטיחו לנו חז"ל עבידא דבטלא.

מבואר בספרי בעלי רוח"ק עה"פ כי הזידו עליהם וכו' מה שמצרים הזידו על ישראל נפל עליהם, כלומר על המצרים בעצמם. וזה הענין שהסטרא אחרא אוכלת ומכלה את עצמה, אם כי לפי ראות העין מתחזקת ומתאמצת, אבל החיזוק הזה והאימוץ הזה, המה כליונה. ומאמר החכם הרע מכלה את עצמו. אם אנו רואים שהמסיתים והמדיחים השכירים, הנקראים בשם "אגודאיים" אוכלים זה את זה, משמיעים זה את זה, מבטלים זה את זה, הרי זה ג"כ צפוי מראש, בסדר המסודר מימות עולם ואי אפשר באחרת כי הרע מוכרח לכלות את עצמו.

גם יש לראות בזה רחמי שמים מרובים. רחמנות גדול על שארית שומרי תורה, המובלים לעבודה זרה הציונית בטעות ובמרמה, באחיזת עינים ובחלקלקות פיהם של השכירים ומגיניהם המופיעים בפני העולם במסוה של מלחמה עבור הדת, המאורעות בימים האחרונים שגילו רק חלק ממהותם של האגודאיים הללו וחלק ממהות מגיניהם, דבר זה מבהיר ביותר. הרי אפילו התמימים שבתמימים יראו, איך השכירים המסיתים הללו מערטלים זה את זה נגד השמש,

של אבי אבות הטומאה, של כל אבות הנזיקין בכל העולם כולו. והן המה המטמאים את כל העולם כולו.

ע"כ לשון רבינו, דברים ברורים עיקריים ויסודיים, עמוקים ונוקבים עד מוסדי תבל, האמת לאמיתו שאין אחריו כלום.

ב

עבור המעטים שדעתם לא נתבלבלה מפריחת כוחות הטומאה של הציונות והמדינה הדבר ברור כשמלה. אבל אלה התמימים וחלושי הראות, עבור אלה שאין בכוחם לבקר ולהכריע, שאין ברצונם להתמודד נגד זרם השורר במחנה הנשאר שומרי תורה, עבור אלה הלוקחים הכל בשטחיות ומתפעלים ממנה, המאורעות אצל הכנופי' האגודאית בימים האחרונים, הפלת חומות אחיזת עינים על מהותן של האגודאים, זאת היא הצלה יתירה.

במקום התופעה של לוחמים עבור התורה, תופיע לוחמים עבור כסאות. במקום מסירות נפש תופיע קבלת שכירות ואתנן בלא בוש פנים כלל. במקום הכניעה אל דברי גדולים שהן המה אלה דמתקריין "מועצת גדולי התורה", תופיע הגיחוך והשחוק לדבריהם והביטול לכל הערצה אישיותם הפרטי.

עבור תמימי דרך עם דעה חלושה, זאת היא ישועה גדולה. הפרסום הברור על כל השטחיות שבו השתמשו השכירים האגודאים שהכל שקר ואחיזת עינים, זהו דבר נחוץ. כרגע, בלא כח השטן שמעוור, כל אחד יכול לראות, שאין כאן לא שיטה ולא הישיגים, לא אגודה ולא חוב קדוש, לא הגיון ולא מסירות נפש, לא מאקסימום ולא מינימום, אבל יש כאן הישג כבוד ושכירות עבור לעווין בשיתוף כפירה והודאה לעבודה זרה הציונית. אם ישנם סכויים עבור לעווין שישגיג כסא בממשלת הס"א, ישנו לה"חוב קדוש", מצוה, מלחמה עבור הדת, מסירות נפש הישיגים וכו'. אבל בעת שהכסא יתמוטט ללעווין ותתכונן למינץ אזי יש כאן איסור, חילול התורה, בגידה, מעשה נבלה, תועבה, תורה תורה חגרי שק וכו'. כלומר האגודה זה לעווין, השיטה זה לעווין, הרעיון הנצחי זה לעווין, מס"נ זה לעווין, החוב קדוש זה לעווין, וכל ישראל ישתחוו לע"ז ר"ל עבור לעווין. כן הוא דעת תורה של גדוליהם, וכל המהרהר אחריהן כאלו מהרהר וכו'.

ג

כל הענין של "חוב קדוש" א"א להשיגו בדעה יהודית הנמשכה אחרי תוה"ק, איך יהי' זה חוב קדוש להשתתף בענין הציונות, איך יהי' זה חוב ליתן אפשרות לששה אנשים מישראל שיחליפו את תוה"ק בדת ציונות ר"ל וישבעו לשמור אמונים לדת חדשה הזאת, איך יהי' זה חוב קדוש שכל ישראל יכרעו ר"ל לע"ז עבור האתנן שיקבלו ששה שכירים, ועל כולם איך יהי' זה חוב קדוש ליתן אומן אל כל דברי הכפירה ומינות שיטיפו שמה בכנסת המינים הששה שכירים בשכרם, שיכריזו על המדינה כאתחלתא דגאולה, אתחלתא דקיבוץ גלויות, החכיון של אלפיים שנה, התגשמות ייעודי הנביאים, המדינה ישועה לישראל ועוגן הצלה היחידי לעם כולו, וכהנה וכהנה וגרועים מהנה.

וכמו שכל הענין של ה"חוב קדוש" א"א להשיג בדעה ובנפש יהודית, כן א"א להשיג המצוה של כניסת לעווין לממשלם הס"ם ו"האיסור" לכניסת מינץ. מה זה איסור? מאין מקור האיסור הזה? מה טעם לאיסור החמור כ"כ עד שכל שארית ישראל יחרדו לקראת העובר על ה"איסור" הזה. הכי באמת מותר לאלה אשר בשם "מועצת גדולי התורה" יכוננו להשתמש בתיבת איסור להגנת איטשה מאיר? בעת שכל ישראל יודעים שענין של איסור או היתר שייך רק למה שתוה"ק אסרה או התירה, ולא מה שנוגע לאיסורו והיתרו צרכו ותשמישו של שכיר ציונים זה או אחר.

וכן יש לשאול, האם באמת אסור הדבר אפילו לפי דבריכם? וכי באמת ה"איסור" נפסק גם לכניסתו של איטשה מאיר? יאמרו נא לנו הגדולים הללו ויפרשו את הסוד הגדול הזה. מדוע קראתם והטרחתם מארה"ב את ד"ר איגאנץ לעווין בשבוע לפני הכניסה של מינץ? הכי לא הלך בעצת איטשה מאיר ועצת אחד מהברייח התיכון של ה"איסור" לפני בן גוריון, להתחנן לו, לבקש רחמים לפניו שיכניס גם את איטשה להממשלה! וכי אין זה אמת שהטעם שלא נכנס הוא לא מטעם "איסור" של הגדולים, אלא מטעם איסורו של בן גוריון, שמאס בר' איטשה ובחר בר' בנימין "הידוע לירא ה'", וכל טענותיו של איגאנץ, והכח התורה של הגדולים הללו לא פעלו להציל את איטשה ולהושיבו על כנו, חבל.

כשהוא לעצמו אם לא בהתאם ובחיבור ענינו של לעווין (אגודת ישראל) בצירוף המדינה. דבר זה היא עבודה קיימת וההכרח לבלט זאת בכל האפשר.

ה

כמו שעיקר הדיון מתכונן בדעת אנושית פשוטה דעת בעלי בתים, כן הזיקוק לדברים שהמועצה מוצאת לנחוץ להזדקק אליהם, היא ג"כ מנקודת הראות זו בעצמה, מה שמפורסם בעיני ההמוץ, מה שמדברים ממנו העתונות, ומה שהמדינה משותפת ומסובכת בדבר הזה, כי זהו נכבדות וממשית, זהו מה שמביא התפעלות בדעת ההמוץ הפשוט, וזהו שמתעוררים עליו המועצה, ולא על ענין של בטלים מעטים, המדברים וטוענים מנקודת הראות של תורה ואמונה בלבד שאינם באים בחשבון העולמי, ואין כדאי לטפל בו. אם תהי' זאת מחאה נגד חילול ש"ק זהו רק אחרי שנתפרסם הדבר בזמנו בעתונות ובכל העולם, אחרי שהנטורי קרתא הוכו עליו, אחרי מאסרים ויסורים שהעתונות לא יכלו עוד להעלימם, אחרי מס"נ בפועל ממש, שאז כבר ההמוץ כולו דיבר על זה וגם המועצה התענינו שאז כבר הדבר נכבד וממשי, חוץ מן החשבון הנראה והפשוט, שכיון שנכבדות העולם העתוני זאת העיקר שיש להתחשב בו, אין להרשות זאת על חשבון הנטורי קרתא, רק המה המועצה והשכירים האגודאים המה הלוחמים האמיתיים במלחמה שיש בה כבר ההכרה מהמוץ והעתקת הפעולה הזאת על חשבון המועצה תכיל כבוד וגאון.

אין לשכוח כי המועצה לא לקחו חבל בהמלחמה נגד טומאת התועבה בריכת שחי' מעורבת, בתחילה. בעת שהדבר הי' רק ענין של הנ"ק, של הבטלנים והנדכאים המועצה לא דברו מזה כלל. עתונם המודיע ניסה בכל כוחות להעלים המלחמה מעיני קהל החרדי והם המועצה לא מיחו נגד בגידה זו של עיתון השחץ שלהם. כוחות על אנושיים, שפיכות דם ומס"נ בפועל לא עורר את הגדולים הללו לטפל בזה, אבל מאותה שעה שהעתונים פרסמו הדבר, ובכל פעם בפרסום יותר גדול, בעת שהדבר התחיל להתפרסם גם בעולם כולו ובעיקר בעת שגם דברו ממנו בפארלימנט הבריטי, והפגינו בניו יורק וההד נשמע ברדיו ניו יורק, אזי אזי כבר הדבר הי'

יש להבין הענין עוד יותר. הלא הגדולים הללו בעצמם הכריזו דברים גדולים על הפעולות שיש לפעול ע"י תמזגות שארית ישראל בציונות ע"י השתתפות בבחירות. הכריזו אלה הגדולים על "מלחמת קודש למען עתיד קיום אומתנו" "הנציגים עמדו ויעמדו בכל נפשם ואונם להגנה על קדשי תוה"ק" "המונע עצמו מהשתתפות בבחירות מסבן הוא את הדברים העומדים ברומה של היהדות החרדית" וכו' וכו' ואם באמת הדברים נאמרו מפי גדולי ישראל איך אפשר החילוף בין יום ובין לילה? הלא מינץ יעשה אותן הדברים בעצמם מה שעשה לעווין הקודם לו, ראשית כל השכירות והאתנן באותה המידה עצמה בכוון כמו לעווין, וגם הוא ייכנס בגוב האריות, גם לו יהי' מסירות נפש, גם הוא יציל את המינימום גם הוא ישיג הישיגים עבור הדת, גם הוא יעשה המדינה ע"פ תורה, ובודאי מינץ א"א לחשדו למתרפה במלאכתו וחבר לאיש משחית כמו הנטורי קרתא... מדוע לא יחפצו הגדולים האגודאים במלחמת הקודש המתבצעת ע"י מינץ? הלא הם אמרו שיעשה זאת זה לפני זמן קצר, מדוע לא יחפצו הגדולים האגודאים שיעמוד בכל נפשו ואונו להגן על קדשי תוה"ק בשכבות הגבוהות של הממשלה כמו אותה ההגנה בעצמה שעשה לעווין, מה נשתנה מינץ מן לעווין? ומה נשתנה "חוב קודש" ל"איסור נורא"?

מה טעם לאיסור האיום הזה אינם מפרשין לנו הגדולים האגודאים, זה כנראה דבר כמוס ממסתרי "מועצת גדולי התורה" האגודאית. אחד מחברי המועצה אמר "בהמחאה" בבני ברק וז"ל (המודיע כ"ו מנ"א) "חובה להיות חיילים ממושמצים, בלי פרצות, לא הכל חייבים להבין, ולא הכל אפשר להבין, חובה לציית בכל". אבל במעט אפשר ואפשר לעמוד על ענינו של "איסור הגדול" הזה.

כניסתו של מינץ להממשלה לא הזיקה את לעווין לבד, אלא הכניסה הזאת חתרה תחת כל ענינה של המועצה בעצמה. בכל משך זמן קיומה של המועצה בשנות המדינה לא שמענו ממקור זה דיון ולא התיעצות אלא מסביב להמדינה והמשכה אחרי ענין המדינה. לא נשמע עוד מהמועצה הזאת שום עמידה על שום מצוה מתרי"ג מצוות תוה"ק אם לא תהי' המדינה מתובלת בדבר ההוא, מעודם לא דברה המועצה על איזה ענין מתוה"ק

מוכשר לפני הדעת תורה של המועצה, נוסף על פחדם אולי הנטורי קרתא יצליחו לבטל התועבה, וזה יהי' גם ביטול לנציגייהם השכירים בכנסת, שקהל החרדי יראו שאין צורך בהם ואין ממש בהם חוץ משכירותם והכפירה שמפרסמים לשארית ישראל, פחדו הגדולים האגודאים מן **ביטול הבריכה וביטול ה"חוב קדוש"** וביטול ענינם של המועצה, ומפני זה נזקקו למלחמה זו. בקצרים, "המועצת גדולי התורה" האגודאית אינם נתעוררים ואינם מדברים מנקודת הראות של תורה ואמונה, אך מנקודת הראות של חשבונות אנושיות, כבוד פרסום ועיתונים, התיעצותם נמוקם והחלטותיהם בנויים ויוצאים לפעל מחשבונות אנושיות הללו, העובדות יעידון על זה ללא ספק כלל.

אם המחאה נגד גיוס, תהי' זאת רק גיוס בנות המוזרה גם בעיני המון כולו, ומפני טעמים שאי אפשר להעלותם ההמון כולו נסלדים מחשבון של גיוס זה, אבל גיוס בנים אינו מנוגד מטעם המועצה, והרי לורנץ נציגם של "החוב קדוש" הכפיל כמה פעמים בכנסת המינים שחובה להתגייס, חוץ מבני ישיבה שזה ענין חיוני, וגם העתונים והמון מבינים שחניכי אוניברסיטה פטורים מגיוס. החשבון שטומאת הבנים בטומאות שונות והתקשרותם בהמדינה וכפירה ציונית ע"י הגיוס אין בא בחשבון של "מועצת גדולי התורה" האגודאית. אם תהי' זאת חינוך הלא זה חינוך עצמאי, חוליה מחינוך המדינה, אלפי ילדים, בנינים, עתונים המדברים ממנו, ויכוחים בכנסת המינים ממנו. החינוך הקדוש של חרדים בטלניים אינה זוקקת את המועצה להתעניין בו, אם כי מצד שארית ישראל אלפי תודות שלוחות להם על בלתי התענינות הזאת.

אין להתפלאות שהמועצה לא נזקקה לפא"י בשעה שעברה לציונות גלוי' ללא הסתר כליל כיון שהציונות אינה אסורה כלל אצל המועצה, וגם מעשים ממשיים של הפא"י כגון קיבוצים בתערובות וכדומה לא באו בדיון, כאשר המועצה אינה דנה ומדברת אם לא בשעה שהעתונים וההמון מביא הדברים על סדר היום, ולימוד מינות ואפיקורסות בהעצמאי, והחדרת כפירה הציונית ע"י האגודאים, ההמון אינו מגיב, העתונים אינם כותבים, והמועצה עסוקה רק בדברים העומדים על הפרק.

עיקר שיא התיעצות המועצה היא במקום ובזמן שהממשלה בעצמה באה בחשבון.

השתתפות בבחירות המדינה, ובפרט שתוצאות ומטרת הבחירות דהיינו השתתפות בהממשלה תרחף על סדר היום, זהו העיקר שבעיקרים, הדבר הגדול שבגדולים, ומרכז המרכזים. זהו נכבד מאוד, זאת מדינאות ממדריגה ראשונה, מדבר זה כותבים כל העתונים וממנו המון כולו משוחחים, זהו ממשי שבממשיות, ומציאות מוחלטת.

מה נעימה היתה השעה בשעה שדימו הגדולים האגודאים שכל הרכבת הממשלה תלוי בהם ובהתיעצותם, בשעה שנדמה שאנשי "חוב קדוש" שלהם המה מכריעי משקל הקואליציה. "האגודה רוכבת על הסוס" פרסמו העתונים, ועיני המדינה כולה מרוכזים אל "מועצת גדולי התורה" האגודאית בהבאת הדיון הזה לפנייהם. גדולה היתה הלילה הזאת במלון באבאד, והזמינו גם מצלם והצלום פורסם בעתון מעריב משעה ההיסטורית הזאת של גדולת ה"חוב קדוש" וגדולת המועצה. הגדולים האגודאים משתוקקים עד היום אחרי שעה גדולת כבודם הזאת" הגדלת כבודם של הללו בשם קידוש השם יכונה, וכשכבודם מושפל הרי זה חילול השם ר"ל, וכן אמר היו"ר של המועצה הגדולה הזאת בבני ברק במחאת הכבוד של המועצה "לא להכנס לממשלה בשביל אגודת ישראל הי' זה דבר אלקים, כמה הערכה עורר אז הדבר איזה קידוש השם הי' כרוך בזה" ע"כ. אבל הפסק לא הי' כדברי היו"ר הזה, לאסור כניסה לממשלה, אלא כי הגדולים האגודאים החליטו לנצל את השעה הזאת, לכבודם גם בעתיד, דהיינו להעמיד איזה "תנאים" שטחיים עבור התורה, וכיון שהעתונים כתבו שכל הרכב הממשלה תלוי בהם בודאי חשבו הגדולים האגודאים שכן גוריון יכנע לדבריהם, וכל צבור החרדי יראו עין בעין ההשיגים של השכירים ושל הגדולים האגודאים ושכל דבריהם כגחלי אש.

הסוף הי' מה שהי', הראיון הנודע בין בן גוריון ובין פישמאן גדול מגדולי המזרחי הישן, שעורר את ב"ג לעשות שלום עם השכירים הישנים אם כי לפי שעה הראו אומץ יותר מן השכירים החדשים. בן גוריון התרצה לו, שחק להתנאים שהעמידו לפניו השכירים החדשים וגם לתנאי העיקרי שיקבלם בהממשלה, בחר לו בישנים וחסל.

עוד הפעם, המועצה לא נתיעצה במלון באבד על עיקר כניסה לממשלה, זאת ברור אצל הגדולים הללו. בשעה שישנה למדינה בעולם,

הארץ. ההחלטה לבל לכנוס להממשלה אלא בהתנאים שהעמידו, היתה מנומקת אך מטעם העיקרי לבל לאבוד ההזדמנות הזאת מבלי לנצל כל האפשר עבור צרכם של השכירים וצרכה של המועצה.

כניסתו של מינץ להממשלה דבר זה זוקק את הגדולים האגודאים להתעניין בו בכל כוחם האפשרי. דבר זה יש בו משום ממשיות ולא בטלנות של איזה חרדים מתושבי עיה"ק כי דבר זה הוא כניסה להממשלה! מפורסם בהעתונים, והרי יש ויש בו מדינאות, כח וממשלה, דברים שהמון כולו יבין שזה דבר גדול ונכבד, גם הרי זה פגיעה בכבוד "התורה" כיון שהגדולים האגודאים נתנו איסור חמור מאד לאי כניסתו של לעווין, ומינץ לא התחשב עם האיסור ועם המועצה, הפגיעה בכבודם הי' באופן מפורסם, העתונים כתבו מזה וא"א לעבור אל סדר היום.

ו

אבל עוד יש להדגיש ולהבין בחרון אפם של המועצה. מינץ בכניסתו ביטל לחלוטין כל ענין נכבדות מדינאית עתונאית מהתיעצות המועצה. הפירוש של כניסת מינץ זהו בחירות איזוריות, ובבחירות כאלה אין שום תקנה לה"חוב קדוש" ודיון על כניסתו של לעווין להממשלה, וגם כניסתו להכנסת המינים עומד באויר ממש. ובעת שלעווין הנושא שכר הראשי שכל השכירים נשכרים עמו יושפל ויבוטל ממעמדו, הרי אין להם להגדולים האגודאים איזה ענין נכבד ומפורסם להתייעץ עליו. הנציג האחד או שניים שמפא"י יניחו להלוחמים בכל נפשם עבור תוה"ק, מינץ הוא היורש והלוחם במס"נ המקובל למפא"י עבור שלושה קולות של ה"חוב קדוש" שהציג לרשותם. ביטול שכירתו של לעווין הנושא שכר הראשי זהו ביטול כל ענינה של "אגודת ישראל" שאין לה שום זכות הקיום ולא שום מטרה אחרת חוץ מלקבל כבוד ושכירות מהציונים, שכירות בכנסת וגם הענקה של סכום ענקי מדי שנה בשנה, ומבלעדי זה אין כלום ממש.

בקצרים: כניסתו של מינץ זהו נוגע בעיקר העיקרים, היזק גדול שאין כמוהו, חורבן העולם האגודאי וה"מועצת גדולי התורה" האגודאית, מוחים על זה בכל תוקף, מבטלים כהיום כל "אהבת ישראל" שבה דקרו העינים לשארית ישראל. אהבת ישראל, דברים של טעם, מתינות,

מוכרת מן הגויים ומן המון ישראל, בשעה שיש לה כח ממשלתי, בשעה שחשיבות וכבוד מסופחים למי שחבר לממשלה הזאת, הממשיות הזאת מפורסמת אצל כל ההמון ומקובלת עליהם – גם ה"מועצת גדולי התורה" האגודאית מקבלים הדברים הללו ללא ספק – ההשתתפות בהממשלה אינה באה עוד בדיון כלל ואין זאת עוד בגדר ספק.

הדיון וההתייעצות הי' רק איך להתאים הכניסה לחשבון התכבדות המועצה וגם כבוד השכירים האגודאים נוסף על שכירתם הכספית. בעת שיכנסו סתם ללא "הישג" הרי כניסה זו זולה מאד, ה"חוב קדוש" ו"דעת תורה" של המועצה לא יתכבדו מזה כלל. התיעצו הגדולים האגודאים איך להלביש הכניסה להממשלה בנצחון עבור התורה, והחליטו לעמוד תנאים עבור התורה שכל ענינם של התנאים הללו הם באמת נגד ולהיפך מן התורה. ההתייעצות הי' איזה תנאי שבתנאים יתן הד ביותר איזה תנאי יתרשם ביותר בדעת הקהל לנצחון, איזה תנאי יגביה את המועצה והכנופי' האגודאית למצילי התורה. בעיקר ההתייעצות היתה איזה תנאי יקבל בן גוריון ותנאי זה מותר להעמיד לפניו, ואיזה תנאי לא יקבל ואסור להעמיד לפניו. הדיון וההתייעצות הזאת אינה שונה מדיונים והתייעצות אחרות, שכולם נדונים ונחלטים בדעת בעלי בתים ובמטרה זאת בעצמה, שהיא התכבדות ופרסום.

הדיון הזה וההחלטה הזאת מלוות תמיד באיזה מאמר חז"ל ידוע או בפסוק, בכדי להעמיד זאת בגדר תורה. דבר זה נקל ביותר וגם מוכרח ביותר בכדי להתאים כל זאת לענין של מועצת גדולי התורה. כמו שצרפו למחאת הכבוד מבני ברק מזמורי תהילים עם דמעות של שוא ולעג נפש. גם דברי חת"ס זי"ע הובאו לשם והרושם הי' שגם הח"ס ז"ל מצדד בקדימת שכירות לעווין לשכירות מינץ... קהל תמימי דרך נלקחים מהמסוה השטחית הזאת ומכירים בדבריהם כענין של תורה וגם באישיותם כגדולי התורה.

גם אלה הנשארים הרחוקים מהציונות ומהחלטות המועצה רוצים להתווכח עם הגדולים ההלו מכח דברי תוה"ק מדברי חז"ל ומעניני אמונה. האמת הוא כי דבריהם נאמרים מנקודת ראות אחרת לגמרי, והדחיות על דבריהם הבנויים על המשכה לתוה"ק ולאמונה אין נוגע להנימוקים של חברי "מועצת גדולי התורה" האגודאית כלל, נפרדים זה מזה כרחוק שמים מעל

ויותר גדולים מהם הי' ויש להמזרחי הישן, ואין מי שיתחשב עמהם בעצמם או בדבריהם מכח זה. אם כי הדבר צריך ביאור רחב לפרש פנימיות הדברים, אבל הדברים אמיתיים ללא שום ספק כלל.

עלינו לומר בגלוי וללא חת, כי ירושת שם של גזע צדיקים, לבוש חצוני ומנהגים ידועים, התפארות אנשים בהמשך המשפחתי של גזע זאת או אחרת, התקבצות האנשים תחת שם משפחתי זה, וחזרת ענינים מחמת הרגל על יורש משפחתי הזה, כל זאת ויותר מזאת אינו מעמיד את היורש בגדר צדיק או קדוש. והעיקר שאין המגמה בבקורת כשהיא לעצמה, אין התענינות בבקורת כלל, אם לא, שבבלתי בקורת, ולהרשות ההתכתרות בכתרים שונים, לחברי "מועצת גדולה התורה" האגודאית, רכות לבב וטוב הנפשיי הזה, עלול להתיסדות טעותים גדולים בקרב ישראל, היזקות רבות ועצומות הנמשכים מזה הנוגעים בשרשי השרשים הרועעים יסודות אמנותינו ופורצים גדרות עולם.

ח

יש לבאר לכל מי שרוצה לשמוע האמת, כי ההתקרבות וההתחברות של שארית ישראל שומרי תורה אל עצם כפירה הציונית הכללית השרשית, וגם אל הענפים הרבים המתפשטים מיסוד ושורש טומאה זו, התקרבות הזאת לא היתה פועלת במישרים מן הטומאה המוחלטת אל נפשות תמימות לבות בני ישראל, אלא באמצעות "מועצת גדולי התורה" האגודאית.

הביאור הזה רחב הוא, הן במה שנוגע לאישיות חברי המועצה להפשיט השטחיות המקובל והמורגל, והן במה שנוגע להיזקים הנוראים והשחיתות העמוקה בהלקח דברי המועצה כדברי גדולי ישראל, קשה לפני תמימי דרך לקבל ההיפך הגמור, מן המפורסם והמתפרסם יום להעמיד את המועצה ועצתם כדברי תורה ודעת תורה, והם בעצמם כגדולי התורה כאשר נקראים, קשה להסביר העומק של ענין גדול בישראל אמיתי שהחיוב לשמוע לכל אשר ידבר, ומה חילוק בין מגיד שיעור ומפולפל לגדול בישראל, ומה חילוק בין צדיק וקדוש מן התגלות קדושת הבעש"ט זי"ע ועכ"י, למי שלובש המדים ונקרא ג"כ בשם זה ומתנהג באיזה פעולות ומנהגים מדרך זה ועצם ענינו רחוק לגמרי מזה,

וכל שאר השקרים נמוגו בחרון אף הזה. הפירוש של אהבת ישראל כרגע היא, מחאות גדולות, הכאות, השמצות, יצא חתן מחופתו וכו' זקנים עם נערים אלפי שעות של ביטול תורה וביטול מלאכה לאלה המתפרנסים ביגיעה וזיעה, עוד לא מחו באופן כזה ללא הרף מזמן קיומה של המועצה כי מרגישים שכניסתו של מינץ זהו יתד שהכל תלוי בו לפי אופקם ותפיסתם של מועצת גדולי התורה האגודאית.

מינץ ידע את אשר הוא עושה ועשה זאת ללא נסיגה כלל. הוא ידע בבירור דעתן של הגדולים האגודאים ולא פנה אל זה אפילו בפני של רק שמיעה לדבריהן על מנת שלא לקבלן, קראו לו למינץ הגדולים האגודאים לבוא לפנייהן על ישיבתן ולא התעניין אפילו בקריאה זו, עתונו "שערים" מכפיל לדבר ברורות כי פא"י אינה נזקקת להן, פשוט שוחקין לכל הענין של "מועצת גדולי התורה" האגודאית ואינם באים כלל בחשבון.

ז

מאויבי תחכמני!

מדוע לא נלמוד מאמיצות של מינץ לדבר דברים ברורים, מדוע לא תהא תורה שלימה שלנו להבדיל ככסא המזוהמת של מינץ? מדוע נתיירא עם האמת שלנו, בעת אשר הוא איננו מתיירא כלל מטעם השקר שלו.

החוב עלינו לדבר דברים אמיתיים ומצוקים ללא השאיר שום ספק כלל. החוב עלינו לומר ולהכפיל פעם אחרי פעם כי ה"מועצת גדולי התורה" האגודאית אינם מהווים דעת תורה. דבריהם הם דברי בעלי בתים פשוטים על תפיסת ההמון ולבלרי המודיע הטמא, דבריהם הם דברי המיית העולם נובעים מן רצונות אנושיות ארציות ככל דעות המון אשר סביבם. לא לבד דבריהם אלא הן עצמם באישיותם אינם מקובלים עלינו כלל לאיזה סוג של גדולי ישראל. החוב לברר כי רובם של חברי מועצת גדולי התורה אין מן הצורך אפילו לבקר אותם ולדבר עליהם. גם להכריז עוד הפעם ועוד הפעם כי ידיעות בפלפול ובאיזה בקיאות אין מעמיד המפולפל הזה או הבקי הזה בגדר גאון וגדול בישראל, הרבה מפולפלים נשאו אנשים פשוטים בהחלט למרות הפלפול ואמירת שיעור, וישנם מפולפלים ובקיאים אפילו בזמן הזה לעשרות וגם מאות בישראל. וכהנה

כל זה קשה לבאר בדרך אגב ובמילים שכיחים אבל החוב לדבר ולא לחשות! מלאכה כבידה היא מלאכה הזאת ומקושרת בקושיים שונים, אבל אסור להתפעל ולסוג מפאת קושיים הללו.

החוב הקודם לכל החובות שבעולם, לברר כי החוב לשמוע אל דברי תוה"ק, במקום לשמוע אל דברי הגדולים הללו, ועכ"פ החוב להציג את העובדות כמו שהם המפורסמים ונודעים לכל, ושגם המה מודים בזה.

(א) כל ענין רעיון הציוני להתכונן כעם וכמדינה ככל גויי תבל, תוקף כפירה ענין ציונות שאנחנו ח"ו בעצמנו בלתי שונים מכל גויי תבל, כפירה בגלות וגאולה באופן אלוקי, כפירה בשכר ועונש וכל הי"ג עיקרים, כפירה בקדושת ישראל עם סגולה, כפירה בכל התורה האלוקית, כפירה בכל השרשים העקריים, כפירה בביאת המשיח ותח"מ, שכל הכפירות הללו מתעצמים בבנין המדינה הציונית, נתכשרה הטומאה העמוקה הכוללת הזאת בתור אתחלתא דגאולה שנתדרדרה כרגע לאתחלתא דקיבוץ גלויות, ישועה לישראל, מציאות, עובדה, ועוד הכשרים ובלבולים שונים שהיו מובדלים ומוזרים מאת עדת בני ישראל ע"י הוראת גדולי ישראל אמיתיים והכרה בפשטות האמונה הקדושה המפורסמת והמקובלת מהר סיני, – נתפרסמו ונקבעו הכשרים הללו על ידי "מועצת גדולי התורה" האגודאית.

(ב) להשתתף בבחירות מוסדות המדינה הציונית הטמאה, לצרכן ולכבודן של כנופי' קטנה הנקראת "אגודה", שזהו השתתפות והכרה בעצם ענין המדינה וחוקיה, הרמת יד בתורת משה והחילוץ של הכרה בחוקי תוה"ק אל ההכרה בחוקי הגויים המחוקקים בכנסת המינים, לשבוע אמונים אל כח המחוקק הזה ע"י נציגים הנבחרים, נוסף על גדר איסור המעשי של בחירות נשים, כל זה הי' מובדל ומוזר בעצמות מאת שארית ישראל, ונתכשר בהכשר גמור ובחוב קדוש מאת "מועצת גדולי התורה" האגודאית.

(ג) לינק וליקח תמיכה וגם הספקה גמורה ממוסדות הציוניים, להלחם על הגדלת והתרחבות תמיכה זו, להקים בתי חינוך שהחרימו גדולי ישראל האמיתיים זי"ע, ללמוד בבתי חינוך הללו לשון עברית המטמאה, להניק נפשות ישראל בכל מיני מינות

ואפיקורסות שונות מחברות של כופרים ידועים וצבועים, לפרסם בעתונות "דתיות" כפירות מוחלטות בשרשי השרשים של אמונתנו הק', לפגום נפשות ישראל מנער ועד זקן בארה"ק ולפשט טומאות הללו בכל מקום פזורי ישראל, לפרוץ כל הגדרים ולערב כל הבדלים, כל זה הי' מובדל ומוזר מאת שארית ישראל הנשארת לפליטה, ונתכשרו הדברים ע"י "מועצת גדולי התורה" האגודאית, צלולה היתה החבית הקטנה ועכרוה.

(ד) הבלבול הגדול והאיום שבהסיסמה "מדינה על פי תורה" דהיינו כפירה מוחלטת בצירוף שטחיי של קיום איזה מצות מעשיות, פח מוקש לכל תמימי דרך להבלע חיים במולך הציוני, אחיזת עינים המעביר כל התנגדות לעצם הכפירה הציונית, המעמדת את ההתבוללות למטרה ושאיפה, הסיסמה הזאת של מדינה על פי תורה שהס"מ בעצמו חשב עליה נתכשרה ע"י "מועצת גדולי התורה" האגודאית.

אלה המה ענינים כלליים, אבל הפרטים רבים ואסור לנו לשכוח מפרטים קטנים כמו הקריאה מאיזה חברי המועצה להתגייס בפלוגות הדתיות, בעת קום העבודה זרה הציונית ונקראה גם בלשונם מלחמת השחרור, הקריאה לבנין מבצרים, הקריאה להשתתף בקרן המגן ועוד כהנה.

אם לא נבאר את דבריהם וגם את מהותן של הגדולים הללו, ונרשה את ביסוסם כגדולי ישראל כאשר ברצונם, אזי כל הגשר אל הציונות הטמאה קיים! יעברו עליו ח"ו כל שארית ישראל. כל דברי אמת יהיו מפורכין מתחילתן בעת שגדולי ישראל (כרצונם להתכנות) נגדן, ואין לשכוח שיש בידם כל קורי עכביש וכל מיני חן וקסם כל אמתלאות וחלקלקות לאמת דבריהן. גם בלא התירוצים, הלא סכ"ס דברי גדולי ישראל המה וזה בעצמו תירוץ המספיק על כל השאלות, גם המה יודעים גם המה מבינים והמה אמרו לנו שזה דבר קדוש אין להרהר אחרי דבריהם.

כן נקבע בלבן של ישראל מעת קבלת תורה"ק כי הדברים של גדולי ישראל הן למעלה מכל ביקור, למעלה מכל שאלה והבנה אנושיות. דבריהם של גדולי ישראל הם קובעים ומחליטים שכל ספק בהן אסור לנו, ע"פ הדברים אשר יורוך וכו'. השכירים המסיתים האגודאים יודעים מהמפתח הכללי הזה, התירוץ לכל הקושיות

הדחיפה היתה, התפעלות הרגשים אנושיים בהחלט. אם מצד הזמן האיום של ההשמדה הנוראה למיטב אחינו הי"ד ששברה כל לב, ואם מצד הצלחת הציונים ותופעה של מדינה במראה הלוקחת ומקסמת העין הגשמי, מדינה, שרים, חיילים, וכח מושל, פשוט ורגיל כשאר גויי ארץ, וחדישה ומופתעה לעם ממושך וממורט, שהערך הגבוה האלקי לכנסת ישראל נשכח לפי שעה, מטרדות הזמן, ומתעמולת הכפירה של הציונים במשך חמישים שנים האחרונים. ההשמדה האיומה בזעווה נוראה והקמת מדינה הציונית באו תכופים זה לזה. שניהם המה המשך אחד ומושפעים מכח הזה בעצמו. שניהם מכח שליטת הרע הגמור ששלט בגופן של ישראל ר"ל עם כל הרע הנגלה לעיני בשר, והמדינה זו שליטתו של עצם כח הרע בעצמו על נפשותיהן של ישראל לשרשן ר"ל מארץ החיים הנצחיים, שהמדינה עוקרת כל זיק קדושה מקדושת ישראל ופוגמת בשרשי השרשין. השליטה כמעט הגמורה על כללות ישראל על הגופים ועל הנפשות, שליטתו והתפשטותו של כח הרע השרשי שלא נתגלה עוד בכח עצום כזה מימות עולם, זהו מסתרי הנהגת העולם קודם הופעת האור הגדול והנצחי של משיח צדקנו. גברו שליטת הציונים להעמיד הנסיון האחרון הכולל זה של המדינה, בעת אשר א"ל מסתתר, נבנו עושי רשעה ויציצו כל פועלי און, דרך רשעים צלחה להתלבש כחות הטומאה החלוטה בלבוש מדינה "ומציאות" הנראית חזקה לעיני בשר לפי שעה.

הטענה וההוכחה של ענין "מציאות" מעשים" נובעת ג"כ מתעמולת הציונים שנתקו האמונה מנפשות ישראל, והעמידו הוכחות של חומריות ורהבי עולם הגויי להתפעל מהם ולהתחשב עמהם. הטענה שעבודה זרה אינה עבודה זרה כלל מטעם שישנה "מציאות" כבר טענו עלי' הגויים ברומי, ושאלו את הזקנים: אם אלקיכם אין רצונו בעבודה זרה למה אינה מבטלה? וכן שאל הפילוסוף את ר' גמליאל, מפני מה מתקנא כביכול בעובדיה ואין מתקנא בה בעבודה זרה עצמה? מטריחין אותי ומחתימין אותי בעל כרחי אמרו לנו חז"ל ע"ז נ"ד: כן המשיכו עושי עגל בו רוח חיים שור אוכל עשב, וכל מיני עבודה זרה שהיו בעולם נהנו מהם עובדיהם לפי שעה, וערב ומבושם הי' שריפת

והתחבשות לכל המיחושים ומשתמשים בזה שימוש מלא, יום ולילה לא ישבותו מהתעמולה לפרסם חברי המועצה כגדולי ישראל שכל ישראל יתפחדו מהם, ומדבריהם המכשירים ומיישירים כל תועבותיהם.

הכרה ב"מועצת גדולי התורה" האגודאית כגדולי ישראל, או ההכרה בהם כאנשים פשוטים רגילים כמו שהם, זאת ענין מרכזי ונקודת הקוטב, הציר שעליו סובב הדלת הפותחת לכל רחבי עולם הנוכחים, טומאות שונות ומשונות שלא היו מימות עולם שחז"ל העידו שהעולם יהי' מלא מהם בימי אחרית הימים האלה.

ט

הויכוח עם המסיתים האגודאים הוא ללא יועיל, כיון שמעשיהם נקבעים משום השכירות שמקבלים והכבוד שמשיגים, וכל דברי בלע שלהם אינה מכח איזה הכרה בדברים שעושים ומדברים, שיהי' באפשר להראות גלוי שהכרה הזאת בלתי צודקת. בזה שונים המה מהמזרחי הישן שהתכולותם היתה אצלם מדחיפת הכרה מחשביית מוטעה, וההענקה שקבלו מהציונים היתה פועל יוצא מתפוש ע"ז בלבותם. כנופי' האגודאית התחילו במקום שסיימו המזרחיים הקודמים להם וגם באופן הפוך, שהכרה בציונות היא פועל יוצא מהאתנן שמקבלים מהם, והפחד על קיומם שכולו תלוי בהם. לא לחנם מדגישים המה השכירים בכל פעם, "יהדות החרדית עצמאית" "יהדות חרדית מאורגנת ובלתי תלוי" "מדיניות בלתי תלות" וכנהגה, כי זהו עיקר מה שרוצים המה להבליט, ההיפך מן האמת הגמור שמרגישים מתחת להכרתם.

ההכרה מן חברי "מועצת גדולי התורה" האגודאית בהציונות בעת שיצאתה לפועל ונתלבשה בלבוש מדינה אינה נובעת מן הנאה חומרית שיקבלו מן מדינה הציונית במישרים, אם כי כולם מקבלים בעקיפין, גם אינה ההכרה הזאת הכרה מחשבתית בשיטה חיובית בציונות, אבל הדבר הזה היא התפעלות! בהיותם אנשים פשוטים נתפעלו ונתגעשו מהצלחת הציונים כדרך שנתפעלו כל המון הפשוטים בעת שגשג הצלחתה של הטומאה הזאת.

הבנים לפני המולך. הקהל הגדול ענו את ירמי' (מ"ד) ומן אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסך לה נסכים חסרנו כל וכו', ומפני כוחות העצמות הללו הזהירה תוה"ק באזהרה אחר אזהרה שלא לפנות אל האלילים הכוללים כל כחות הטומאה בכל מיני התלבשות, כמפורש בפשרת ואתחנן.

יא

התעצמות כוחות הטומאה באחרית הימים בלבוש מדינה, שטף רוב רובן של ישראל בהמון כולו ולא יכלו עמוד בהנסיון האחרון הזה. רבנים הפשוטים, מגידי שיעור, ויורשי בית אדמור"ם, נמשכו אחרי המיית ההמון והתפעלות לבם, וצו השעה היתה הודאה במדינה, נקטו בשפולי גלימא ורהטו אבתרא. המשכו על הודאה זו לבושים תורניים בכדי להצדיק את ההודאה הזאת שלהם, אלה מטעם ישוב ארץ ישראל, אלה מטעם מציאות, אלה מטעם הצלה, אלה עם פסוקים ומאמרי חז"ל באופן בדהני, וגם רמזים בלשון נסתר מגלה טפח ומכסה טפחיים כביכול, חוץ מן הגיעול נפש הנקרא "אהבת ישראל", וכל הלבושים הללו שמשו להלביש את ענין המדינה באופן שכל ישראל ימשכו אחרי' ויתבלבלו מכוחם.

עוד הפעם, כל זמן שהמדינה קיימת ויש להם הכרה מן האו"ם, העתונים, וההמון מדברים ממנה, הרי "מועצת גדולי התורה" האגודאית יראו בה בדעת תורה שלהם הקיבוץ גליות, ישועה, פסוקים ומאמרי חז"ל, כל זמן שכנסת המינים והממשלה קיימת והעתונים מדברים ממנה וההמון זקוק לה, הרי גם "מועצת גדולי התורה" האגודאית יראו בה חוב קדוש, דבר העומד ברומה של יהדות וכל עסקם יהי' בזה, א"א להם לחשוב אחרת מדעת ההמון כיון שהם בעצמם אנשים פשוטים, והילוך מחשבתם היא זאת בעצמה, אלא שהלבושים מוכרחים להיות מפסוקים ולשונות תורניים להתאים למעמד המכונה בתור מועצת גדולי התורה.

"מועצת גדולי התורה" האגודאית מקושרים להודאה במדינה ונאחזים בהכרתה, יותר מן ההמון אשר עברו נדחפו להכרה זו. התפעלות גרידא מאיש פשוט אינו מכריחתו להאחז תמיד בזאת ההתפעלות ונשאר חפשי באיזה מידה שתהיה לשמוע איזה הסברה אחרת, מאת אשר החזיק בשעת יחם רגשותיו. אמנם

הגדולים הללו הנשפעים מההמון מתפחדים המה לומר וגם לחשוב שום דבר היפך מהמפורסם והמקובל בעיני העולם. נשפעים המה מהם בהשפעה עמוקה בה בשעה שמקבלים שאר השפעות וצרכים שונים, ורק מתאמצים לייקר ולהצדיק את המפורסמות בכל הרגילות העומדות לרשותם. הכניעה להתפעלות הפשוטה מכופלת ומחוזקת אצל "מועצת גדולי התורה" האגודאית עם הכניעה והקשר לדעת ההמון והעתונים שהגדולים הללו צריכים להם, ובעבור זאת מוכרחים בהכרח גמור לפייסם בכל מיני פיוס להתיפות לפנייהם בכדי להתקבל עליהם, ולבל לרגום באיזה שמץ של רוגז לומר או אפילו לחשוב אחרת מאת אשר עמהם.

יב

הצורך הגדול שבצרכים, שה"מועצת גדולי התורה" האגודאית נצרכים לו הוא, להיות מועצת גדולי התורה. חזק הוא הצורך והחפץ הזה. ואינו נשלם מצד עצמם וכוחם אלא מצד ההמון המפותה להשלים החפץ הזה. גדול הוא הרצון לפני איש פשוט להיות נמנה לגדול הדור, בפרט בזמן שאנו חיים בו שכל ישראל צריכים לדברי גדולי ישראל בכל פעם בתכיפות יתירה יותר מכל הזמנים, כל פעם שאלות שונות נגשות לפנייהם, כל ישראל נשמעים לקולם, הצורך לעצתם ושעבוד להחלטתם. ה"מועצת גדולי התורה" האגודאית כבר המה משוחדים בהיצירה שיצרו לעצמם עד כדי כך שמשוכנעים ורוצים להצדיק לעצמם בכל אופן, שבאמת לאמיתו גדולי ישראל המה, כל אחד לפי הציור הפרטי שצייר לעצמו.

באמת חלום נעים הוא החלום הזה, ואין להתפלאות כלל שמיחו בימים האחרונים במחאות כ"כ חריפות על כניסתו של מינץ להממשלה הצינית, שהכניסה זו בטלה את החלום הנעים הזה. הגדולים האגודאים בעצמם גלו את עיקר כאבם ומפיהם נשמעו הזעקות: "אין מצייתים לגדולי תורה וכופרים אומרים שגדולי דור הזה אינם כגדולי דור הקודם" כלומר דבר זה שהם גדולים זהו ודאי אבל כל האומר שאינם גדולים כ"כ כמו הגדולי ישראל של דור הקודם הריהו כופר... "התגברנו על הכל מתוך נאמנות לגדולי התורה" "זה דרך מסוכן להנתק מירושלים דהיום ("מועצת גדולי התורה" האגודאית) הכהנים

האחרונות שלכאורה התוכן הגמור הי' רק במחאה עבור כבודם, אבל כן הכילה המחאה והפירסום אם תוכן המדינה, סכ"ס הכניסה להממשלה הי' המדובר, והממשלה נעמדה לדבר הראשי בחיי ישראל, דבר זה מתאים עם כל תהליך של הגדולים הללו, ואין לך צעד מצעדי המועצה שלא יהי' בזה צעד של התקרבות להמדינה.

אין בכאן טיפול ל"מועצת גדולי התורה" האגודאית באופן אישי, שיהי' מותר להשתמש בטובת לבב המוטבע בישראל, להגדיל את מי שרוצה לכך ושלא לבקר את מי שבתור גדול וצדיק יקרא, בויתור הזה מקושר הוויתור על הכל ר"ל.

"החוב קדוש" נתפרר לפירורים, השמצה הזאת, הזוהמה הזאת, ההסתה לעבודה זרה זאת אבדה ערכה לפי שעה, אבל כל זמן שיהיו למועצת "גדולי" התורה ערך והתכבדות, זוהמות והסתות אחרות יצמחו. חובה לישראל ר"ל אחרת תתקדש, ובלבול אחר יעמד מאותו המקור בעצמו של חוב הישן.

לפרסם הערך האמיתי של גדולי האגודאים זאת היא חובת השעה לעשות זאת ללא הרף, ללא חולשה וללא חשבונות, באמיצות דקדושה, נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל, ונלחמו אליך ולא יכלו לך כי אתך אני נאום ה' להצילך, להציל שארית ישראל.

והשופטים של ימינו" "חילול השם שאין כמותו מאז היו יהודים ליהודים אפילו מימי שבתי צבי שר"י "יש כתר מפואר כזה בדמותה של מועצת גדולי התורה" וכו' וכו' (המודיע כ"ו מנ"א) דברים הללו "הגדולים" הללו בעצמם השמיעו ללא כחל ופירכוס, תביעה בפה במלא מובן המלה, להיות גדולי ישראל זהו עיקר צרכם וחפצם ובהכרח להתמזג עם דעת ההמון לחנוף להם, להתיפות להם עבור זה, ואיזה דעת תורה בניגוד לדעת ההמון מסולק מהגדולים הללו בהכרח, ומפני זה כואב להם הקיצה מן החלום שחלמו כי גדולי הדור המה ללא פיקפוק בעת שרואים אין אנשיהם בעצמם שוחקים מהם ומבטלים אותם, גדול הוא הכאב הזה ומוחים על זה בכל כוחם.

יג

הכרה בעצם ענין המדינה ובכל הענפים היוצאים מהכרה זו והכרה באישיותם של "מועצת גדולי התורה" האגודאית כגדולי ישראל היא דבר אחד בהחלט. כפי גודל הטעות בהם לחשוב אותם כגדולי ישראל באותה מידה האחיזה בענין המדינה וכל הדעות הנלוו לזה. כל הופעה וחתימה ודיבור מאת "מועצת גדולי התורה" האגודאית בלתי אפשרית אם לא תהי' מכורך לזה הכרה למדינה וענפי' הרבים. גם המחאות

מכתב גלוי

מתוך העתק מכתב מהרה"ג ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א
"החומה" תשכ"ח

ב"ה ועש"ק בהעלותך, תשכ"ח לפ"ק
כבוד הועד, סטאמפאר הילל בהמ"ד .....

כאשר באחרונה. הלבושים השונים הללו אינם גרועים או מוסיפים בעצם ענין הציונות. הציונות היתה ותשאר התכחות גמורה בה' אלקי ישראל, כפירה עמוקה וכללית בכל עיקרי האמונה, בכל התורה כולה, הטומאה היותר גדולה שבכל הטומאות שהיו מימות עולם. מן הכח של נצחיות ישראל, בהכרח שימצאו מתנגדים לטומאה זו, בהכרח שתמצא מחאה גלוי נגד זוהמה זו, ואין שום אפשרות שיעכב בעד זה מלהשמע.

גם אין מכריע כלל, אם הציונות והמדינה נראים במראה ציונות חפשיית, או במראה דתית של המזרחי הישנה, או במראה תורנית ישיבתית של המזרחי החדשה, של כנופי' האגודאית מנאצי ה'. במה שנוגע להפירסום והתעמולה הציונית בין יהודים שומרי תורה, הציונות הדתית התורנית קשה מכולם, שהרי הרבה מתרגשים ממראה הדתית הזאת, כולם שמחים על האפשרות להצדיק הכפירה הציונית השולטת בהצדקות כוזבות, ברק הדתי הנמשך על מדינה הציונית מעוור את כולם, מושך ומפתה, הולם ומבלבם את כולם.

לפנינו עמד מספיד, בבית הכנסת, בעת הספד על ת"ח ע"ה. ומצא גם אז לנחוק לדרוש מהשומעים שתוכן ההספד הוא שיתענגו וישמחו מן קיומה של המדינה הציונית. המספיד העמיד לפני השומעים, את כל ההסתות המזרחיים הישנים מתובלים עם הניסים החדשים לעשות הרושם הנדרש, ובהכרח שאיזה קול של מחאה ישמע נגד הדברים השטניים הללו. דברים כהללו נשמעו כבר בעבר מן רבני מזרחי, והמחאה נגד

קיבלתי מכתבכם בנוגע להדבקת מודעות בבהמ"ד שלכם. נכון מאד שכתבתם המכתב הזה אלי כי מקבל אני אחריות מלאה בכל מה שנוגע אל הפירסום של מודעות הללו, ואך למותר לפניכם לחפש אחרי נאשמים אחרים בשעה שתחליטו למסור הדבר אל המשטרה כאשר כתבתם במכתב זה.

מצטער אני על שנדבקו המודעות הללו במקומות בלתי נכונים בבהמ"ד שלכם זאת היתה שגגה, כי אין רצוני כלל לגרום אי נוחית זה, להמתפללים או להועד. מוכן לשלם כל ההוצאה הכרוכה בהסרת מודעות הללו מן המקומות שהזכרתם, אקוה כי תמנע זאת בעתיד, והמודעות שאני אחראי עליהם יתפרסמו רק בהמקומות בבהמ"ד שלכם המוכנים לפירסום שאר מודעות אחרות.

אולם, אפונה אם הטעם שהכריח אתכם לכתוב מכתבכם זה הי' נובע רק מן ההקפדה על נקיון המקומות והחלונות. ארשה לעצמי לחשוב כי ביחד עם הקפדה זו של מקומות הדבקת המודעות, היתה ההקפדה על התוכן של מודעות הללו וזאת הי' העיקר שהניע אתכם לכתוב מכתב זה, עם הטון הבלתי רגיל במכתבים כמו אלה. לדאבוני מוכרח אני להודיע כי על זה לא אוכל לעזור מאומה, מודעות ממין זה עם התוכן הזה, כבר נתפרסמו, מתפרסמים, ויתפרסמו בעתיד.

כל זמן שישנה ציונות בעולם בהכרח שימצאו מתנגדים להציונות. אין חילוק אם הציונות היתה רעיון ושאיפה לבד כאשר היתה בראשונה, אם הציונות נתגשמה בלבוש מדינה עצמאית, או אם נתפשטה וכבשה הלבבות בנצחונות צבאיים, הנראים כבירים

דבריהם היתה גדולה הרבה מן מחאה זו, שסכ"ס דבריו של המספד אינם אלא המשך ושלשלת מן דבריהם, מן מחשבותיהם וחפציהם, להוביל הכל אל ההכחשה הנקראת מדינה, או ניסים וציונות.

קשה לכאורה להבין ההתנגדות להמודעות הללו, הלא הציונות בכללה כבר נתכשרה וצודקת מחמת הצלחתה וגדולתה לכל הרבנים ולכל דוברי דבר, לכל ההמון כולו, הלא כבר ישנו ההסכם הכללי שהמדינה הציונית היא הצלה לבית ישראל, או אתחלתא דגאולה או ישועה וקיבוץ גליות עם ניסים ונפלאות גדולות, המדינה מחזרת בתשובה, המדינה מנחת תפילין, הניסים אומרים הלל, לפי ההסכם הזה המודעות כבדו מאד את המספיד שהרי הוא מביא את כל מי שאפשר לא להביא, אל האמונה הציונית, אל האמונה בניסים, אל התשובה וקדושת המדינה וחיילותיה, הוא עוסק בהמשכת לב ישראל אל הדברים הגדולים והנפלאים שהמדינה זכתה בהם, ואך למותר ליקח בחשבון דברי המודעות או מי שהוא שקורא להמדינה הזאת והנפלאות הללו בשמות וציונים אחרים שאין כדאי לשום לב אליהם.

אבל כל זה הוא לכאורה, האמת הוא אחר לגמרי. כל איש ישראל מרגיש שכל ההסכמים וההכשרים על הציונות והמדינה שקר המה! אם כי ההרגשה הזאת היא קטנה וחלושה מרוב

ההצדקות והבלבולים ששלוחי השטן בלבלו והפכו חושך לאור. ההרגש הזה ישנו מאד גם בכח וגם בחוזק למרות הכסוים הרבים, והרי גם מודעה קטנה בכוחה לגלות ולהסיר הכסויים עכ"פ לפי שעה. מן הנכון להודיע ולהכריז על האמת המוחלט ללא הפסק כי המדינה היא האסון הגדול לבית ישראל, חושך ואפלה, הכפירה בכל י"ג עיקרים, הכפירה בביאת המשיח ותחיית המתים, ההכחשה שמכחשת הכל, הטומאה שמטמאת הכל, הנסיון הגדול באחרית הימים. ההכרח לפרסם העבודה זרה הכללית הזאת של הציונות, עם הציור הנכון והפשוט ללא הטיות וחיפויים.

כל זמן שקוראים בבהמ"ד שלכם ובשאר בתי מדרשות בתורת משה, כל שישנן שמה ספרי תורות, כל זמן שמתפללים שמה, מן ההכרח לפרסם מעל כותלי בית המדרש ההלו כי המדינה בכל מראה שתראה היא ההיפוך לכל תורת משה, ההיפוך לכל התפילות, ההיפוך לכל ספרי תורה ודברי חז"ל. מן ההכרח לעשות זאת בכל הכוחות האחרונים, להשמיע קול הזה תמיד, קול ה' בכח ובהדר.

בכל הכבוד וההוקרה

ירחמיאל ישראל יצחק דאמב

נתפרסם בלונדון.

הרה"ג ר' ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א

דרשה בירושלים – כולל יראה ה'

ילקוט "החומה" תשכ"ח

בפשטות, בשביל עון חילול שבת אפי' חילולי שבת של יחידים המעבירים חפצים מרשות הרבים לרשות היחיד בשבת ובשביל זה הלכנו בגלות, יהי' זה חידוש גדול, מדוע, מפני שהיום מלמדים אותנו העתונים לומר ר"ל כי סיבת גלותנו הוא מפני שלא הי' לנו צבא טוב, מפני שלא הי' לנו מפקדים טובים מפני שלא הי' לנו כלי מלחמה מודרניים ששאר אומות הי' להם, והאומר להיפך מזה הוא כמו מי שאומר דבר חדש.

כששומעים את הנוסח של "אתחלתא דגאולה" על המדינה הציונית אין זה נחשב לחידוש בעיני העולם, מדוע? כי הציונות (לא ציונים) הסבירה לנו לא את ה"אתחלתא דגאולה" בלבד אלא כל הגאולה ע"פ הפירוש שלהם, יהודים מלפנים היו יודעים בפשטות פירושה של גאולה (לא כמו היהודים של היום) כמו שאנו אומרים בתפלה "ועל כן מקוה לך ה' אלקינו לראות מהרה בתפארת עוזך לתקן עולם במלכות ש' וכו'", כי גאולה היא ביאת משיח צדקנו, כי גאולה היא בנין בית מקדשנו ותפארתנו, כי גאולה קיבוץ גלויותינו מארבע כנפות הארץ ע"י אליהו הנביא וביאת המשיח, "לא יאמר עוד חי ד' אשר העליתך מארץ מצרים אלא חי ד' אשר הוצאתך וקבצתיך מארצות וכו'".

כי האיך יהי' באפשרות לצרף את המדינה לאותו ענין של גאולה, יהי' מדינה קטנה או גדולה, אם מדינה של 2 מליון תושבים אפשר לכוונת אותה בשם ענין של גאולה, הרי איזה רבותא יש בזה ליהודים כעם הנבחר, כל הגוים יש להם מדינות עוד יותר גדולות הרבה מזו, לשוויץ יש מדינה של 6 מליון, טורקיה יש להם מדינה של 20 מליון, צ'כוסלביק' יש מדינה של 30 מליון, אנגלים 60 מליון, אמריקאים 200 מליון, רוסיה של 300 מליון, לסין 400 מליון וכו' וכו' אם זאת היא ענין של גאולה על מה ולמה הי' לנו לחכות כל כך זמן ארוך הלא הי' אפשר לנו להסתדר בתוך אחת מהמדינות הגדולות כמו הגוים. האם הי' עולה על הרעיון אצל היהודים לפני 50 שנה שיש איזה שייכות של גאולה למדינה.

ציונות הסבירה לנו את כל מהותה של היהדות, את כל ענין אמונתנו, את כל ענין של

איתא במסילת ישרים בנוגע ליראת שמים שהחוב לעסוק תמיד בזה אע"פ שהדברים מפורסמים עלינו לחפש עצות "איך להמלט מההבל העולמי המשכת אותם מלכנו" במצבנו עלינו להתעסק ולחפש עצות לא על דרגות של יראת שמים אלא על פשטות האמונה הפשוטה ועל הדברים הכרוכים – המפורסמים "איך להמלט מההבל העולמי המשכת אותנו מלכנו", דברים כאלה אשר לפני חמשים שנה לא היו צריכים אפי' לדבר מזה כי הדבר הי' פשוט וברור לכל.

וההסבר הוא פשוט כי אז לפני חמשים שנה שאב היהודי את ידיעותיו ומסקנותיו בכל הליכי חייו הן בעניני דעלמא והן בעניני תורה ממקור לא אכזב של תורה נביאים וכתובים משנה גמ' מדרש וחז"ל ראשונים ואחרונים, כהיום הזה בעודה"ר שואב היהודי את ידיעותיו ומסקנותיו בכל הליכי חייו אפי' השייכים לעניני תורה ומצוות, מהעתונים ושבוועונים, על כן שומה עלינו כהיום לדבר ולעורר על עינים פשוטים וברורים בעניני האמונה הפשוטה, ואין נטורי קרתא מחדשת כלום כי כל דבריהם הם אותן הדיבורים שנאמרו בסיני, הכל הוא המשך של קבלת התורה ושלשלת המסורה דור אחר דור, ר' עמרם בלויא שליט"א (זי"ע) לא חידש שום דבר אלא אומר את אותם הדברים שאמרו אבותיו ואבות אבותיו אשר גם הם לא אמרו מלבם אלא הם אותן הדברים שאמרו כל הגאונים והצדיקים שבדור הקודם, הדברים שאמרו התנאים והאמוראים בגמ' ובמשנה, והם הם הדברים שנאמרו בסיני, הדברים האלה שלא הי' צורך לדבר עליהם לפני חמשים שנה מוכרחים כיום לדבר עליהן.

כי היום אם יש ליהודי אמונה פשוטה בכל הי"ג עיקרים ואינו חסר אף אחד מהן, אומרים עליו שהוא בעל שיטה כזאת, מדוע, מפני שכל העתונים אומרים לחשוב אחרת, ואם יש לאחד אמונה פשוטה כזאת הוא דבר חידוש בימינו אלה, אמונה פשוטה שהי' ליהודי פשוט סנדלר או חייט, בדור הקודם רק לפני עשרות שנים נחשב כהיום לדבר חידוש, אם יהודי יאמר היום כמו שר' עמרם אומר כי מפני חטאנו גלינו מארצנו

גאולה, והוא שהגאולה מותנית בהקמת מדינה גדולה וחזקה, וכבר המובן מאליה הוא ענין של אתחלתא דגאולה הציונית שזה כשהמדינה היא קטנה מאד, ציונות איננה ענין מוגבל בתוך גבולי הארץ, וגם איננה עבירה פשוטה של סוג העבירות האחרות, אלא ציונות הוא ענין הפוגע ופוגם בשרשי השרשים של היהדות.

ולא של היהדות הנמצאת בתוך גבולי הארץ בלבד אלא של כל היהדות בכל העולם כולו בשורש השרשים של כלל ישראל, השאלה היא פשוטה, אם עם ישראל הוא עם ככל העמים כמו הצרפתים והאנגלים או שהאומה הישראלית היא מהות אחרת לגמרי, עם הנבחר.

לדאבוננו אין עוד כיום מלחמה בציונות, יש רק ההכשרים על הציונות, יהודים מעטים נמצאים עוד כמו מרן הגה"ק מסאטמאר שליט"א (זי"ע) העומד בראש והגאון ר' יוסף דינקליס שליט"א (זצ"ל), ר' עמרם בלויא (זי"ע) איש מסרות נפש, אשר לוחמים נגד ציונות ומכשרי, ועוד מספר מצומצם של יהודים.

אבל האמת הוא שהציונות פוגעת בכל הענינים, המלחמה בציונות היא מלחמה לה' בעמלק מדור דור, ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים.

מובא בספרי המהר"ל תירוץ על הקושיא העולמית למה נאמר בפסוק אנכי ד' אשר הוצאתיך מארץ מצרים למה לא נאמר אנכי ד' אשר בראתי שמים וארץ, והוא מפני ששתי הדברות הראשונות, אנכי ולא יהי' לך הם רק הקדמה לקבלת התורה, כי באמת לפי רוב מוני המצוות אין אנכי ולא יהי' לך בכלל מנין תרי"ג מצוות והוא מפני שהוא ההקדמה לקבלת התורה. כי היהודים יש להם מהות אחרת לגמרי, אם יאכל גוי, טורקי אנגלי צרפתי, בליל חמשה עשר בניסן מצה לא יפעול כלום בזה, אבל כשיהודי אוכל באותו עונה ובאותו זמן מצה הוא פועל הרבה שפע וקדושה בכל העולמות, ולהיפך כשגוי אנגלי צרפתי ואפי' דה גול יאכל חמץ באותו זמן לא יקלקל כלום לא כן יהודי האוכל ח"ו חמץ בליל זה פוגם הוא בכל העולמות עוד דבר אם אפי' אומה שלמה של גוים יחללו שבת לא יפגמו כלום בזה אבל אם יהודי מחלל ח"ו שבת יש על זה עונשים גדולים, והוא, כי היהודי הוא מהות אחרת לגמרי, מהות אלקי, ואם בטבע העולם יורדים גשמים בכל מדינות הגוים בשביל שהעננים נתמלאו מים ומוריקים אותן לארץ, אצל היהודים החשבון הוא

אחר לגמרי, כי אצלם יורד גשמים מפני שהיהודי פלוני אלמוני קיים מצוה זו או זו, המהות של היהודי הוא מהות אלקי, והתורה האלקית ניתנה ליהודים בלבד, האמונה של שכר ועונש איננה ענין נפרד אלא זהו עצם ענינו של היהדות, והענין האלקי הזה זכו לזה בני ישראל ביציאת מצרים אשר אז בחר בהם ד' להיות לו לעם קדוש ומפני כן כשעמדו לפני קבלת התורה נתנו להם את ההקדמה של מהות היהדות והוא, אנכי ד' א' אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

האמונה היהודית הפשוטה הוא שע"י תורה ומצוות בא השפע ברכה והצלחה ולהיפך ע"י עבירות ח"ו באים העונשים ר"ל, זהו היסוד, זהו האלף בית שלנו, וכמו שבענינים גשמיים יש דברים יסודיים ויש בלתי יסודיים, הענין של האמונה הזאת הוא ענין יסודי ממדרגה ראשונה, לא ענין של קנאות ונטורי קרתא, והאמונה היהודית הפשוטה הוא שהיהודים הלכו בגלות לא בעבור שלא הי' ליהודים אז מנהיגים כמו בן גוריון ומשה דיין אלא מפני שכך הי' להם מנהיגים כמוהם, מפני חטאינו גלינו מארצנו, וכך כשנחזור לארץ ישראל לא תהי' זאת ע"י "מיראז'ים" וגם לא ע"י מנהיגים וגענעראלים כאלה, אלא באור פני מלך משיח צדקנו בב"א.

נחזור לארץ ישראל בגאולה אחרת לגמרי במהותה, בגאולה העתידה בביאת המשיח ואליהו הנביא, בבנין בית המקדש, באותות ובמופתים כאלה אשר יציאת מצרים תעמוד בצל לעומתם, וכדברי חז"ל "יציאת מצרים טפלה ושעבוד מלכויות עיקר", נחזור בגאולה העתידה שהובטח לנו ע"י משה רבינו וכל הנביאים וחז"ל, זאת היא האמונה הפשוטה של אלף בית.

ציונות משמיעה דבר אחר לגמרי, ציונות אומרת שאין כל הבדל מהותי בין ישראל לגוי אחר, וכשם שהגוי הצרפתי או האנגלי מסדר את צרכיו ועניניו בחשבונות מגושמים חומריים כך גם היהודים, כמו שצרפתיים היו פעם במעמד שפל אירגנו את עצמם וחימשו עצמם באופן חומרי והקימו להם מעצמה וחזרו למעמדם, גם אנו הציונים נלך בדרך זו נתארגן באופן מכני נחמש את עצמנו ונחזיר לעצמנו, במו ידינו את מעמדנו, ציונות חודרת לשורש השרשים! ציונות מכחישה את כל מהותה של היהדות, מפני שציונות אומרת שככל הגוים בית ישראל, וגם כל הצרות שהי' לעם ישראל הוא מפני שלא הי' לנו מנהיגים כמוהם, אלא הי' להם יהודים "נעזבים"

(שלעפערס) כדמותם של הגאונים הצדיקים הראשונים והאחרונים, אותו דמות של ר' עמרם כיום הזה, אשר החדירו אל העם הצפ' לביאת משיח צדקנו, ועל כן עלינו להתנער מהם ומדעותיהם ונלך בדרכם של כל הגוים, כך כותבים וטוענים הציונים בכל כתיבהם.

עמלק שבא להלחם עם ישראל ברפידים זה הי' עוד לפני קבלת התורה, מפני שעמלק ידע כי יש בישראל ענין אלקי וחשב שכשיבא עליהם בכוחות גדולים יאבדם, טומאה זו היא אותה טומאה שנצטוונו עלי', לא תשכח! והוא כי כל טומאה הבאה להכחיש את מהותנו היהודית ולבטלה, טומאה כזאת, מוטל עלינו החובה של מחה תמחה את זכר עמלק לא תשכח.

מפני שהטומאה הזאת, פעולה "קטנטנה" זו שיהודים חוזרים לארץ באופן טבעי כמו בריטים וצרפתים בעניניהם, אשר יש על הכשרת טומאה הזאת מליון פסוקים, טומאה זאת אשר היו כאלה שראו בה ענין של "ישוב ארץ ישראל", והיו כאלה שראו בה ענין של "שיבת ציון" ואחרים ראו בה ענין של "אהבת ישראל" ואחרים בזמן האחרון ראו בה ישועה והצלה ליהודים, דבר זה פוגע ופוגם בשורש השרשים, ולזאת, בעבור זה שטומאה זו פוגע ופוגם בשורש השרשים והיא מתנקשת בהנקודה המרכזית של היהדות כדברי רבינו חיים מבריסק זצ"ל, בעבור זה חזקה היא כל כך, ומפני זה היא מצליחה כל כך, ובשביל זה הצליחה לכבוש רוב רובם של כלל ישראל 99 אחוז, אבל כל זה אינו חידוש.

כי בכל פעם כשיורדת טומאה לעולם המציאות הוא שלא נשארים אלא מעט מאד העומדים ומתקוממים נגדה, הרוב נסחב עם הזרם של הטומאה והמיעוט הוא שנשאר על עמדו. כפי שאנו מוצאים אצל המרגלים, אשר רק לפני שלוששים יום עמדו לפני הר סיני, אשר הוציאו דיבת הארץ בהכחישם יכולת ה' למעלה מדרך הטבע, כתוב שם מפורש כי רק שני אנשים כלב בן יפונה ויהושע בן נון נשארו ותאמר כל העדה להרגום אותם באבנים, הרי מפורש כי כל העם היו עם המרגלים, כשהטומאה ירדה לעולם הקיפה את כולם, השי"ת אמר אמנם, זולתי כלב בן יפונה ויהושע בן נון אשר מלאו אחרי, אבל כל העדה אמרו אחרת.

כך תמיד כאשר יורדת טומאה לעולם הרוב נגרר עם הטומאה והמחזיקים מעמד הם המעט.

כשירדה טומאה חמורה זו באחרית הימים לפני ביאת משיח צדקנו, טומאה עמוקה וכללית הנקראת מדינה וציונות, הקיפה הכל, עקירה חמורה כזאת העוקרת את הכל, כל מהות היהדות ואפשר כבר להבחין כי גם הצורה הגשמית החיצונית של יהודי אבדה להם להציונים, אורח הבא מן החוץ מרגיש בזה, והוא מפני שהטומאה עוקרת את הכל, והרי לכם סימן ואישור על זה, שאצל רוב רובם של היהודים האלה אין קיום התורה והמצוה נכנס באיזה חשבון, פעם היו עוד זורקים אבנים על מי שמקיים את התורה, על היהודים, כיום לא יזרקו אפי' אבנים כי כבר לא איכפת להם שום דבר ואין התורה והמצוה מרגיז אותם עוד, ואינם מתחשבים כלל בזה מביטים על זה כעל דבר פחות. והטעם לזה הוא:

כי הציונות היא טומאה עמוקה כזאת שאין עוד בדור הזה לדאבוננו הרב. אנשים גדולים כאלה שיוכלו לתארה או לסמן אותה, חסר כיום הביטוי והמספר לכלכלה, טומאת הציונות היא למעלה מהשגתנו, וזו היא הסיבה שהצלחתה מרובה מאד, מפני שכל העבודה זרות שבעולם צידונים ועשתרות הבעלים נכללו בה, כל מיני טומאות שהי' בעולם מדור ההפלגה עד היום הזה כולם חוברו יחדיו להקים מדינה קטנטונת זו. כי כאן כלול הכל.

אמנם, אם עדיין נשארו מספר יהודים השומרים תורה ומצוות מעשיות, אשר הי' אפשרות ליהודים כאלה להעצר קצת, על אף הביטויים של "ישוב ארץ ישראל" ועל אף הדיבורים של "אהבת ישראל" של תקופת קוק, ועל אף הטשטושים שבתקופה אחרונה, למרות כל זה הי' עוד מקום אצל יהודים אלה להטיל ספק בכל זה. בא השטן ובלבל את הראש כל כך, שיהודים אלה הם המאשרים זדים, אם כי עם הציונים וחילולי שבת שלהם אינם מסכימים, אבל עם הציונות ועם המדינה, כולם מסכימים כיום הזה מקטנם ועד גדלם.

אחת הגורמים הראשיים לעובדא זו, גורם עיקרי להסכמה זאת, הוא המעשה של ה"נסים" כשיהודי נשאל, אמת, הי' לך הצלה, עמדו להרוג אותך ונצלת (אם כי עדיין אין זה ברור יש עוד מקום לחקור בזה) אבל מדוע אתה משלב לזה ענין של "נסים" מי מכריח אותך להטיל על זה מלת "נס", הוא אינו יודע.

אך דעו רבותי, שבכל הענינים לבד מדיני ממונות הולכין אחר הרוב, בדבר זה אם היו נסים

הדבר בפשטות פשוטה, ביניהם צרציל אשר הי' כאן בזמן המלחמה, מיסטער דעניקער גענעראל משוויץ, שקיבל רשות מאת השלטון הציוני להתחקות על התכניות ולהסתכל בהם, מפני שכל סדרי ודרכי מלחמתם נבנתה על יסודות שווייצריים, וכתב על זה מאמרים בהמשכים במשך שמונה שבועות רצופות, שם הוא מסביר אופיים של הנסים האלה, עתונאים אלה מבינים את הדבר באופן פשוט מאד, והוא: שבכל קרב בסיני הי' להציונים עדיפות מכרעת באנשים, טאנקים, ומטוסים, מפני שלא לחמו כאמור עם כל המדינות ביחד אלא צבאותיהן של המדינות, וגם לא לחמו עם כל הצבאות בבת אחת אלא בכל יום לחמו בחלק אחר, עיקר הקרב הי' בסיני, והנה הדוחו"ת של הגוים (כדאי לדבר מהמקורות של הגוים, ר' עמרם, כי המקורות של הציונים אינם יותר קדושים) בדו"ח של איסטיטיושן פאר סטראזיטשיק סטאליק איסטיטיושן העוסקת במחקר על עמדות תצפיות מלחמה בכל העולם, היו"ל בענגלאנד, נאמר כי המצרים נכנסו למלחמה באלף טאנקים והציונים נכנסו בשמונה מאות טאנקים, אלא שהחילוק בכך שהטאנקים המצריים היו פזורים בכל שטח הגדול של ארץ מצרים והציונים ריכזו את הטאנקים במאורגן. בקרב על רפיח, נקודה ראשונה של חזית מלחמה, הי' להציונים בעלי הנסים 300 טאנקים ולהמצרים הי' שם רק 200 טאנקים באנשי צבא הי' להציונים תמיד עדיפות מכרעת, מדוע? כיון שהם התחילו את ההתקפה הי' להם האפשרות לבחור את המקום הנוח להם לעשות אופנסיבה, בהתנפלות מאורגנת על מקום חלש.

אתם יודעים רבותי! כי אותם ה"מלאכים" שעשו את הנסים ב"ששת הימים" אותם המלאכים הראו עוד נסים במקומות אחרים וגם מנקודת תחזית צבאית זו.

אם אסטראטגי' צבאית או כח צבאי נחשב לנסים, במדינת פלאנד פרץ בשנת 940 מלחמה עם הסובייטים והמלחמה ארכה שנה וחצי ולא נצחום. אבל הנסים הגדולים ביותר שהתרחשו הי' כאשר חצי מליון צרפתים ושלש מאות אלף בריטיים, מאה אלף בלגיים, מאה אלף הולנדים, ועליהם בא הצורך היטלר "בעל הנס" ימ"ש עם 200 אלף חיילים ומיגר את כולם, דבר זה הי' מפורסם לכל בזמן מלחמת העולם האחרונה, הוא יצא באופנסיבה והי' לו טקטיק חדישה, גם הוא הי' לו "מלאכים", בתוך זמן קצר חלפו ה"מלאכים"

או לא יש מחלוקת בין הציונים, 95 אחוז ציונים בלתי דתיים מתלוצצים מזה הם אינם גורסים שהי' כאן נסים, ואילו 5 אחוז של הדתיים ציונים אומרים שהי' כאן נסים, נוסף לזה בעולם של הגוים, כולם במאה אחוז, מסבירים את הנצחון ומפליאים את כושרם של המפקדים ואמנם אין להם כל חשבון של נסים, בין העולם של הגוים לבין ציונים אין כמעט כל הבדל בזה, הרי לפנינו מאה ותשעים וחמשה אחוז נגד הנסים, ורק 5 אחוז של הציונים הדתיים הם בעד הנסים, אנו הולכים בזה בתר רובא.

ואם תשאל למה זקוקים הדתיים לנסים, הדתיים ציונים אמנם זקוקים לנסים, והטעם הוא פשוט, להרגיע את עצמם ולבלבל את אחרים, כי כאשר נשאל מהם איך אפשר לכם להחזיק בציונות הלא זוהי כפירה ואפיקורסות גמורה יביא לך תיכף התשובה הלא מן השמים מסכימים לזה ושולחים לנו נסים. ואם תשאל הלא ידענו מאז ומקדם, אבותנו ואבות אבותנו לפני עשרות שנים בלבד אמרו על הציונות שמטמאה בהבל פה, וזכורני כשפעם דברתי עם אבא מארי ז"ל אודות הציונים השתיק אותי ואמר לי שאסור לעמוד בד' אמותיהם, ואם כן איך זה יתכן להכשיר אותה, הם יאמרו לך שהעתים נשתנו והא ראי' ששולחים לנו נסים מן השמים. הדתיים האלה מוכרחים לנסים ובגיץ כך על היהודים שלנו מוטל לברר ולהסביר שלא היו כאן נסים, הגה"ק מסאטמאר שליט"א (זי"ע) הוציא על זה ספר מיוחד ובהקדמה של הספר כותב הוא שעל אף חולשתו מוצא הוא חיוב לברר את הדבר הזה.

אבל כדאי גם להסתכל קצת בחוות דעתם של העולם הגויי בהסבירם על ענין המלחמה. והנה באמת קשה להבין, מדינה של 2 מליון ציונים ערכו מלחמה נגד כל עולם הערבי, נגד מצרים של 30 מליון, עירק של 12 מליון, ירדן של 2 וחצי מליון, סוריה של 6 מליון, אלג'יר ופאקיסטאן וכו', ומדינה אחת דלה וקטנה של 2 מליון מיגרה את כולם. האין זאת נסים? כך מסבירים הדתיים ציונים.

יש לדעת, כי ענגלאנד החזיקה תחת רשותה מדינת הודו שמפרסם מגיע לארבע מאות מליון רק בכח של 100 אלף חיילים בריטיים, וההסבר הוא כי לא התושבים והאזרחים הם הם הלוחמים בחזית המלחמה, אלא אנשי צבא הם שמנהלים את המאבק של המלחמה, ואלו היוודעים בתכסיסי מלחמה הגוים בחוברותיהם הסבירו את

להיות עם סטאלין, וגם הוא עשה פלאות.

צרציל כותב בספריו שהי' לו שיחה עם אלוף טל מי שהי' המפקד הראשי של חזית הדרום שאמר לו אלוף טל כי הקצינים שלו ידעו כבר כל התכנית והתהליך אפי' באמצע הלילה הכל הי' מתוכנן בדקדוק רב, בין השאר אמר לו שבמשך 5 שנה ביצעו תרגילים קפדניים במרחבי הנגב והפציצו חמשת אלפים פצצות על שדות תעופה דמיוניים בחישוב מדויק דקה מן הדקה על מטוסים שנעשו מקרטונים, ובמלחמה חזרו בדייקנות על הפעולות למעשה, כן סיפר שאלוף טל אמר ל"בעל הנס" הראשי, שיש בידו אפשרות לכבוש את אל אריש במשך עשרים שעה בלבד, ואגלה לכם עוד סוד, יש אתי עתון שבועי אמריקאי בשם "טיים אין טיים" אשר כתוב שם עוד שבוע לפני הנסים, כי חברא אמריקאית הנמצאת בארץ הודיעה להנשיא גונסאן עוד שמונה ימים לפני פרוץ מחלמת הנסים כי הציונים ינצחו.

נראה שה"מלאכים" לא נתגלו רק לציונים בלבד אלא גם לאנשי צבא אמריקאיים.

מיסטער דעניקער מפקד השווייצרי מוסיף, שלהציונים הי' תכנון יתר ומשמעת ברזל, לעומת חיל המצרי וצבאות ערב אשר מחציתם אינם יודעים קרוא וכתוב ועם היותם פחות במספר כי רוב החיילים שלהם הם בגיל 25 ולפני 25 שנה עדיין לא הי' במצרים חינוך חובה, ומטעם זה היו הרוסים מתנגדים להמלחמה בידעם כי עדיין אינם מוכשרים לזה.

אבל במקומות מספר שמפרט מיסטער דעניקער, במקום שהי' למצרים צבא מודרני מלומדת (בקאשצינאווע) עמדו שם הציונים ארבעה ימים, מקום אחר הוא מזכיר שאינני זוכר את השם אבד להם הציונים 100 טאנקים, כנראה כי שם עברו ה"מלאכים" לצדם של המצרים, אמנם, דבר אחד קובע מיסטער דעניקער אחת ולתמיד, כי צבא הציוני מבוסס על הפרינציפ המלחמתי של גרמני' "בליץ קריג" (מלחמת ברק), ואנו היהודים צריכים להיות "בשמחה" כי אחרי אלפים שנות גלות "זכינו" ויש לנו גענעראלים דומים לנוטרייך, רומל, דייטל, הם היו הראשונים שהראו את גבורות אלה.

אלוף יפה, סיפר לצרציל בהיותו בארץ, כי שוחח עם אלוף טל ואמר לו שיקח בחשבון שלא יקרה עוד פעם אותו האסון שהי' בשנת מבצע סיני שפלוגה ציונית אחת חיסלה את חברתה

משמע שה"מלאכים" השתגעו והתבלבלו והרגו אחד את השני.

מיסטער דניקער (בענינים אלה הוא בר סמכא יותר מכל מועצת גדולי האגודה) כותב ששוחח עם אלוף שרון והוא אמר לו "יצאתי מהקרבות איש זקן, מעולם לא ראיתי שחיטה כזאת, אנשים נפלו כזובים, טאנקים, זחלים, תותחים, שרופים ושבורים בסך, בכל מקום, הרכנתי את ראשי זה הי' סכום עצום של מוות". אלוף שרון אמר עוד שהרושם שהי' לו הוא שהאדם אינו נחשב כלום כך התרחשו ה"נסים" במלחמה.

ראיתי כרוז של האגודה בו נאמר סיפור מעשה שהי' עם פלוגות טאנקים שהי' ביניהם כמה דתיים, הדתיים לא ירו, אלא יצאו מהטאנקים ואמרו "תפול עליהם אימתה ופחד, בגדול זרועך ידמו כאבן", והכל הסתדר כדבעי.

אבל דעו נא רבותי של "נס" זה אשר המודיע כותב הי' להציונים טאנקים מסוג צנתריון הסוג הכי מודרני ומהטובים ביותר, ואל תחשבו שכבר הסתפקו באלה בלבד, הי' להם גם סוג עקסמארד 13 שגם לצרפת אין עדיין כל הצורך, הם לקחו בכסף מלא את הכי הטוב והמודרני ביותר, הי' להם גם השערמאן טאנק, והסופר פאנטום האמריקאי, ורק זה והודות לזה נפל ה"אימתה ופחד" ו"בגדול זרועך ידמו כאבן".

(הזאת המערכת: מצו' להתלוצץ מצבועים חנפים פתאים כאלה המלבישים אצטלא של נסים על משתלטים כופרים ומורדים מסיתים ומדיחים למען הכות את המוני בית ישראל בסנורים שיגררו בתרייהו).

גדול אחד אמר לי היום גם עליך להודות שמלאכים הנהיגו את הטייסים שלנו, אמרתי לו את זה אתה אומר בגלל שאתה יודע שאינני ציוני כי אילמלי הייתי ציוני הייתי מושיב אותך בבית הסוהר, מדוע אתה מבזה את הטייסים שלנו? כל הטייסים בעולם יודעים להנהיג מטוס ע"י מפה ורק הטייסים שלנו הם זקוקים שהמלאכים ינהגו אותם. זאת ועוד, ה"מלאכים" שלנו לא הסתפקו משום מה במטוסי מיראז' 4 של המודל מהשנה שעברה אלא דווקא מיראז' 5 של סוג החדש ביותר.

אליהו הנביא אשר עם ישראל ראו אצלו נסים גלויים הרבה מאד, ראו כי בידו מפתח של מזונות, מפתח של גשמים, לא יהי' מטר כי אם לפי דבריו, מפתח של תחית המתיים אשר החי'

ומלחמה בה"הכשר" על הציונות, ציונות היא מציאות כזאת הנקראת ציונות, אבל ה"הכשר" על הציונות אין לו כל אחיזה במציאות והוא שקר גמור, אין בו כלום, סבבוני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל, וה"הכשר" הזה על הציונות הוא עוד יותר קשה ומכאיב עבורנו עבור שארית הפליטה מעצם הציונות בעצמה, כי מן הציונות עוד יש אפשרות לדעת להתבדל מזה כפי שר' עמרם כבר דיבר מזה, אבל מה"הכשר" של הציונות ומן הנסים שהם סיבת ה"הכשרה" הראשית, קשה מאד מאד.

והנה עובדא שהיתה בלונדאן, עם "מגבית הציונית" שסידרו אסיפה לצורך זה ושם הי' מוזמן הרב הראשי" מנדל יעקובביץ, ובנאום שנשא הזכיר את ה"נסים" שהי' למדינה במלחמה האחרונה, ומפני כך צריכים לתת כסף עבורם, הי' שם גם כאורח האסיפה, "אלוף" נרקים מי שהי' "בעל הנסים" בעיר העתיקה ובחברון וכו' עמד והכריז כי לא הי' נסים אלא שהי' להם צבא מאומן וכלי נשק טובים וכו', כש"הרב הראשי" ראה כי לקח ממנו את כל ה"סחורה" שלו, עלה שוב על הבמה ושוב פעם אמר כי כן היו נסים, אמנם הרבי" נרקים יצא שוב בדבריו להכחיש את דברי הנסים של הרב, ובסוף הוכרח הרב הראשי לעשות כמו איזה פשרה והוא כי אכן היו נסים אלא שהאלוף נרקים לא ראה אותן. עובדא מענינת זו הי' מודפס שחור על גבי לבן בעתונות בלונדון.

ההסבר הוא פשוט הציונים כנים הם עם כפירתם, הם אומרים את האמת אשר בלבבם, אבל אלה "מכשירים" של הציונות, הדתיים ציונים, הם פשוט שקרנים הרוצים לעטוף את הציונות באיצטלא של קדושה ונסים, ולכן אין הציונים סובלים את זה.

הגמ' ביומא אומרת שאלה אשה חכמה את רבי אליעזר, וכי מאחר שמעשה העגל שווין למה אין מיתתן שוה, שהי' שם שלשה מיני מיתות בסייף, בשריפה, ובהדרוקן, ושם בגמ' רב ושמואל חד אמר זיבח וקיטר בסייף, גיפף ונישק במיתה, שמח בלבבו בהדרוקן ר"ל.

נמצאים חלק של יהודים שהם אינם ציונים, אבל מכלל זה של "שמח בלבבו" לא יצאו וגם שמח בלבבו הוא אחת מעבודות של ע"ז כנ"ל

את בן האשה השונמית, וראו בהר הכרמל פלאים גדולים, כמאמר חז"ל על הפסוק ויקחו את הפר אשר נתן להם אליהו, וכי אליהו הנביא נתן להם את הפר, אלא שהפר שהי' מיועד לעובדי הבעל לא רצה ללכת עד שאליהו הנביא מסר אותו בידו להם, וראו שם עוד פלאות נשגבות כדכ' שם "ויאמר אליהו הביאו לי ארבעה כדי מים ויאמר שנו וישנו שלש וישלשו ותלך המים על המזבח ועל העצים ועל העפר וגם את התעלה מילא מים", מקשה הגמ' וכי תעלה על דעתך שבי"ב כדי מים יתמלא המזבח והעצים והעפר וגם התעלה, אלא כל מי שהי' לו מים הי' מביאים לאליהו ואצבעותיו נעשו כמעינות מים, עוד ראו שם פלאות גדולות "ותרד אש מאת ה' ותאכל את העולה ואת האבנים ואת העפר וגם את המים אשר בתעלה ליכחה".

ואמרו חז"ל שאליהו התפלל לה' "ענני ה' ענני" ענני שתרד אש מן השמים, ענני שלא יאמרו מעשי כשפים הם, הגע עצמך, אחרי כל הנסים והנפלאות, אחרי שראו כי בידו יש מפתח של גשמים, מפתח של תחית המתים, אשר מאת ה', וכו' וכו', אחרי כל זאת עמד אליהו והתפלל לה' ענני שלא יאמרו מעשי כשפים הם.

אצל המזבח של נביאי הבעל נאמר ויפסחו על המזבח אשר עשה וגו' ומקשה הגמ' וכי תעלה על דעתך שאיש אחד עשה אותו, אלא שהי' שם כומר אחד ושמו שחיא ועשו את המזבח נבוב והכומר הזה נכנס לשם עם אש בידו ואמרו לו הכוברים כשתשמע את הקול תדליק את האש ויחשבו כולם כאילו ירד אש מן השמים.

הכומר הזה לא התפלל שלא יאמרו מעשי כשפים הם, מפני שזה ידעו הכוברים היטב כי כל הנעשה לבעל ולע"ז יאשרו כולם שיש כאן נסים, אף אחד לא יאמר שיש כאן מעשי כשפים, לא כן אצל אליהו הנביא למרות כל הנסים שהי' בידו הי' מתפלל שלא יאמרו מעשי כשפים הם, כי בודאי היו מחפשים בנרות למצוא איזה תירוץ ולומר שלא היו נסים.

ה"הכשר" של הנסים גדול מאד, בכל מקום ומקום אתה שומע "בת קול" אחד המרכיז וצועק נסים נסים.

אלא שהחילוק הוא בכך, שאחרי הנסים האמיתיים של יציאת מצרים נאמר ויאמינו בה' ובמשה עבדו, ולהבדיל ב"נסים" של המדינה באמונה במדינה ובמשה דיין. שר"י.

יש לנו שתי מלחמות, מלחמה בציונות

הכל לתוך גבולם, הכל לעבודת הציונות, גם היהדות גם התורה בעצמה, את הכל להכניס תחת כנפם, להכניס את הכל ברשותם.

כשהטאנקים הציוניים הפגיוזו ואמנם כוונו אל המטרה והצליחו, יצאו גם אדמורי"ם ורבנים של הדתיים וגם הם הפגיוזו בפסוקים ובגימטריאות, אף להם היתה הצלחה, דברים יפים שהשיגו את המטרה, הכל הי' בהצלחה, מדוע, מפני שכל אשר לציונות הוא חזק, הוא מוצלח, ואין כל פלא שעלה בידם להכניס את כולם את השארית דשארית לתוך מעגלם, הם ניצלו היטב את הרחמנות של היהודי, יהודים רחמנים בני רחמנים, הסבירו להם שבאם לא יצפו ולא ישמחו בהצלחות של הציונים ובנצחונותיהם, הרי כי הנכם אזורים ויש ברצונכם שישחטו וירצחו את היהודים, כך הסבירו להם וכך בלבלו את מוחם.

אם לא תעזור למדינה אתה שונא ישראל, כל הכוחות כל הלבבות של היהודים הרחיקו מהמקור וריכזו הכל אל מקום אחר. באוה"ח הק' עה"פ ושב ה' אלקיך את שבותך וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלקיך שמה, אומר האוה"ח הק' שיהודים הפיצו את כל הכוחות שלהם בין כל האומות ר"ל, ואין הכוונה בכוחות גשמיים אלא ביסודות רוחניים, וכשתבא זמן הגאולה יוחזרו כל הכוחות האלה לשי"ת, כהיום הזה יש הפצה גדולה כזאת של הכוחות היסודות, כל דבר ודבר איזה שתהי', אם זה הליכה לכותל המערבי, אם זה שמחה בנצחון יהודי או שמחה בהצלחת נפשות ובכל שם אחר שיקראו לזה, הכל הולך למקום אחר לנקודה אחת והוא להיות מודה במדינה. יהודים שאינם נגררים אחרי ענין המדינה נשארו מתי מספר. כמו שר' עמרם כבר אמר מקודם, מספר קטן מאד, אבל יש לנו הבטחה מהנביא כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר, והוא שכל זמן שיש יהודים בעולם ישארו חלק יהודים אשר לא יתבוללו עם הציונים אשר לא יושפעו מדעותיהם של עתוני הציונים, אשר לא יושפעו מהפסוקים הצבועים של רבניהם, לא יוסחבו עם הזרם השוטף ולא ישמחו בהנצחונות של הציונים, כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר.

מצינו אצל ירמיה הנביא שלא רצה ללכת לומר נבואה ואמר "נער אנכי" עד שאמר לו הקב"ה "אל תאמר נער אנכי כי כל אשר אצוך תלך וגו'" ובסוף הקפיטל נאמר שם "ואתה תאזור מתניך ותדבר אליהם אל תחת מפיהם פן אחיתך לפניהם" כי אם אתה תפחד מפניהם אחיתך

בגמ'. יש ששואלים מדוע אין הולכים אנו אל כותל המערבי, מדוע אין אנו זוכים להתעוררות הגדולה שיש בכותל המערבי, אך דבר אחד ברור כי אילו הי' ההליכה לכותל המערבי כרוך בהוצאות כספיות גדולות או בטרררות מרובות מאד, או עם חשש קטן של סכנה, או אז הי' דווקא ר' עמרם שליט"א (זי"ע) אשר כעת לא הלך אל הכותל, הי' הולך אז, גם שאר היהודים שלנו שלא הלכו.

מדוע, מפני שכותל המערבי לא נשתנה, הנה זה עומד אחר כתלנו, יש שם השארת השכינה, מעולם לא זזה שכינה מכותל המערבי, ואנו מאמינים בני מאמינים שזהו שריד בית מקדשנו, אולם, הדרך אל הכותל, ההליכה לשם, כן נשתנה, כי בזה שאנו הולכים לכותל יש בה משום הנאה מהנצחון הציוני, יש הנאה מן הנסים, עכ"פ קצת "נסים" נצטרך להודות ולשמוח על זה, וזהו ענין של "שמח בלבבו" שגם זוהי אחת העבודות של ע"ז.

כבר הזכיר ר' עמרם שליט"א (זי"ע) כי ההליכה כיום לכותל מערבי הוא יותר הרבה ממה שהי' בתקופה שלפני הקמת המדינה, אז הלכו כמה עשרות יהודים בלבד, וכיום נוהרים לשם רבבות רבבות, ויש להבין את זה, אם כי גם גדל מספר התושבים מאז אבל אפי' לפי האחוז יש כיום הרבה יותר מאז, ואולי מאה פעמים ככה, אבל ההסבר הוא פשוט, כי אין הולכים כיום אל כותל המערבי, אלא הולכים ונכנסים אל הציונות, אל הנסים, אל השמחה, ולזה יש כח משיכה רב ועצום.

השאלה איננה הליכה לכותל המערבי, השאלה היא לקיחת כספים מהציונים עבור החינוך השאלה היא לקיחת הנאה מהציונים להליכה בכותל המערבי ובשאר מקומות כבושים.

אך דעו רבותי, כי כל חטאות הצבור בבית המקדש היו באים על טומאת מקדש וקדשיו, על עון זה בלבד, וכן פר ושעיר של יוהכ"פ, וכו', וכפי שמשמע מהגמ' הוא כי עון זה של טומאת מקדש וקדשיו הוא חמור מאד ועולה על כולנה, יותר חמור מכל החטאים שבעולם.

הם כבר טימאו הכל, השחיתו את כל, כעת עומדים להשחית ולטמא את מקדש וקדשיו, את השארית של הקדושה, את השארית של מחשבה, את כותל המערבי ושאר מקומות הקדושים, את השארית של השרידים הנאמנים שעד היום החזיקו מעמד, התחילו לטמא את הכל, ולהכניס

לפניהם ר"ל, "ואני נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחומות נחשת על כל הארץ לכהני' ולשרי' ולמלכי", ראיתי במפרשים על הפסוק, כי הקב"ה אמר לירמי' הנביא לך ותדבר אליהם, ואם תאמר נער אנכי מי אני צעיר בן 20 כפי הנראה בגמ' ומי ישמע לילד צעיר כמוני, לזאת אמר לו השי"ת אל תאמר נער אנכי כי הנה נתתיך היום לעיר מבצר, כלומר אתה תהי' נראה בעיניהם כעיר מבצר, עמוד ברזל חומת נחושת, על כל הארץ לכהני' ולשרי' וגו', והפסוק אחר זה מסיים ונלחמו אליך ולא יוכלו לך, עם צעיר בן עשרים זה לא יוכלו לנצחו, כי אתך אני ה' להצילך. הגם שאין לנו הוה אמינא להתדמות לנביא אבל הלא הגמרא אומרת נבואה שנצרכה לדורות נכתבה ושלא נצרכה לדורות לא נכתבה, אם כן עלינו ללמוד מזה כי יהודי כמו ר' עמרם שליט"א (זי"ע) לא יאמר נער אנכי, שכל העולם עושים ליצנות ממני, אל תאמר נער אנכי, כי לכל אשר אשלחך תלך וגו', אם כל אדמורי"ם בעולם אומרים דרשות בשלש סעודות, אין דבר שגם ר' עמרם יגיד פה דרשה, הדברים שלכם שומעים בכל העולם, אין מקום בעולם שאין יודעים שם מנטורי קרתא שונאים אותם בתכלית אבל הדברים נשמעים היטב בכל מקום.

אצל שמשון הגבור אנו מוצאים שהתפלל להקב"ה "זכרני ה' וחזקני אך הפעם" ודרשו חז"ל בגמ', זכרני ה' את אותן כ"ב שנה ששפטתי את ישראל אמרתי לאחד מהם העבר לי מקלי ממקום למקום, ר' עמרם בלויא המפורסם בכל העולם הנמצא יהודי בכל העולם אשר ר' עמרם ביקש ממנו משהו, שביקש ממנו שיכבד אותו, או שיתן לו כסף, ? זכרני ה' וחזקני אך הפעם.

יודעים אנו שכל העולם, ציונים ודתיים ציונים, וכו', כולם הם בניגוד גמור לכל מה שדברנו כאן, אבל הדברים האלה צריכים להשמע. האוה"ח הק' על הפסוק האמור אצל יוסף "הנה אנכי מת והי' אלקים עמכם" מפרש: כי אל תחשבו כי בהסתלקותי מן העולם יסתלק גם השכינה מכם, אלא, הנה אנכי מת והי' אלקים עמכם, הקדושה והשארית השכינה תוסיף להתקיים גם אחרי מותי, כי הקב"ה קיים לעד ולעולם ושכינתו תמיד בתוך בני ישראל, על זה יש כריתת ברית "לא ימושו מפיו ומפי זרעך עד עולם" ובכל דור ודור נמצאים יחידים המבטאים את הברית הזאת.

מהר"ם מפאנו אומר על הפסוק "לוייתן זה יצרת לשחק בו" כי כל ענין של לוייתן הוא ענין של שילום שכר "צדיק חונן ונותן", והוא שהקב"ה משלם שכר עבור הרצונות לעשיית המצות, הקב"ה משחק ושמח ויש לו הנאה לשלם שכר על הרצונות בלבד, מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, אבל יש רצונות כאלה אשר לא הגיעו עף לידי מחשבה, וגם על זה משלם הקב"ה שכר, הקב"ה יודע כי אמנם היו רצונות אלא שהתנאים והאפשרויות השונות לא נתנו להרצונות לצאת מן הכח אל הפועל, עכובים שונים, הפרעות אונות, והקב"ה משלם שכר על הרצונות האלה.

בתקופתנו אנו כל מה שהרצונות הם יותר טובות ויותר נשגבות כך לעומתם חסר יותר התנאים והאפשרויות הדרושים להוציאם אל הפועל, עכובים שונים, הפרעות שונות, שקרנות ופסלנות למכביר, אבל השי"ת כותב את כל זה בספר הזכרונות ויכתב בספר הזכרונות לפניו, ומשלם שכר עבורם, וזה פירושו של הפסוק "לוייתן זה יצרת לשחק בו" שהקב"ה יש לא הנאה ושמחה לשלם עבור הרצונות הללו.

הנה כיום ירדה חושך לעולם שלא הי' לעולמים, החשך יכסה ארץ, חושך גדול מאד, מכל העם היהודי נשאר 2 אחוזים השומרים מצוות, היודעים משבת, השאר למרבה הצער, אינם יודעים כלום מזה, ומחללים את השבת, וגם בתוכי 2 אחוזים אלה הנשארים לפליטה יש אולי רק רבע אחוז המחזיקים ומתחזקים באותם הדרכים המסורים לנו מאבותנו ואבות אבותינו, אותם הדרכים אשר רק לפני כמה עשרות שנים היו כל כך פשוטים וברורים לכל יהודי ויהודי, חושך גדול! אבל אין לנו אפשרות לעשות או לשנות את המצב, אבל אפשר לנו רק השתדלות לפעול, בעל חובות הלבבות כותב שהאמונה צריכה להיות כל כך חזק בלבבותנו שלא יוכלו להזיזה ממקומה, ואמונתך בלילות! כאשר החושך מתגבר יש להתחזק באמונה מחמת היכר האור שהי' פעם.

בפרשת המן נאמר "ערב וידעתם כי הוציא ה' אתכם מארץ מצרים ובוקר וראיתם את כבוד ה'", ערב, כאשר החושך יורד לעולם צריכים להתחזק באמונה מכח הידיעה שהי' פעם אור, לזכור כי הי' יציאת מצרים, מתן תורה, לזכור את הזמן של העבר שהי' משגשג היהדות בכל פנה ופנה והי' אור גדול, גאונים צדיקים, קדושים וטהורים. בוקר, וראיתם את כבוד ה' לא תצטרכו

לזכור את העבר, כולם יראו את כבוד ה' כולם יכירו את האמת.

וכן בהפטרה של פרשת השבוע כתוב לאמר, שהקב"ה אמר ליחזקאל "ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל" "ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני ה'" "הקב"ה הבטיח ליחזקאל להרים את קרן בית ישראל, ולך, יחזקאל! אתן פתחון פה בתוכם, כנראה שגם עם יחזקאל לא התנהגו כל כך כהוגן, לא הי' לו פתחון פה, גם עליו זרקו אבנים כנראה, ועל זה הבטיח לו השי"ת כשתהי' צמיחת קרן ישועה אז יתן לו פתחון פה בתוכם שיוכל לפתוח את פיו ולדבר אליהם, וידעו כי אני ה', ... אלא עלינו לראות את המצב כמו שהוא, והוא כי העולם כולו חרוב ונחרב.

והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא, אור חדש על ציון תאיר, בכל הזמנים ובכל התקופות היו מאורות בישראל, טובים מאורות שברא אלקינו, תנאים אמוראים גאונים וצדיקים קדושים וטהורים, מאורות אלה נסתלקו מאתנו, הלכו ואינם, כהיום הזה אנו מחכים לאור חדש על ציון תאיר, אין לנו עוד אותן המאורות מימי קדם, סדר העולם נשתנה לגמרי הננו מתפללים לאור חדש שתאיר, וכשהאור חדש יתגלה בב"א ולך אתן פתחון פה בתוכם, פתחון פה למייחלים לך, היום מה שלא ידברו אם זה רק אמת, קורטוב של אמת, מתלוצצים על זה ומהתלים על זה, ומביאים תיכף פסוקים להיפך, ומעשים להיפך, ועל מה מדברים פה, דברים כאלה הנוגעים בדקות אמונה הועמדו כיום בנסיון בפני דור קטן וחלש כזה, בעלי מח קטנטונים וקטנות הנפשות, הנסיון הוא כל כך גדול והמציאות הוא כל כך חזק, כאן

עומדת מדינה המנצחת, מדינה בכל קיומה, ואתה בא ללחום עם הסברים ובאורים, איזה פנים יש לך, איפה המדינה שלך! אם ר' עמרם בלויא הי' אפשר לו להקים מדינה כזאת גדולה, או אז הי' אפשר להבין, אבל אם הוא בא ללחום בעזרת פסוקים והסברים, האיך זה שגעון.

למי אתה מדבר, לנו יש דברים גדולים כאלה (הגם שכל זה ויתר מזה יש בענגלנד ובאמריקא) אבל עכ"פ יש כאן נסים ונפלאות וכו'. אמנם, כשאצמיח קרן לבית ישראל אז לך אתן פתרון פה, אז יכירו יהודים שכל ענין המדינה הוא הבל הבלים אין בו ממש, כי לזה שתהי' לנו מדינה לא היינו צריכים להיות יהודים בכלל ר"ל, כי גם לטורקים יש מדינה כזאת עוד מלפני שלשת אלפי שנה, וכן לענגלים יש מדינה כזאת מזמן רב, וכן לצרפת, אצלנו היהודים לא נחשב מדינה כלום, ואין אנו מחכים לזה, וזה לא חסר לנו, אבל כשתהי' צמיחת קרן בית ישראל ישתנו יהודים לגמרי, יהודים יכירו את הטעות שהי' להם, יהודים יראו את הנסיונות אשר למרבה הצער לא עמדו בהם, וישמחו על קצת הנסיונות אשר כן עמדו ונתגברו עליהם.

חדלו הרע, מפרש המרה"ם מפאנו, חדלו, אם אתם כבר עושים רע, עכ"פ חדלו קצת מזה, העצרו במקצת, תפרשו עצמכם מעט מן הרע. אז תהי' ישועה לעם ישראל אשר כל הישועות האלה של עכשיו יהיו לשחוק, ישועה כזאת שכל הישועות העכשויות הם היפך ממנה אז תהי' שמחה ליהודים אשר כל השמחות האלה הם ההיפך של השמחה ההיא, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך, באמת (דייקא) באמור לציון מלך אלקיך.

הכנס' ה"גדולה"

הרה"ג ירחמיאל ישראל יצחק דומב שליט"א
ילקוט "משמרת חומתנו" תשכ"ח

"במדינת ישראל" ולא במקום אחר, מפני שאך הענינים הנוגעים שמה, עליהם יש לקרוא את כנסיה גדולה על השלטתו המוחלטת באגודה של הרי"מ לוי, הרוצה להשתתף בהממשלה, ולהקים חזית "דתית" מאוחדת בכדי לרבות צירים בהכנסת עבור הרי"מ לוי וכת דילי, על קבלת החלטות קריאה לכל היהודים לבוא למדינה ולחזקה, ולקרוא לאומות העולם ולהתערב בעניניהם במה שנוגע לחיזוק הציונות ולמצוא חן בעיני השלטון, או לדון בכובד ראש על כל זה, כי אפשר בלא החלטות אלו, והענין יהיה מתוקן עוד יותר, וכי איזה ענין אחר שאינו נוגע להרי"מ לוי מענין? וכי יש ענין אחר שעליו נחוץ להתאסף ולדון.

ראו העשרות התיירים או הצירים את כל הענינים המפותרים לפי רוח אגודאי, תחת רוח תורה"ק, ענין חדש נולד בעולם וזה אגודאות, לא תורה ק' ויראת ד', אלא אגודאות, חינוך אגודאי, תורה אגודאית וגדולי ישראל אגודאים – וחסל! וכי ענין אחר היה אפשר לראות באולם הכנס' ה"גדולה" הזאת? וכי היה אפשר שמה להרגיש הרוח קדושה וטהרה בהתאסף ראשי עם, שארית ישראל עם קדוש, הדאגה עבור חיזוק שמירת התורה והמצוות, עבור להרבות לימוד תורה"ק בעולם, לייסד ולחזק לימוד וחינוך קדוש וטהור עבור הדור הצעיר, בכל ארצות פזורינו של ישראל במרחבי תבל, לייסד מקואות, קופות של גמ"ח, בתי מדרשות, שעורים עין יעקב, גמרא, חומש וספרי מוסר, להמשיך צעירי ישראל היקרים אל תוכן של ישיבות הכשרות, לייסד חינוך כשר עבור בת ישראל, לחזק האמונה טהורה ולפשטה בלבן של ישראל, לעמוד נגד הכפירות והנסיונות הגדולות בזמן הזה ימי אחרית הימים, להבדל מן החפשים ודיעות הכוזבות והזרמים הטמאים, ובעיקר נגד הכפירה הציונית הכללית ר"ל, וכל זה בכל אתר ואתר, בבארזיליען וניו זעהלאנד, במרוקו וארה"ב, באנגליא אשכנז ושאנכיי, ובודאי בארה"ק, לחזק ולתמוך בכוחות מאורגנים ומקובצים את אחינו בית ישראל בכל מקום שהם, במרץ בעקשנות ובמסירות נפש, בלתי לד' לבדו, וכי זה היה נרגש שמה על הכנס' הזאת, ה"גדולה

אם כי אין ספק שבשעה הזאת פג כבר הרבה מן הטעם, שהמשתתפים בהכנסיה הזאת, בה"גדולה" הזאת, רצו לטעום בה, אין ספק שכל אחד שעוד נקודה של אמת דופקת באיזה קרן שבלבבו, רואה הוא כבר את כל הדברים המצלצלים שצלצלו עליהם מארגני האסיפה הזאת, כבר חלפו והלכו או שלא היו שם מעולם, כל ה"צירים", כלומר התיירים מחוץ לארץ, שלא באו שם אלא כדי להשיג הנחה בהוצאותיהם באוירון או בספינה, ושמפני זה טרחו להתאים זמן נסיעתם עם זמן הכנסיה ה"גדולה", אבל מכל מקום רצו גם התיירים – הצירים לראות בדרך תיירותם איזה בחינה של כנסיה גדולה, אבל האכזבה גדולה.

ראו שם את הרי"מ לוי וסיעתו, הרחוקים מכל זיק אחריות והבנה, שהרגשותיהם ומחשבותיהם מרוכזים אך אל כבוד וממון ושאר המיית עוה"ז עבורים, ואפשר גם עבור הקרובים אליהם. פעם כבוד ופעם ממון, ופעם ריקנות ודיעות כוזבות, ופעם כולם ביחד, וכל הדברים הנדונים שמה בהכנסיה הזאת, אין לך דבר שנדבר עליו שמה שלא יהיה נתעורר מההתעוררות הזאת.

ה"צירים" שעודם יכולים לראות ראו את הנקודה המרכזית שבהכנס' ה"גדולה" הזאת, שבודאי הסדר היום של הכנסיה הזאת, יכיל גם הדאגה עבור חינוך למשל, אבל זה מה שנוגע אל ארה"ק, ששם החבורה הזאת משתלטה, ששם חינוך "עצמאי" עם ממון מהממשלה או ממון הנאסף עבור המפלגה הזאת, שם משרות או שאר דברים הנוגעים ללבותם, וכי אודות חינוך אחר נתוכח שמה? בנוגע לחוץ לארץ לארה"ב ולכל העולם כולו, וכי אין צורך לעיין בענין זה כלל? ואפילו הנוגע לארה"ק, וכי הת"ת הכשרים והטהורים הכנסיה הזאת תעיין עליהם? וכי משום שקצרה ידם של אגו"י ליגע בהם משום הכי מצבם נכון ומשופר? ראו ה"צירים" עד היכן דאגתם של הכנסיה ה"גדולה" הזאת נוגע אל מקום שרק השאלה של חינוך עומד על הפרק, ולא שאלת הרי"מ לוי וסיעתו, ראו מפני מה הכנסיה הזאת נתאספה דוקא בארה"ק או לפי לשון האגודה

הזאת?

כל הדברים יגעים לפרש הכל בהנוגע אל הטעות הגדול הזה, הנקרא בשם המצלצל הזה, אך עינים הכהות לגמרי יכהו מלראות את מעשה השטן וארגונו במעשה הכנסיה הזאת, את כל ההגשמה שתצא מהאולם הזה, את כל הבילבוול והכפירה הציונית, שהשטן יבלבל ויכניס בלב כל המשתייכים אליה, וכי אפשר לעשות מה לעמוד נגד הס"א בזמן הזה, זמן השתלטותה והתפשטותה באחרית הימים, כאשר מפורש הדבר על ידי נביאי אמת וצדק וחז"ל.

הלב כואב וקשה להתאפק, בעת אשר נראה כבלע את הקודש, להטעות לב תמימי דרך בערמה, בעת שישמשו עם גאוני וקדושי ישראל, שהשתתפו בהאגודה מלפנים, להסיר לב ישראל מאביהן שבשמים, הלא החפץ חיים ז"ל והאדמו"ר מגור ז"ל וכדומה, הקדוש ר"א וואסערמאן זי"ע הי"ד, והגאונים הקדושים מלפנים בדור הקודם,

גם המה באו והשתתפו בכנסי' גדולה של אגודת ישראל, וגם זאת כנסי' גדולה, וגם זאת קידוש שם שמים, כי השם הוא הלא "אגודה", "גדולי ישראל" וכו' אסור לדבר נגד הענין ה"קדוש" הזה של אגודת ישראל שישדהו גדולי עולם, מצוה לשמוע לדברי חכמים וכו', בכל זה ישתמש השטן במאה אחוזים, לגייס את כולם לחלקו ולהרבות בזה כוחו והשפעתו, ירחם ד'.

אין זה נסיון הראשון, ואפשר לא האחרון, גדולים מזה עברו על ראשינו, אין זה הזמן כרגע להלחם נגד החוץ, אלא להתכנס ולחזק הפנים, אלה הנשארים באמונתם, איש אל רעהו יאמרו חזק! סגור דלתך בעדיך עד כי יעבור זעם, אי אפשר להשתמש בכוחות הנראים מצומצמים בכל ההזדמנות להפיצם ולפזרם, אבל חובה גם כן להגיד דבר אמת מבלי פחד וחת, המצב הקשה הזה לא יארך הרבה, קרוב יום ד' לבא וצדקתו להגלות!

עלי נטורי קרתא – ועלי מחריביה

ילקוט מאמרים "אום אני חומה" כ"ט תמוז תשי"א
הרה"ג ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א

שבנו את המגדל של דור הפלגה, ללחום עם ד' וקדושתו, הם אינם רואים בענין המדינה אלא עבודה זרה שכללה את כל הע"ז שבעולם, את העגל ובעל פעור, את המולך ואת העשתרות, כח הטומאה שכולל את כל הטומאות שבעולם, שנתקבצו ושנהיו מיום ברוא ד' אדם על האדמה עד היום הזה.

המאמינים באחדות אורייתא וישראל וקוב"ה, אינם רואים בענינה של המדינה אלא כפירה מוחלטת וודאית, הכוללת את כל הכפירות, המחבקת זרועות עולם ופוגמת בשרשי השרשים, כפירה שאין אחריה כלום, חושך וריקנות המבהיל את המחשבה ומזעזעת את הנפש עד היסוד.

אצל המאמינים, מוזר הענין אם הסיסמה של "מדינה ע"פ תורה", שזה אותה הכפירה בעצמה, בלית שמירת מצות מעשיות באיזה מדריגה, כמו שהי' מוזר אז, נוצריות ע"פ תורה, ע"ז של אחאב עם שמירת מצות שילוח מצורעים, כל הפראזילאגיא של "מדינה ע"פ תורה" "שלטון התורה בחיי העם" "חופש המצפון" "הכרת התורה" אינם אלא הגיוני השטן, תמורה והגשמה מזוהמת, תעלומה של נחש הקדמוני לגייס את הכל לתוך חיילותיו, ולהגביר בזה לפי ערך כוחו והשפעתו.

אצל המאמינים מאוסה הקצובה הקטנה של אנשים קטנטנים, הקוראים לעצמם בשם "אגודת ישראל" שאינה משמשת אלא בדומה של אותו השימוש של המזרחי בעת הופעתה של הכפירה הציונית בעולם, ששקצום גדולי ישראל האמיתיים, שנואה היא ביחד עם ספיחיה וגרוריה, גם עם "האגודאים המקוריים" הנקראים בשם פאג"י השונאים את הראשונים ונחלמים אתם.

באמת אין בין פאג"י להאגודה ללא כלום, רק שאלה בכניעתו, ואלה בכניעתו הבלתי מגולה כ"כ, אלה בשפת חלוקת ואלה בלשון מדברת גדולות, הקבוצה הנקראת "אגודה" כבר השיגו חלקם מהפירוים מהמשתה של השטן, והקבוצה הנקראת פאג"י נמוכים הם מערכם של הראשונים ורוצים להשיג, אלה עומדים מבפנים ואלה עומדים על האסקופה, אלה שומרים על חלקם בכריעתו, ואלה רוצים להשיג ע"י

מפני מה אינכם הולכים להבחירות, לבחור בצירים שיגינו עליכם, על השבת, על יבוא של בשר כשר, על חינוך דתי, על המעברות, על קיום הדת, על קיומו של עם ישראל במדינת ישראל, על פי תורת ישראל.

מפני מה אינכם רואים את חובת השעה, לעמוד כולכם כאחד חגורים בעוז ללחום מעל בימת העם מעל בימת הכנסת, להפגין ולהפגיע, להראות את הצדק והיושר לפעול מה שאפשר לפעול, להציל מה שאפשר להציל.

מדוע אינכם הולכים להבחירות לעזור את האמוני ישראל, בעלי קוממיות, בעלי דעה רחבה, המפגינים, והבלתי מתחננים, הלוחמים והבלתי נסוגים, המרגישים את נפש העם ומשאת נפשו, היודעים את מהותה, והדוגלים את דגלה של אגודת ישראל.

שאלות רבות כמו אלה ישאלו השואלים, ואם כי א"א לענות על כל הבלבולים שיעלו על לב כל אדם שחי בימינו אלה, המבולבלים והמטושטשים, ואם כי ההכרח לפעמים להיסגר ולשתוק אף בעת שהדברים מתבצבצים ועולים מאליהם, וממש חונקים, ובאמת גבול יש להעת לדבר, אבל גם גבול יש להעת לשתוק, וא"א לעבור על כל הדברים בכל הזמנים.

להמאמינים בה' אלקי ישראל, להמאמינים בתורת משה, תורה מן השמים, להמאמינים בקדושת ישראל ובמהותו האלקי, להמאמינים בשכר ועונש, בגלות וגאולה באופן האלקי, להמאמינים בביאת המשיח ובתחית המתים, להם אין חלק ונחלה בתחית האומה לשונה וארצה, להם משוקצים כל העטרות שנתעטרו לנו בימינו אלה, אינם רואים ואינם רוצים לראות את הניסים ואת הנפלאות שאירעו להצרפתים בצרפת ולהאנגלים באנגליא וגם למדינת ישראל בארצו, אינם רואים את האור ואת החסד, ואינם רוצים את העצמאות ואת האפשרות, את האתחלתא דגאולה הזאת ואת סופה, את חסרונה ואת יתרונה.

המאמינים בה' אלקי ישראל אינם רואים בענין המדינה אלא תחליף גויי תחת מהותינו הקדוש והרם, המדינה באיזה צורה שתהי' אינה אלא מגדל שבנו אותו אותם הכוחות בעצמם

עמהם בלעדינו! ומי פתי לא יודה על המקורות והאמיתיות שלנו!

בעירוב ובמבול הזה משתמש השטן בשימוש של מאה אחוזים, להפעיל ולהשפיע על ידם במקום שלא הי' אפשר בלעדס, למרות קטנות הנפשות שבזמנינו, וגדלות הטומאה, ריבוי הענפים של מינות חלוטה וחצופה ובטוחה בעצמה עד למאוד, למרות כל המקרים הנוראים והמאוימים, למרות כל הדחיפות והדחיקות, הלחצות ובנסיונות הגדולות, עוד ברחמי שמים נשאר השריד, נפשות טהורות ותמימות, שיד הכפירה המוחלטת עודה לא הגיעה אליהם, אבל גם עליהם חרקו שיניו של השטן, ברצונו לעקור את הכל עד נקודה האחרונה, ולדאבוננו, לשארית הקטן הכמותי הזה הוקם קבוצה הקטנה של הפאג"י הזאת, שברצונם או שלא ברצונם פועלים את פעולתו וממלאים את שליחתו.

גדולי ישראל, בעת שעוד היו בגלוי גדולי ישראל בעולם, לא לחמו עם הציונים אלא עם הציונות, לחמו עם המזרחי אף שאז עודם כמעט כולם היו שומרי מצות מעשיות, ואפשר שעמהם עוד לחמו במרירות יתרה, אנשי המפ"ם לא נולדו במפ"מותם, ורובם באים מהורים חרדים, מבית האוצר של שמירת תורה ומצות, אבל התנכרו לאביהן שבשמים מדיעות כפירה הציונות למיניהם, ולא מפאת איזה גזירה על חופש המצפון, וכפי' דתית שהאגודאים מתקנאים עליהם. מה אירע לנוער האגודאי שבא לאה"ק מזוינים עם כל ההסברים הציונים האגודאים – והלכו לטמיון, בלא אונס וכפי', אם לא שההסברים הללו בעצמם של "שעה ההיסטארית", "והניסים של הקמת המדינה" ו"תחית העם", הם בעצמם היו החבלים שנגררו על ידם לבאר השחת לעומקה דתהומא רבא, המחלל שבת כאילו כופר בכל התורה כולה, אף שעל חילל שבת יש סקילה בהתראה, ולא מצינו כזאת על כפירה מחשבתית, מ"מ הורו לנו חז"ל שהכפירה מחשבתית פוגמת ביותר כיון שעל ידה נעקר כל היסוד כולו.

ומה זאת ענין המדינה אם לא התכחשות בה' אלקי ישראל ובבחירת עם ישראל לעם סגולתו, לתתו עליון על גויי הארץ, ולהיותו עם קדוש במהות והנהגה האלקית, המדינה והציונות אומרת רק אחת, שגורלינו נתון בידינו כמו שגורל אנגליא נתון ביד האנגלים וצרפת ביד הצרפתים, הנסים שקרו להם מפאת גבורתם

קנאתימו, אבל בעצם ענינה של המדינה אלו ואלו מודים, ביופי מיפים, ובקלס מקלסים, רק הם בשמות מוחלקים, נרדפים זה לזה.

אבל הבדל קטן יש בין הקבוצה הנקראת "אגודה", ובין קבוצה הנקראת "פאג"י" או "בעלי קומה זקופה" "נותני פרנסה" "בעלי מעשים" "קנאים" "בוני ירושלים" "אגודאים אמיתיים" "מסורת ובנין ירושלים" "אמונת ישראל" או בשאר שמות שהשעה צריכה לכך, וההבדל הקטן הזה מענין ומכאיב ביותר. הראשונים כבר נתבררו כמעט כל צרכם, וקשה הדבר שיזיקו עוד יותר משהזיקו כבר, אבל האחרונים עודם מעורבים באיזה הרכבה מזגית. וזה לא מפני שציונותם אינו בולט במידה הראויה, אלא מפני לשונות אחרים שהטועה יכול לטעות בהם. והדבר צריך ביאור.

ציונות הפאג"י, הרואה יכול לראות על כל צעד וצעד, אין לך עלון מעיתונם "הקול" שלא יהי' מלא מהמדינה עם כל הבטוים הנספחים בהכפירה הזאת. הרואה יכול לראות לשונות כמו "זכינו למעין קיבוץ גליות בממדים ניכרים" "במדינתנו ועמינו ותחיתנו" "ההשיבה לארצינו ולשפתינו הוכנה ע"י העם כולו" "התלמידי חכמים יש להכשירם וללומדם שיטות מודרניות להרצאה" "עלינו להכין ספרית תורנית עצמית, בשפה המודרנית במובן העממי" "ניעור האבק וטיהור הכתמים הגלותיים שנדבקו בנו"

ואם יש לך עוד ספק בהאגודאית "המקורית" שלהם תוכל לראות גם צעד הלאה, כמו "בתורת ישראל יישנם היסודות של חיים סוציאליים" ותפקידינו העיקרי הוא להיות עם סגולה ובמה נהי' לעם סגולה הולך "הקול" ומפרש, "להקים מדינה מבוססת על אדני הצדק ויושר, ויקוים בזה הפסוק שהגוים יאמרו לכו ונעלה אל הר ה', ויורינו מדרכיו (הסוציאליים..). ונלכה באורחותיו." ("הקול" ערב שבת תשובה תש"י).

בטוים והגיונות כמו אלה אינם מקרים בודדים, צא והביט ב"הקול" בשעה שמותר לקרות בו, בשעה שאין יום ולא לילה, ותמצא את כל זה במדה גדושה, אבל ישנם שמה גם לשונות אחרים, לשונות של התקפה על הציונים חביריו בכל המידה, ובעצמו עודו מבולבל קצת, ואי שם אי שם, תמצא עוד איזה דברים כנים. ואם כי הם בעניות יתירה אבל יש בהם כדי סיפוק לאמר: ראו, את הציונים אנו מתקיפים! ובעיקר גם את האגודה אנו לוחמים על אשר שלחו ידם להתחבר

שעמדו בראשה של אגודת ישראל שנתיסדה ע"י גדולי העולם, ושהם החריבוהו. דברים כאלה עושים שמות וחורבן בנפשות של הנשואים. המפ"ם והמפא"י או "העם" אינם שומעים, לצחוק זאת אצלם אפי' אם ידובר אליהם בכל לשונות של כפירה בעולם. כבר שמעו כזאת בכל המשך העת מהמזרחיים שקדמו להם, השומעים המה התמימים והכשרים, הצמאים לשמוע איזה מין דיבור או נקודה של אמת או נראית כאמת, אינם מבחינים וסופגים את הכל, ישמעו ביותר בשעה שאדרת של קנאות מכסה על המקצת. המה ישמעו! ולאט לאט תעקר זאת את קדושתם והתקשרותם לד' אלקי ישראל באופן ודאי ומוחלט, ותוליכם לארץ גזרה ויתרסקו לאיברים איברים.

רעיונות הזרות האלה כבר מלאו את החלל עד שהפיצו את כולם, גם אלה הנקראים גדולי ישראל או חברי האירגון של מועצת "גדולי" התורה, פוסקים על ידם. קוראים ב"הקול" או בשאר עתון ציוני, מתנפלים בנשק הזה על איזה פסוק או מאמר חז"ל ומלבישים אותו באופן בדחני ופסק הלכה של "גדולי ישראל" מוכן ומזומן. סכנה גדולה צפוי לשארית ישראל, לא ממפ"ם ומפא"י הרחוקים ביותר, גם לא מהמזרחי והאגודה הגלויים ביותר אלא דוק מהקבוצה של חברה פיננסית פאג"י העודם מכוסים והקרובים אלינו ביותר.

ישנם בהמדינה סוחרים שונים קטנים וגדולים מהם שגם להם בית חרושת יהלומים וגם "לוקשיץ", בונים בתים ומוכרים את הדירות ומרויחים, נותנים עבודה גם לשומרי שבת מאת שיכשרו ושימצאו בנוחיות על שוק העבודה, אבל הם עושים זאת בממונם הפרטי ומפני זה נקראים פרטיים, הפאג"י גם עושים את זאת בדיוק אבל בפיננסים שנקבצו על ידם מאנשים וחוגים שונים. מאלה עבור המטרה של נתינת מחי' ופרנסה לפועלים החרדים שהם דואגים ואחראים עבורם, ומאלה עבור בנין הארץ וישוב א"י, ועבור קץ לכבושינו הנאצים, מאחרים עבור השקעה, בצפי' לרווחים יתירים, ומאחרים עבור הקמת ותחיית רוח האגודאי, הכל כפי התנאים וההזדמנות הנאותים ביותר, לפי מהלך רוחו. ומפני שממונם בא מהציבור נקראים ציבורים. עשו ובנו הצליחו והרויחו ואין אחד מתקנא בהם, יצליחם ד' במעשי ידיהם, כי כן חובה עלינו לדרוש את שלו' כל אחד מישראל העוסק במסחרו ועבודתו. אבל גם עלינו

העממית, נצחונם והבנותם, נסים הם גם לנו, השיגם במדינית, כלכלית צבאית, הישג הוא גם לנו, אף שרחוקים הם הציונים מהישגם הזה מהלך ת"ק שנים: שאיפתם שאיפותינו, להיות גם אנחנו מסודרים באנושיות ארצית כהנהגתם וסדרם, לא שבית ישראל יהי' ככל הגוים, אלא שמהותינו הוא בעצמו המהות של כל הגוים, ובל ח"ו לשכוח כי השמרנים בעם הציוני, המזרחי, והפאג"י הדתיים למיניהם, מוסיפים בשולי החשבון "ע"פ תורה" כלומר שהכפירה השרשית הזאת תהי' ע"פ תורה ביחד עם שמירת מצות מעשיות.

נכפיל ונשנה פרק זה. כי אין שום חילוק אם המדינה תהי' מתנהלת ע"י בן גוריון וחבריו החוקקים חוקים לדיעותיהם, או שתתגשם האפשרות הרחוקה, והמדינה תהי' מתנהלת ע"י שומרי מצות מעשיות, כמו למשל בירושלים (הבירה הנצחית למדינת ישראל, "הקול") שהדתיים עומדים בראש הנהלת העיר. ופועלים פעולות גדולות... מה בצע כי עפ"י חוקי המדינה נסחב לתוך פיהם של מפא"י ומפ"ם בשר בחלב בלא ניקור שנשחט דוקא ע"פ חוקי התורה, או שבש"ק יכפלו הרבה פעמים רובם של הל"ט מלאכות ותולדותיהם בביתם דוקא, שלא ישתמשו ביום המנוחה המדיני הזה בשירות צבורית אלא פרטיות, אי הכרת נישואין אזרחיים, ביחד עם שחוק לחיי המשפחה שחיוב כרת תדירי כרוך בעקבם. בודאי לזה תקראו "ע"פ תורה" הכרת התורה" והשגת השאיפה של "השלטת התורה בחיי העם".

מה בצע כי תצליחו בדרככם ותשיגו ההישגים הרחוקים האלה, במלחמתכם מעל במת העם מעל בימת הכנסת, אם תזיקו בדרך הליכתכם – הזה, היזיקי מות, מה לנו אם תמשיכו אל הרחוקים את כל "העטרות" האלה בעת שתפגמו את הקרובים בפגמים שאי אפשר לנקותם. אם תצליחו ואם לא תצליחו, ביותר אם תצליחו הלא בכל אופן ישמע בחוצות ירושלים, ההגיונות של "מורשת אבות" "סדר החיים" "אוצר הלאום" "קנין האומה" "רוח העם" או שאר פרזולוגי המצלצלת, הכלים שנחוצים לכם במלחמתכם הזאת. דברים והגיונות האלה אינם נובעים ממקור הקדוש של תורתנו הקדושה מדברי חז"ל ודברי בעל רוח"ק אלא עוקרים אותו, נובעים המה ממקור רפש, העתונאים המזוהמים, הנלקחים ממחשבות גויי הארץ שנעתקו על ידם או ע"י האשכנזים עם המנטליטת גרמנית פרייסיש

הזה שליט"א ומשיג ממנו גם ברכה עבור שנה הראשונה של הוצאת "הקול" אבל גוחך הוא על איסורו להשתתף בבחירות.

שארית המאמינים אינם משתתפים, בהבחירות, חוץ מטעם איסור תורה של גדולי ישראל האמיתיים (לא מועצת "גדולי" התורה...) שדעתם ודבריהם תורה, גם משום אותם הטעמים דוקא, בכיוון ובדיוק, שהדתיים "העממיים", אומרים לנו להשתתף. מפני שמלחמתם בהכנסת שהם מכינים אליה המלחמה הזאת בעצמה היא שנואה לנו בשנאת עולם, לכל אחד מישראל מכאיב הדבר אם רואים איש מפ"ם עובר על חוקי תורתנו הקדושה (לא תורת ישראל מקורית) אבל מכאיב ביותר הרבה שהתמימים ישמעו לדבריהם שאינם אלא כפירה ציונית, גפרית ומלח, השורפים את הנפש וקדושתה. ואם אפשר לומר וללמד זכות שאינם יודעים אותם הלוחמים, את הדברים שמדברים ואת הכפירה שבהם, המה שמעו את הדברים וחוזרים עליהם, אינם יודעים קדושת האמונה היסודית ולא למדוה, ולע"ה זדונות נעשה להם כשגגות. אבל זאת נוגע רק למשפט האישי אבל הדברים בלתי משתנים מצורתם, טריפה הם לנו טמאים הם לנו, אסורים הם לנו באיסור עולם.

מי שעמדו רגליו על הר סיני, מי שעודנו מקושר עם האמונה הקדושה ונצחית, ידע את אשר לפניו, ידע ויאמין שענין המדינה היא הטומאה האחרונה והיותר גדולה שבכל הטומאות, הנסיון האחרון קודם הופעת אורו של משיח, שעל זה ניבאו הנביאים, וחז"ל, והעומד בנסיון הזה הגדול יכתב בספר זכרון ליראי ה' ולחושבי שמו.

מי שלבבו עודנו שלם עם אלקיו, יבין וידע כי המלחמה האחרונה הזאת, אינה אלא בין אמונה שלימה ובין כפירה שלימה, ובמידה שאדם מתקרב אל ענין המדינה, באיזה אופן ובאיזה צורה שתהיה במידה הזאת בעצמה, מתרחק הוא מהקדושה, ואם אין לנו כעת הוראה ברורה וגדולי ישראל שיעמדו על המלחמה דבר זה בעצמו הוא חלק מהנסיון, וההסתר פנים גדול.

מי שהולך אל הבחירות הטמאות האלה, מתקשר ומתקרב הוא אל הטומאה, מקטיר קטורת לעבודה זרה מדעתו או שלא מדעתו, ומגביר בזה כוחו וחילו.

לכם הנשואים בציון חובה לעמוד כחומת ברזל, לקדש שם שמים ולעמוד בנסיון! להציל

לזכור שהכל לא נעשה רק ע"י כשרונם ומרוצתם, דמים החמים של ההשמדה הנוראה של מיליונים מהכנסת ישראל זעזעו ורככו והחמו את לבבות ישראל שנשארו בחיים, אזנם היתה קשבת לכל מי שיבוא ויעורר. הם הפאג"י כמו הציונות בכללה נבנית דוקא ע"י תנאים כאלה. יהי' מה שיהי' נרשה לחשוב שכוונתם בעבודתם לא משום שכסף ורווחי חברת הפיננסית בע"מ פאג"י עומדים לרשותם להבטיח מצבם הכלכלי של העומדים בראש. נרשה לחשוב שכוונתם ועבודתם הוא רק לשמים, אבל זאת ברור שהפיננסים העומדים לרשותם רכשו להם, או לו המעמד הנוכחי להורות ולהשמיע לקח. "אגודאית המקוריית" "בעלי היזמה" ו"אנשי המעשה" ושאר הכתרים שלקחו ושילקחו להם. – וכי זכויות אחרות יש להם, חוץ מהיקום אשר ברגליהם?

מה יתרון לשארית ישראל, אם קולו של מר מאקאטאווסקי, העממי והיצבורי שדעתו בלתי קצרה, הנותן הטון ובעל מס"נ, האוהב אפילו להמפ"ם בני אברהם יצחק ויעקב באהבה קוקיות, (הרב זאנענפעלד והרב קוק שני גדולי ישראל, "הקול"). ושונא את הנטורי קרתא המשניאים, ("הקול"), יהי' נשמע מבפנים למרכז הנוצריות החדשה הנקראת "כנסת", או חוצה לה. סכ"ס באפשר לשמוע ממנו על הזכי' הגדולה שזכינו למדינה, על קידוש השם הגדול שבן גוריון הרשה לקבוע במגילת היסוד של המדינה "צור ישראל" המשתמע לכל אנפי, ושעסקו הוא ההנין ירושלים כפשוטו. העממי הזה מבטיח שגם "בימי דוד המלך ע"ה היתה מדינה" אלא ע"פ תורה כמובן... שהשי"ת נתן לנו את המדינה תמור קדושי טערבילענקה... ואם זאת לא תספיק משלים הוא את השאר במאמריו שא"א לפורטם, לפי דעתו הציבורית, יציאת מצרים היתה ראשית צעדי העצמאות של העם... ושקיום התורה היא קיום המדינה.

פרשן הוא ג"כ בתוה"ק וזה פירושו, אם בחוקותי תלכו וגו' ונתתי גשמיכם בעתם זה אקספורט ודביזים עבור המדינה, ונתתי שלום בארץ ג"כ על המדינה, והפירתי אתכם זה עלי' וקיבוץ גליות של בן גוריון, ואם ח"ו לא תשמעו לי, המדינה היא בסכנה, לא אקספורט ולא דביזים, וכו'. ("הקול") שואל הוא על הדפסת עתונו בחוה"מ דוקא מאת מרן הגרי"ז בענגיס שליט"א ומפני עמידתו של האיך מעשרין וכו' הזאת ואחרת, לוקח הוא את התמימות של זקן הגאונים

נפש, נפש אחת מישראל, אל תיראו ואל ירך
לבבכם! אל יבהילו אתכם כוחות הבעל ונביאיה,
אנשי הפעולה ובעלי המעשה, דברים מצלצלים
דברי רוח, גלים הנראים כחזקים, ועבים

המתפזרים.
עיני אמוני ישראל הם אליכם, אל הנוטרים
ולא אל המחריבים! חלקינו הוא עמכם! כי ה'
עמכם גבורי החיל!